

Giới thiệu Em À Anh Thua Em

Em à, anh thua em – đang tiến hành – Sarah6552

Giới thiệu truyện ngôn tình lãng mạn này:

Đỗ Lam Nhiên, đại tiểu thư của dòng Đỗ gia nổi tiếng. Được xem là người sẽ kế thừa toàn bộ tài sản của Đỗ thị, một trong hai công ty đứng đầu ở giới thương trường kinh tế thế giới.

Ngoại hình quyến rũ, xinh đẹp, sở hữu 4 dòng máu khác nhau nên có thể nói, cô như tiên nữ giáng trần xuống vậy. Ngoài ra, không chỉ biết nấu ăn, còn giỏi võ thuật, khả năng điều hành tài ba.

Mẫu người phụ nữ khiến bất kỳ người đàn ông nào cũng muốn và làm cho người khác ngưỡng mộ. Thế nhưng không hiểu tại sao cô vẫn ế, dù bị cha và mẹ ép thì cô vẫn chưa tìm ra được đối tượng.

Vì khi bản thân lên 12 tuổi, đã tự nói với lòng sẽ cưới người đàn ông tài giỏi ngang hoặc hơn, còn không thì đừng mơ mộng đến việc nói chuyện yêu đương với Đỗ Lam Nhiên này.

Nhưng chỉ có cô biết, không phải mình chưa có bạn trai, nói đúng là từng rồi. Khi được 19 tuổi, mối tình đầu của cô gặp tại sân bay. Khi đó anh ta bị người khác bao vây đánh, cô liền gọi điện cho người của mình đến giải quyết.

Còn bản thân đem người con trai xa lạ ấy về nhà chữa thương, anh ta nói rằng mình tên Trần Nam Dương. Thế nhưng khi biết được sự thật rằng hắn ta tiếp xúc cô chỉ vì tài sản, Đỗ Lam Nhiên liền cắt đứt và bắt đầu ế.

Người cha quá lo lắng vì vậy tự đề cử bạn trai cho cô, anh ấy tên La Đình Diệp.

Ấn tượng đầu tiên về đối phương chính là đẹp quá.

Liệu cả hai sẽ bắt đầu như thế nào trong tương lai?

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Đỗ Lam Nhiên Và Quá Khứ

- Ring! Ring! Ring! - Tiếng chuông điện thoại vang lên bay khắp căn phòng rộng lớn màu hồng phấn rồi đập thẳng vào màng nhĩ của chủ nhân căn phòng đang nằm ườn ra trên chiếc giường king size màu hồng phấn nốt.

- Alo!- Giọng nói lạnh tanh của cô gái chủ nhân căn phòng vang vọng ra ngoài cửa khiến cho cô hầu gái đứng ngoài không khỏi kinh sợ.

- Con nhỏ kia! Đi kiểm con rể về cho ta! Ta từng tuổi này rồi mà vẫn chưa có rể chưa có dâu! Máy và bạn già của ta lâu ngày không gặp đã bông chấu nội, chấu ngoại ra ôm rồi! Người có biết ta đau khổ lắm không hả?- Người phụ nữ ở đầu dây bên kia không cần biết chuyện gì đã xảy ra và sẽ xảy ra mà bất chấp xô một tràng.

- Mama đại nhân à! Cho con thêm thời gian đi!- Giọng nói lạnh lùng lúc này biến mất thay vào đó là giọng làm nũng của chủ nhân căn phòng.

- Bao lâu nữa hả?- Ô! Bên kia không còn là một người phụ nữ nữa là một người đàn ông ở độ tuổi trung niên.

- Papa đại nhân! Khoảng 2 năm nữa nhé!- Cô gái hơn hờ cất giọng mà không hề hay biết có một ngọn núi lửa đang phun trào.

- Nhà người có điên không hả! Tuần sau là họp gia tộc người mà không đem rể về! Đừng nhìn mặt ta! - Papa đại nhân đã nói là như đinh đóng cột (cột bị mục) không gì có thể thay thế được. Nói xong Papa đại nhân cúp máy nhanh nhất có thể.

- A! Điên mất thôi! - Vò nát cái đầu tóc xoăn dài ấy cô gái mới thoát khỏi cái giường một cách mệt mỏi. Mỏi về nước thôi mà cũng không tha!

- Chúc cô chủ buổi sáng tốt lành! - Đám người hầu cung kính chào khi thấy cô đi xuống. À nhân đây giới thiệu luôn! Cô- Đỗ Lam Nhiên - Đại tiểu thư dòng họ Đỗ danh tiếng, người thừa kế sản nghiệp Đỗ Thị 1 trong 2 công ti đứng đầu kinh tế thế giới.

Nhan sắc thì miễn bàn, ai gặp cô cũng phải nói cô là tiên nữ trên trời tuyệt nhiên không phải người phạm, cũng đúng thôi cô lai tới 4 dòng máu cơ mà! Mẹ cô người Anh lai Cam, bố cô người Pháp lai Trung thành ra cô là người lai...tùm lum!!

Cô tài năng đầy mình, từ những việc nấu ăn của con gái đến võ thuật của con trai cô đều tài giỏi. Cô là mẫu người phụ nữ lí tưởng cho tất cả đàn ông trên thế giới! Cô là cực phẩm trời ban chưa một tên đàn ông nào dám chê cô! Nhưng...giờ cô vẫn ế!

- Tiểu thư! Ông chủ và cậu chủ vừa gửi cho tiểu thư một hộp quà ạ!- Bà quản gia vừa nói tay vừa đưa ra một cái hộp khá to, trang trí cầu kì, kiểu cách.

- Để trên bàn!- Đỗ Lam Nhiên luôn vậy, rất kiêu kì, lạnh lùng, ngang tàn, chỉ lễ phép với những người cần thiết.

Mở hộp ra. Trời ạ! Một xấp ảnh mà toàn ảnh trai và có đi kèm tiểu sử! Công nhân Papa đại nhân và Tiểu đệ đệ của cô cũng khá là chu đáo.....

Đọc sơ qua tiểu sử của từng người và cô phát hiện ra là... chẳng một ai xứng để cô lấy làm chồng cả! Cô đã tự hứa với bản thân từ khi mới 12 tuổi rồi, nhất định cô sẽ lấy một người đàn ông phải ngang cô hoặc hơn cô! Nhất định sẽ không lấy người đàn ông thua kém cô!

À không, phải nói là "hứa lại" vào tháng 5 của 4 năm về trước nhì! Đó là một câu chuyện dài về tình yêu giữa cô và một chàng trai là mối tình đầu của cô...

Năm đó, cô 19 tuổi đang ở sân bay để về Trung Quốc thì thấy có một đám đông ở trước mặt, vốn dĩ không quan tâm nhưng có cái gì đó thôi thúc cô chạy lại...

Một đám người quây quanh một chàng trai trẻ, cơ thể anh ta dính đầy máu ướt nhẹp cả chiếc áo sơ mi trắng. Nhìn có vẻ anh ta đang yếu thế, nhìn thấy cảnh đó Lam Nhiên định bụng sẽ quay lại và đi thẳng xem như chưa có chuyện gì xảy ra...nhưng mà bàn tay bỗng bấm thật nhanh trên điện thoại rồi gọi đến cho người trong bang giải quyết. Đến giờ cô vẫn chưa hiểu tại sao mình lại làm thế nữa!

Sau sự việc ở sân bay, cô cứu hân về nhà." Anh tên là Trần Nam Dương, 21 tuổi!" Nói xong hân cười một cái thật tươi và hân cũng không hề biết rằng là nụ cười của hân sẽ mãi dính chặt trong trái tim Đỗ Lam Nhiên từ đó...

Và từ đó, cô bắt đầu rung động với hân và cũng từ đó hân đã trở thành mối tình đầu của Lam Nhiên. Sau bốn năm che dấu tình cảm đằng sau thứ gọi là tình huynh muội thì cô và hân chính thức quen nhau!

Trong mắt cô, Trần Nam Dương là một người tuyệt vời. Trần Nam Dương là tổng giám đốc tập đoàn thời trang Trần Nam đứng thứ hai trong nước về lĩnh vực thời trang. Trần Nam Dương là người đàn ông xuất sắc về ngoại hình lẫn trí tuệ! Nói chung với cô hân là người tuyệt vời nhất!

Nhưng...cuộc sống mà! Bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra dù lớn hay nhỏ. Tình yêu của Lam Nhiên và Nam Dương cũng vậy. Chưa đầy hai tháng... vào buổi tối đó...

"Hihi, qua phòng Dương hù ảnh một phen mới được".

- Ba à! Cho con thêm thời gian! Con hứa với ba trong khoảng thời gian ngắn nhất con sẽ xác nhập Đỗ Thị và Trần Nam. Rồi con sẽ bỏ con nhỏ Lam Nhiên và cưới Hạ Diễm ba nhé! Ba cứ an tâm giao cho con!- Tất cả mọi thứ cô nghe được, từng thứ, từng thứ một dồn dập vào lỗ tai. Từng lời từng chữ đúc kết thành một con dao đâm thẳng vào trái tim đang đập. Đột ngột, sự sống trong cô đã không còn..

- TRẦN NAM DƯƠNG!!! A...ANH ĐANG NÓI CÁI GÌ ANH CÓ BIẾT KHÔNG HẢ!!!!

- Nhiên Nhiên!

- ANH ĐANG NÓI CÁI GÌ VẬY????? - Cô hét lên, hét như vỡ tung lồng ngực ra, xé toạc trái tim đang róm máu của mình.

- Nhiên Nhiên!!! Nghe anh giải thích!!!- Trần Nam Dương nói với đồng rôi ren trong lòng.

- Đây! Em nghe anh giải thích đi!- Lam Nhiên nói nhỏ lại giọng như muốn van xin.

- Tất cả là do ba dựng của anh, ông ta bắt buộc anh phải làm như vậy! Anh không còn cách nào khác!Anh xin em..

- Anh...anh là thằng đàn ông hèn hạ nhất mà em từng biết! Thì ra...thì ra anh bám vào người khác để sống! Anh có biết em đang cảm thấy ghê tởm anh không?- Cô khóc, lần đầu tiên khóc vì người ngoài, cô khóc, khóc cho mối tình đầu của mình là một kẻ giả dối.

- Anh giống như thứ vô dụng, ngu xuẩn chẳng biết làm cái gì ngoài bám lấy người khác, vô dụng đến mức hạnh phúc của mình còn không quyết định được! Từ nay, hai ta không có một mối quan hệ nào hết! Là người xa lạ!- Có thể nói đây là lời cuối cô được nói với hân - mối tình đầu của cô...

Từng câu, từng chữ của cô bay ra ngoài mang theo cả nỗi đau và sự thất vọng, bay đi chơi đùa với màn đêm..

Cũng ngay đêm đó, cô đã đi, đi khỏi căn nhà đó để lại Nam Dương- mối tình đầu của cô với mớ hỗn độn trong đầu, những vết sẹo trong tim, những suy nghĩ và cả những sự day dứt kéo dài đến tận sau này...

Phải, mối tình đầu của cô đã ra đi mang theo những hoài niệm ngọt ngào, đắng cay. Quả thật, mối tình đầu là mối tình đẹp nhất. Hân là người cho cô lạc và hạnh phúc, hân đã khiến cho cô lúc nào cũng chìm đắm trong sự ngọt ngào và cũng chính hân đã khiến tim cô rỉ máu và héo dần theo năm tháng...

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chương 2: Gặp Nhau

- Cát vào! - Lam Nhiên không thèm nhìn vào người bên cạnh mà nói.

- Thưa cô chủ, vẫn còn một bức thư mà cô chủ chưa đọc ạ! - Cô hầu gái e ngại nói với Lam Nhiên.

Liếc nhìn vào hộp quà sắc sỡ sắc màu, quả thật vẫn còn một bức thư mà mình chưa đọc! Hừ, không biết tiểu đệ cùng Papa đại nhân có ý gì đây. Mở bức thư ra cô thấy một tấm ảnh và một lá thư. Tấm ảnh có một người đàn ông cao to, khỏe khoắn nhưng lại không thấy mặt chỉ thấy lưng! Bức thư viết rằng: "" Tí ti thân thương, Papa đại nhân nói rằng để đề phòng tí không yêu thích bất kì ai trong số ứng cử viên sáng giá đó! Đệ đệ cùng Papa đại nhân đã đưa ra ứng cử viên cuối cùng! Nhân vật trong ảnh thực sự rất đẹp trai nha! Đẹp xém bằng đệ, hần là tổng giám đốc tập đoàn Tân La đứng đầu thế giới ngang hàng (hần sắp lên làm chủ tịch rồi!^^) với chúng ta đồng thời là chủ của bang Hắc La và đang hợp tác với chúng ta. Hần hiện giờ đang cô đơn, tí ti "hót" hần luôn nhé!Chỉ có hần mới xứng đáng với tí thôi. Có gì tí đến đó gặp hần. Mà quên, hần là cháu đích tôn của La Tâm đó, nên tí không phải sợ! Thân chào tí ti, đệ đệ đẹp trai siêu cấp vô địch của tí. Đỗ Thuần"

Chắc, ngán đến tận cổ cái thằng em trai lúc nào cũng ảo tưởng mình đẹp nhất! Lại cứ làm như sư ti nó sợ cái tên "đẹp xém bằng đệ" vậy! Mà thôi kệ, có còn hơn không. Ai biểu nó là đứa em trai cô thương nhất chứ! Nghĩ đến đây cô cũng cảm thấy ấm lòng. Đỗ Thuần - một đứa cháu nội làm ông và cha mẹ vô cùng hành diện. 15 tuổi đã tốt nghiệp đại học với ba tấm bằng xuất sắc ba trường đại học danh tiếng thế giới. 16 tuổi đạt giải vô địch thể giới bộ môn bắn súng. 17 tuổi đã là tổng giám đốc của tập đoàn Đỗ Thị và đưa Đỗ Thị phát triển một cách ngoạn mục! Vì Đỗ Thuần đã là tổng giám đốc tập đoàn nên ông và cha đã giao hết cho hần làm đề....ở nhà ôm vợ ngủ!

Mà Đỗ Thuần nói đúng, chỉ có hần mới xứng với cô. Gia thế hai người ngang nhau. Hần sắp kế thừa tập đoàn của cha hần, cô cũng vậy. Hần bang chủ bang Hắc La, có thể bảo vệ cô, Hần là trưởng nam trong gia tộc, cô cũng trưởng nữ trong gia tộc! Tài năng của hần cô khỏi cần hỏi cũng biết! Cha hần- La Bạch Đình và ông nội của hần- La Tâm này nào cũng qua Đình thự chính của gia tộc cô uống nước trà, đánh cờ, nói chuyện phiếm với ông và cha cô thành ra hần chắc chắn là người phải dẫn dắt công ti rồi! Mà công ti hần phát triển mà người khác phải nể sợ nữa là! Quả là một nam nhân xuất sắc.

Nghĩ là làm, Lam Nhiên lập tức ra nhà xe lấy con Lamborghini ra phi thẳng đến trụ sở tập đoàn Tân La.

Vừa đến nơi, cô đưa chìa khóa xe cho bảo vệ đánh xe vào gara và đi thẳng vào đại sảnh. Vừa vào tới đại sảnh, toàn bộ ánh nhìn tập trung vào cô. Phải rồi, cô đẹp như vậy không nhìn qua thật rất uống mĩ nhân à! Hôm nay cô diện đồ công sở ôm sát cơ thể mà cô lại không mặc áo khoác để vắt trên tay. Cô mang đôi vớ mỏng màu đen tôn lên đôi chân dài xinh đẹp của cô. Mái tóc dài, uốn xoăn buông thả tự do, ở đuôi tóc có màu xanh đen. Thỉnh thoảng cô lại vuốt ngược tóc lên nhìn thực rất quyến rũ nha.Nhưng khuôn mặt lạnh lùng, toát ra hàn khí bức người, thật khiến người ta không dám nhìn cô bằng nửa con mắt.

- Tôi muốn gặp La Tổng!- Lạnh lùng, dứt khoát chính là phong cách của Lam Nhiên.

- Cho hỏi có hẹn trước không ạ?- Cô tiếp tân nhẹ nhàng hỏi. Làm ở đây bao nhiêu năm rồi nên cô dám chắc con người này tuyệt đối không nên chọc giận.

- Nói với hần, chị gái của Đỗ Thuần ở phòng khách!- Nói rồi cô bước thẳng đến thang máy riêng của Tổng giám đốc mà đi khiến ai cũng trợn ngược mắt. Cô gái này thực sự rất ngang ngược nha! Nếu Tổng giám đốc biết cô ta sử dụng thang máy của hần chắc chắn sẽ nổi giận.

- Thưa tổng giám đốc! Có người xưng là chị gái của Đỗ Thuần đang chờ anh ở phòng khách, không biết thực hư thế nào ạ! - Tiếng cô tiếp tân lúc nãy báo cáo cho La Đình Diệp, cô ta nói thế chẳng qua bởi vì cả công ti ai cũng biết mối quan hệ của Đỗ Thuần và Tổng giám đốc La Đình Diệp tốt như thế nào. Còn nghe nói Đỗ Thuần có một người chị ở nước ngoài bỗng hôm nay có người tới xưng là chị hần. Quả thực rất kì lạ.

- Được rồi!- Giọng nói khô khốc vang lên.

- Tổng giám đốc, hay để tôi tiếp người này!- Trần Lữ, nam thư kí riêng của hần. Trần Lữ hay tiếp những vị khách của công ti khác đến do La Đình Diệp sai hần tiếp còn hần chỉ tiếp những vị khách hần cho là đáng phải tiếp hoặc bắt buộc phải tiếp.

- Không, để ta!- La Đình Diệp nói. Ngày hôm qua hần nghe ông hần nói là chị của người anh em tốt của hần - Đỗ Thuần, đã về. Hôm nay đã lên gặp không biết vấn đề gì. Và lại hần bắt buộc phải gặp cô ta vì có ba lí do! Thứ nhất: cô ta là cháu của Đỗ Khanh - ân nhân cứu mạng đồng thời là huynh đệ kết nghĩa của ông hần. Thứ hai: cô ta là chủ tịch tương lai của Đỗ Thị, sẽ là cổ đông lớn nhất của tập đoàn Tân La trừ hần và là cộng sự của hần trong thế giới ngầm. Thứ ba: cô là chị ruột của Đỗ Thuần.

Thật sự, đối với người phụ nữ này không thể đắc tội!

Nghĩ xong, hần vợ lấy áo khoác rồi ra phòng khách - nơi mà Đỗ Lam Nhiên đang chờ hần.

Thấy cô người vào gấp, cô ung dung ngược mặt lên. Một nữ nam! Thật không thể tin được đó mà! Dáng người cao to, phong độ; chỉ cần nhìn dáng người thôi là đã gây mê cho người khác giới rồi. Đôi mắt bạc lạnh lùng, cái mũi cao cao nam tính, đôi môi mỏng quyến rũ. Thật sự mà nói người đàn ông này có sức quyến rũ thật mạnh mẽ! Cô còn không kìm được mà dán chặt ánh nhìn của mình vào đó! Nhưng đối với người đàn ông này mà nói, cô cảm thấy không dễ "hót" như Thuần để nói! Điều đó thể hiện rõ ở đôi mắt màu bạc vô tâm kia.

Hừ! Người phụ nữ kiêu ngạo, thấy La Đình Diệp vào cũng không cho hấn mặt mũi mà đứng lên chào trước! Chỉ ngược mặt lên nhìn hấn như thể cô ta là chủ vậy. Nhưng quả thật như Đỗ Thuần nói, cô ta quả thật rất xinh đẹp. Khuôn mặt nhỏ, đôi mắt tím than sắc sảo, chiếc mũi cao, miệng không to cũng không nhỏ rất hài hòa với khuôn mặt. Mà điểm đáng chú ý nhất là đôi lông mày khá đậm hơi héch lên rất chừng chạc tựa như là nữ vương một nước vậy. Nhìn từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên thật sự thân hình...rất quyến rũ, dáng dấp này chắc cũng khoảng 1m77 đây!

Ấn tượng đầu của cả hai bên là: cả hai đều đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chương 3: Cầu Thân Bất Thành

- Chào! - La Đình Diệp ngắn gọn, nhẹ nhàng và xúc tích nói với Đỗ Lam Nhiên.

- Chào! - Đây chính là có qua có lại, hấn cho cô một chữ "chào" cô cũng trả lại hấn một chữ "chào".

Nói xong, La Đình Diệp ngồi xuống nhẹ nhàng buông một câu:

- Không biết, hôm nay cô tìm tôi có chuyện gì?

- Tên? - Cô hỏi. Quả thật, cô không biết tên hấn chỉ biết tên ba và ông nội hấn qua vài lần nói chuyện của ông và Papa đại nhân thôi! Đúng là Papa đại nhân và ông có nhắc tới tên hấn nhưng cô đã chẳng bao giờ để trong tai rồi.

- La Đình Diệp! - Rầm! Đây chính là cảm giác của hấn khi từ một con người ai cũng biết đến, ai cũng phải kiêng dè mà lại trở thành một con người vô danh trong mắt một cô gái không khỏi khiến hấn khó chịu mà đáp lại.

- Đỗ Lam Nhiên. - Cô nói với hấn như vậy vì cô nghĩ hấn cũng như cô không biết tên đối phương.

- Đã biết! - Hừ! Cô tưởng hấn ngốc như cô hay sao mà không biết tên cô? Kết nghĩa huynh đệ với Đỗ Thuần bao nhiêu năm rồi mà không biết tên cô. Tên Đỗ Thuần, mở miệng ra một chữ cũng là Nhiên thì hai chữ cũng là Nhiên thì nên muốn không biết tên cô cũng thực là khó!

- Hôm nay, Đỗ tiểu thư đến gặp tôi, không biết có chuyện gì? - Hấn nhẹ nhàng cầm lấy ly nước rồi lắc. Động tác rất tao nhã, làm nổi bật cái chất của một quý ông trong hấn.

- Như anh cũng đã biết, tôi, 28 tuổi và hiện giờ tôi muốn kết hôn. - Từng câu từng chữ nhẹ nhàng của cô vang đến tai hấn.

- Được, địa chỉ, thời gian tôi sẽ đến đúng giờ! - La Đình Diệp nhíu đôi mày đen nhánh của hấn khó hiểu nhìn cô. Ủa, không phải Đỗ Thuần nói cô còn độc thân hay sao? Mà sao bỗng nhiên hôm nay lại sắp lên xe bông cùng người khác rồi?

- Rầm! - Nếu đây là một bộ phim hoạt hình chắc chắn cô sẽ bị té đập mặt xuống bàn ngay tức khắc! Hấn ta là cái thể loại đàn ông gì vậy? Cô đã nói hết đâu? Mà hấn lại vô duyên hiểu sai như thế?

- Không phải!

- Chú ý của cô là gì? - La Đình Diệp ngờ ngợ nhìn Lam Nhiên, không phải lên xe bông chứ sao lại nói chuyện tư của cô với hấn?

- Chính là tôi muốn anh cưới tôi! - Đỗ Lam Nhiên một chút cũng không ngại ngùng mà nói thẳng.

La Đình Diệp nhíu mày, cái quý gì đang diễn ra vậy? Cô muốn hấn cưới cô?

- Tôi sẽ lập tức nói với ông nội và ba anh sau khi rời khỏi đây! Chào! - Nói xong cô định xách túi đi về thì...

- Này, Đỗ tiểu thư, đột nhiên cô vào công ti tôi rồi nói cô muốn cưới tôi? Với việc này quả thật tôi không đồng ý! - Cái quý gì vậy, bỗng dưng vào công ti anh nói một câu lằng xẹt rồi đi ra thôi sao? Thật không thể bình tĩnh với người phụ nữ này mà!

- Anh nên vui mừng mới phải chứ! Anh xem tôi đây không có cái gì? - Lam Nhiên nhíu mày một cái rồi kiêu ngạo nói.

- Kết hôn là một chuyện đại sự! Không thể nói cưới là cưới được! - La Đình Diệp không kiềm được mà lớn tiếng.

- Tôi không phải bỗng dưng mà muốn cưới anh, mà là vì ba mẹ tôi bắt buộc và tôi cũng chưa tìm được ý trung nhân.

La Đình Diệp khước môi giật giật. Cái khốn nạn gì vậy chứ? Không tìm được ý trung nhân bèn tìm đến anh! Xem anh là tấm bia đỡ đạn chắc?

- Sau khi kết hôn rồi, tôi nhậm chức chủ tịch Đỗ Thị lập tức tôi và anh ly dị! Tôi sẽ bồi thường cho anh bằng hợp đồng ETD, được chứ? - Ngừng một chút Lam Nhiên nói tiếp - Tôi sẽ không trối buột anh, anh thích cô gái nào lập tức anh tiến tới nhưng đừng để gia đình tôi biết. Nếu không anh biết hậu quả đấy!

ETD? Một công trình lớn nhất trong lịch sử kinh doanh của Đỗ Thị. Có sự đầu tư rất kỹ và vốn đầu tư là một số tiền khổng lồ. Thiết kế công trình này tập hợp ý tưởng của những kiến trúc sư hàng đầu Đỗ Thị và có sự trợ giúp của các tập đoàn lớn trên thế giới. Sắp sửa ra mắt ý tưởng vào tháng 10 năm sau. Nếu để La Đình Diệp hấn góp mặt trong hợp đồng đó nhất định uy tín của Tân La sẽ ngày càng vững mạnh và lòng tin của ông nội đối với hấn sẽ thêm bền vững. Quả thật hấn lời không ít! Nhưng đánh đổi hạnh phúc của hấn? Cần phải suy nghĩ.

- Anh vốn dĩ không có lựa chọn, anh bắt buộc phải cưới tôi. Vì trên trái đất này, chẳng có ai xứng với tôi hơn anh đâu! - Lam Nhiên lên tiếng.

Cô chính là đang uy hiếp hấn sao?

- Tôi không đồng ý! - Hấn quyết rồi, cả đời này hấn chỉ xem phụ nữ là công cụ làm ấm giường mà thôi! Chắc chắn sẽ không có người phụ nữ nào có thể uy hiếp hấn!

Lam Nhiên nhìn La Đình Diệp. Chẳng phải Đỗ Thuận nói hấn rất thích hợp đồng ETD sao? Một con người ham công tiếc việc như hấn mà cũng từ chối hợp đồng này sao? Hay là hấn biết hợp đồng này chỉ để cô tự sắp xếp để tập quen với công việc mà không có sự giúp đỡ từ tập đoàn anh em Tân La? Không đúng! Chuyện này chỉ có ông cha và Đỗ Thuận biết thôi còn cô chỉ nghe lén làm sao hấn biết được?

- Nhất định? - Lam Nhiên nhìn thẳng vào đôi mắt bạc của La Đình Diệp hỏi.

La Đình Diệp lạnh lùng, máy móc gật đầu một cái.

Nhận được kết quả, Đỗ Lam Nhiên xoay người đi ra cửa. Hừ, La Đình Diệp, được lắm! Trên đời này, đàn ông thấy tôi không ai không yêu, đàn ông ông thấy tôi không ai không động lòng, xem tôi như cực phẩm mà anh lại từ chối kết hôn với tôi! Được, anh chờ đấy!

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chương 4: Diễn

Sau khi tan sở, La Đình Diệp lái xe về nhà.

- Ring! Ring! - Tiếng chuông điện thoại lập tức ngắt quãng tiếng nhạc trên xe.

- Alo! - La Đình Diệp bắt máy

- Con trai đó hả? Mau về dinh thự ẹ đi! Nhà ta có chuyện rồi! - Giọng người đàn ông trung niên bên đầu dây kia có vẻ rất vội.

- Vâng! Con về ngay!

- RẦM! - Tiếng cửa đập mạnh vào tường toát hết nỗi lo lắng của La Đình Diệp ra ngoài.

-O...- Châm ba châm...Hả...Chuyện gì đang xảy ra thế này sao lại có Đỗ Lam Nhiên ở đây? Còn có Đỗ Thuận nữa chứ!!!!

Con về rồi thì lại đây. - La Tâm nhẹ nhàng gọi La Đình Diệp lại chỗ ông đang ngồi.

- V...vâng!

- Cháu trai cháu với Nhiên Nhiên có chuyện gì thì nói với nhau cho rõ ràng chứ, con là đàn ông, phải ôn nhu một chút chứ! - La Tâm thoăn thoắt nói với cậu cháu trai đang trung cái mặt không biết gì ra.

- Ông con nói phải đấy! Là đàn ông con phải biết lắng nghe người phụ nữ của mình nói. - La Bạc h Đình nghe cha nói cũng đồng tình gật đầu.

- Thôi! Con đi xin lỗi Nhiên Nhiên đi! - Mẹ La Đình Diệp dịu dàng lên tiếng.

Quát??? Có ai nói cho Diệp ca biết chuyện gì đang xảy ra không? La Đình Diệp nhìn qua phía Lam Nhiên thì thấy cô ngồi đó với khuôn mặt ủ rũ.

- Bình tĩnh! Có ai nói cho con biết chuyện gì đang xảy ra không? - La Đình Diệp kìm không được mà lên tiếng.

- HẢ???? - Tổng cộng có 4 cái đầu, 8 con mắt đang chia vào khuôn mặt khả ái của La Đình Diệp

- Hức!!!- Bỗng An Nhiên nấc lên

- Con đó! Vì một lý do không chính đáng mà cãi nhau với Nhiên Nhiên là sao?? - Thấy Nhiên Nhiên khóc Đình Ngọc Ân(mẹ Diệp ca) mắng.

- Đúng!!!! Nam nhi tử hán đại trượng phu họ La chúng ta sao lại làm những việc đáng xấu hổ như vậy??? - La Tâm và La Bạch Đình đều nghe theo Đình Ngọc Ân.

- Cái gì mà đáng xấu hổ chứ???- Càng lúc La Đình Diệp nghe càng không hiểu, bọn họ đang nói cái quái gì vậy???

- La Đình Diệp! Để tôi kể cho cậu nghe lại từ đầu nhé! Để xem anh có nhớ không! Không nhớ tôi moi não nhà anh! - Đỗ Thuần từ nãy im lặng giờ lên tiếng.

Hồi tưởng=====

La Tâm, La Bạch Đình, Đình Ngọc Ân và Đỗ Thuần(con đi thay bố vì bố bận chăm vợ ốm) đang cùng nhau đánh bài thì..

- Tâm ông, Đình ba, Ân mẹ...huhuhu!- Lam Nhiên với khuôn mặt giàn dụa nước mắt chạy tới

- Ủa! Lam Nhiên con về nước rồi sao!!!- Đình Ngọc Ân ngạc nhiên, đứa trẻ mà hay cùng cô và Nguyễn Phúc(mẹ Nhiên) nấu ăn hôm nay lại xinh đẹp thế này nhưng..

- Sao con lại khóc???- La Tâm vội vàng hỏi trong lúc Bạch Đình đang vỗ Lam Nhiên nín.

Chỉ có Đỗ Thuần là còn ngu ngơ vẫn còn không hiểu tự nhiên bà chị mình mới sáng sớm(bây giờ là 15h30 chiều) lại chạy qua đây khóc.

- Hức...thật...thật ra con và Diệp đang...đang quen nhau..hức..- Lam Nhiên vừa nói vừa khóc

- HẢ?????- Tổng cộng có 4 cái đầu,8 con mắt đang chia vào cô.

- B....ba..bao l...lâu r...rồi???- La Tâm thực sự quá bất ngờ đến nỗi nói lắp bắp.

- Dạ...đ...đã được gần 1 năm rồi! - Vẫn còn khóc =.=

- CÁI GÌ?????- Shock thật sự quá shock, không ngờ... hai đứa nó dẫu cả dòng họ để yêu nhauuuuu!!!!

- Nhưng sao con lại khóc? - La Bạch Đình hỏi

-Oaaaaa.....anh ấy ngủ với một đứa con gái khác!- Đến đây Lam Nhiên rống lên

- CÁI GÌ!!!!

- Nhưng chỉ vì việc đó mà con về đây sao?

- Con...con...con sợ mất anh ấy..hức! - Lam Nhiên vẫn còn nức nở

Nghe xong cả bốn người cảm thấy xúc động quá nên...quyết định chiến đấu đòi lại công bằng cho Đỗ Lam Nhiên.

=====

Kết thúc hồi tưởng...

- C...cá...cái gì????- La Đình Diệp há hốc quay sang Lam Nhiên thì thấy cô đang....cười nhếch mép. Thì ra là vậy! Được! Đỗ Lam Nhiên cô được lắm! Muốn chơi sao? Được, được! Tôi chơi với cô.

- Nhiên...Cho anh xin lỗi! Anh không cố ý làm tổn thương em...- La Đình Diệp nói khiến Đỗ Lam Nhiên giật mình.

- Tại tôi hôm đó say quá, anh cứ nghĩ cô ta là em nên...Xin lỗi, chỉ tại anh nhớ em quá! - Những lời nói của La Đình Diệp cứ như thật khiến người nghe cảm thấy rất đau lòng.

- Chị Diệp cũng nói hết sự thật rồi chị tha cho anh ấy đi! - Đỗ Thuần lên tiếng khi thấy vẻ mặt đau khổ của La Đình Diệp.
 - Đúng đó con tha cho nó đi tôi nó con ạ! - Mọi người đều nói như vậy...
 - Con không giận anh ấy đâu! Trách chỉ trách tại sao con không bên cạnh anh ấy nhiều hơn thôi! - Đỗ Lam Nhiên nín khóc cười dịu dàng nói.
 - Vội lại con về đây là vì lời cầu hôn của Diệp với con! - Lam Nhiên vô tư nói
 - THẬT SAO???- Cả bốn người đều hét lên
 - Vâng! - Lam Nhiên gật đầu cái rụp
 - ÔNG TRỜI OI!!! Ông nghe được nguyện vọng của con rồi sao???Ta sắp có cháu rồi!! Haha!!!- La Tâm khuôn mặt ông hạnh phúc đến hồng hào. Khoảng khắc đó tim La Đình Diệp như muốn ngừng đập, từ sau lần tai nạn đó chưa bao giờ hắn thấy ông hạnh phúc như vậy... Ông nếu cuộc hôn nhân này khiến ông hạnh phúc cháu sẽ làm...thưa ông....người đàn ông vĩ đại của cháu....
 - Vâng, tụi cháu muốn kết hôn! - La Đình Diệp nói lại để xác nhận
- Đình Diệp vừa dứt lời, lồng ngực Lam Nhiên đánh thót một cái. Người đàn ông này quả thật khó thấu! Chỉ vừa kiên quyết từ chối cô thôi mà giờ lại tự miệng mình nói là muốn cưới cô...Cô thật sự muốn...rất muốn hiểu được hắn ta...La Đình Diệp.
- Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Chương 5: Khi Hai Ta Về Một Nhà(1)

Sau "show diễn" gây ấn tượng mạnh của hai bạn trẻ là một buổi gặp mặt của gia đình hai bên (mặc dù ngày nào cũng gặp và mặt cũng muốn mơn) đã xảy ra tại một nhà hàng Ý vào bữa tối của ngày hôm sau

- Đây Nhiên, ăn nhiều vào đi con. - Đình Ngọc Ân vừa nói vừa đưa thức ăn lia lịa vào đĩa thức ăn của Lam Nhiên.
- Ủ ừ, ăn nhiều một chút, sau đó sanh cho ta đứa chất để ta bế a! - La Tâm vui vẻ cười thành tiếng, chòm râu rung rung trông rất mãn nguyện.
- Phụt! - La Đình Diệp đang ăn nghe ông nói mà không thể bình tĩnh.
- Diệp, sao thế con? - Nguyễn Phúc(mẹ Nhiên) lên tiếng.
- Con không sao đi ạ! - La Đình Diệp đáp
- Di gì nữa chứ! Gọi mẹ đi là vừa! Phúc nhỉ? - Đình Ngọc Ân cùng với Nguyễn Phúc vui vẻ nói.
- Đúng! Đúng a!
- Phụt! - Lần thứ 2 - Dạ, thức ăn ở đây con không quen lắm- Hắn biện hộ.
- Vậy sao? Hay mẹ gọi món khác để con hợp miệng hơn nhé? - Nguyễn Phúc ân cần
- Phụt!- Lần thứ 3. Ôi, di Phúc thay đổi nhanh như một con gió khiến hắn chóng mặt.

Lam Nhiên tội nghiệp đang bị tra tấn tinh thần bởi những câu hỏi lia lịa không phút giây nào ngừng của 2 ông nội và 2 ông cha già. Chính vì thế mà không có thời gian ngó dòm gì đến tên La Đình Diệp đó.

Và mọi hoạt động đã ngừng lại bởi lời nói có tính sát thương cao của mẹ Ngọc Ân.

- Hai đứa tính bao giờ dọn về chung?
- Phụt! - Lần này là tới lượt Lam Nhiên "không quen với thức ăn". Chuyện này hoàn toàn nằm ngoài dự tính của Lam Nhiên. Hoàn toàn chưa nghĩ tới.
- Đúng a! Đúng a! - Hai ông bố hưởng ứng
- Có chất bùng sớm hơn một tí ta cũng sẽ không phiền đâu! - La Tâm đích thị là một lão cuồng chất a.

Biết mà, hắn biết mà. Mẹ hắn là một fan cuồng ngôn tình thế nào cũng ra vài cái tình huống như về ở chung trước đám cưới hay đại loại là có...con trước

khi đám cưới diễn ra, bla bla

- Tụi con định sẽ ngày mai sẽ dọn đi luôn ạ.- La Đình Diệp điềm tĩnh trả lời.

- Phụt! -Lam Nhiên lần hai, quá sốc.

- Ta sẽ có chất ngay ngày hôm sau luôn sao? - La Tâm như đứa trẻ đứng dậy nói lớn không kiêng nể ai. Sự hạnh phúc của ông như muốn chạy tót ra ngoài.

- Chưa đâu Tâm, còn 9 tháng 10 ngày nữa kia mà! - Đỗ Khanh điềm đạm nói mặc dù nụ cười mỉm của ông rộng đến mang tai.

- Đúng! Đúng! Haha!

- "Giỡn hả???" Chưa cưới đã bắt mình đẻ rồi! Ô mai gốt! Gia đình của Ân mẹ mình nhớ đâu có cuồng chất như vậy! Còn nữa ông nội à! Có đứa cháu quý báu như vậy mà ông cũng muốn vứt sang nhà bên kia sao??? Ba, lên tiếng bảo vệ con đi ba, nói với họ là không được đi!"- Lam Nhiên với nội tâm đang gào thét.

- Thật ra...- Đỗ Luân lên tiếng sau một hồi im lặng.

- "Đúng rồi papa nói đi ba, nói cho hiểu là không được đi ba!"- Lam Nhiên với nội tâm mong chờ.

- Thật ra..... tối nay con bé Nhiên và con dọn tới gấp cũng được mà.

- Đúng! Đúng! Có chất ngay ngày mai ta cũng không phiền đâu!- La Tâm tiếp tục như con nít đứng phất dậy nói.

- Chưa đâu Tâm, còn 9 tháng 10 ngày nữa kia mà! - Đỗ Khanh cố gắng kìm nén sự vui vẻ của mình đến mặt cũng sắp biến dạng rồi.

- ù! Quyết định vậy đi! - Tất cả người lớn đồng thanh còn hai bạn trẻ đã bị xếp xó mặc sự sắp xếp của người lớn.

- Mẹ, mẹ, từ từ đã bình tĩnh, bình tĩnh. Có chuyện gì hai mẹ con mình cùng nhau ăn bánh uống trà rồi nói! - La Đình Diệp hấn vừa nhảy chỗ này qua chỗ kia để tránh mấy cái thứ mà Đình Ngọc Ân vừa vứt ra cửa chính. Mà mấy cái thứ đó lại chính là trang phục và đồ dùng cá nhân của hấn.

Đình Ngọc Ân giả vờ như không nghe thấy gì, tiếp tục ném đồ ra cửa chính.

- Mấy đứa, nhanh nhanh một chút để cậu chủ chờ đấy.

- Vâng thưa bà chủ. - Đám người hầu đang dọn đồ cùng Đình Ngọc Ân đáp.

Vừa "dọn đồ giúp" La Đình Diệp xong Đình Ngọc Ân nhẹ nhàng như một con gió đi vào nhà nhẹ nhàng khoá cửa lại rồi nhẹ nhàng nói:

- Thôi cũng trễ rồi, mấy con đi ngủ đi. Để ta gọi ông nội với ông chủ đi ngủ luôn, hôm nay ngủ sớm một chút cho khỏe người.

Đình Ngọc Ân vừa nói vừa cười không để ta đến đưa con trai bé bỏng của bà sắp khóc ngoài kia phải hứng chịu cơn rét mùa đông. La Đình Diệp vừa bị mẹ đuổi đi, không biết phải làm thế nào thì có một cuộc gọi tới. Là số lạ!

- Xin chào, tôi là La Đình Diệp. - Là Đình Diệp bắt máy.

- Xin chào tổ tiên nhà anh, tại anh mà tôi bị đuổi rồi nè!!!! - Đỗ Lam Nhiên không kìm nén được sự tức giận hét lên thật to tung đầu dây bên kia. Cô chỉ mới vừa dọn về dinh thự ngày hôm kia thôi vậy mà giờ...

- Cô cũng bị đuổi hả? - La Đình Diệp kinh ngạc.

- Anh cũng vậy sao???

Thế là hai bạn trẻ đã gặp nhau tại quán cà phê Yesterday để "hú hí" với nhau. Và đây chính là cách "hú hí" của họ...

- Lúc đó sao anh không từ chối hả? - Lam Nhiên bức tức.

- Cái dè??? Sao lại nói tôi? Không phải cô muốn diễn hả? - Là Đình Diệp đánh vỡ cái hình tượng cool ngầu của mình mà trẻ môi thiệt là dài giống như một đứa con nít đang giận dỗi.

- Trời ơi, vậy tối nay tôi phải ngủ ngoài đường hả trời? - Đỗ Lam Nhiên ngửa mặt lên trần nhà hét to như một đứa con nít.

- Cô đừng nói là cô không có tiền trong túi nhá!?? - Đứa con nít bự xác 1 lên tiếng.

- Mama đại nhân của tôi lấy hết rồi lấy thẻ của tôi luôn rồi! - Đứa con nít bự xác 2 nói.

La Đình Diệp nghe Lam Nhiên nói đắc ý nghĩ là mình đem theo tiền, thẻ là hấn đi tìm...tiền.

Một lát sau....

- Thôi rồi Lượm ơi, tôi không có đem theo tiền!!!! - La Đình Diệp gào thét

- Lượm là ai vậy?? - Đỗ Lam Nhiên chớp mắt hỏi.

La Đình Diệp quay lại nhìn cô với một ánh mắt không cảm xúc.

- Tôi với cô là hai người không có cùng đẳng cấp!

- Ý anh là sao???- Đỗ Lam Nhiên ngây thơ, vẫn chưa hiểu.

- Đồ ngu!!!

- À, ý anh nói tôi ngu hả, sao không nói huych toẹt ra cho rồi đi....Cái gì anh đang chửi tôi đó hả????

- Uh-huh - La Đình Diệp nhún vai.

- Hừ tôi không chấp anh! Bây giờ, không có tiền...A đúng rồi!- Đỗ Lam Nhiên reo lên.- Tôi có một cái Villa ở ngoại ô. Hay giờ chúng ta ra đó đi?

Vừa nói xong Đỗ Lam Nhiên tung tăng chạy ra xe để lại La Đình Diệp với sự ngỡ ngàng trước hai chữ "chúng ta".

Ấy! Mà khoan, tiền nước uống ai trả đây??? À, gọi Đỗ Thuần ra vậy. Nghĩ thế, La Đình Diệp liền gọi cho Đỗ Thuần.

Tội cho anh tổng giám đốc đáng thương Đỗ Thuần của chúng ta phải chạy xe với đoạn đường gần 100km chỉ để trả tiền nước uống cho hai bạn trẻ của chúng ta...

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chương 6: Khi Hai Ta Về Một Nhà(2)

- Anh ở phòng bên cạnh nhé! - Đỗ Lam Nhiên lịch sự nói sau đó còn khuyến mãi thêm một nụ cười khuynh đảo chứng sinh.

La Đình Diệp bất ngờ vì cách ăn nói và nụ cười của Lam Nhiên. "Hôm nay cô ta bị sao vậy? Hôm trước còn rất cool ngầu đến công ti đập bàn đập ghế (có hả?) đòi cưới mình mà sao giờ lại...Hay là cô ta lung lay mình rồi???" Nghĩ tới đây La Đình Diệp bất giác cười một cái.

Nhưng sự thật gì đã khiến Lam Nhiên vui vẻ vậy??? Đó là vì...

Hồi tưởng...

Đỗ Lam Nhiên đang chán nản vật lộn với đồng tài liệu về các dự án sắp tới của công ti thì tiếng chuông điện thoại reo lên.

- Uh-huh!- Đỗ Lam Nhiên bắt máy chẳng buồn mà nói một tiếng chào.

- Mày còn như vậy đảm bảo tao gặp được mày tao tát một cái là thẳng thiên luôn không?- Giọng nói kiêu kì của một cô gái ở đầu dây bên kia. Đường như cô chẳng ngại biết đầu dây bên này là ai mà sử dụng những từ ngữ thô lỗ nhất.

- Ấy dà dà! Ếm sò rý!- Khuôn mặt lạnh lùng biến mất để lại một khuôn mặt với đôi má hồng căn tràn sức sống cùng nụ cười làm đánh bật không khí chán nản trong phòng

-.....

- Thật sao? - Đỗ Lam Nhiên không kìm lòng được mà hét lên.

-.....

- Nhất định, nhất định!- Bên này, Đỗ Lam Nhiên không ngừng cười và gật đầu lia lịa.

Kết thúc hồi tưởng.....

- Rầm...rầm...huych...huych- Những tiếng động vui nhộn ở bên phòng Lam Nhiên phát ra khiến La Đình Diệp phải khò sở che gối, trùm chăn, bịt kín cửa,... để ngăn chặn những âm thanh mà Lam Nhiên đã "vô ý" tạo ra.

Sáng hôm sau.....

Có hai con gấu trúc đi ra khỏi phòng. Một con vừa nhảy chân sáo vừa ngân nga một giai điệu trong miệng. Còn một con thân xác lụi xơ, tàn tạ cố gắng "lê lét" ra khỏi phòng.

- Nhoàm!- Tiếng nhai của Lam Nhiên khá rõ ràng.

- Sáng nay tâm trạng cô có vẻ tốt nhỉ?

- Uh-huh!- Lam Nhiên nhún vai không nói và tiếp tục ăn.

- "Ting...ting...ting!- Tiếng chuông điện thoại Lam Nhiên reo lên. Cô nhanh chóng lau sạch thức ăn vấy trên miệng cô và uống vội một ngụm nước sau đó mới trả lời điện thoại.

- Người yêu ơi

- 1...2....3! Toàn bộ ánh nhìn đều tập trung lên Lam Nhiên, tất cả mọi hoạt động đều bị dừng lại.

Phát hiện bản thân bị hổ, lập tức trở lại với dáng vẻ cool ngầu của bản thân nói với một giọng nói lạnh buốt xương có thể lên tới -100 độ C:

- Nhìn cái gì? Các người tin tôi móc mắt các người ra không?

Sau khi không còn ai chú tâm tới mình Lam Nhiên mới tiếp tục. La Đình Diệp như chìm đắm trong cuộc nói chuyện của Lam Nhiên. Hắn thấy cô cười, cô làm biểu cảm dễ thương, cô dịu mắt xuống, cô âu yếm nói lời quan tâm, cô ngọt ngào nói lời xin lỗi, hắn thấy, thấy rất rõ. Từng biểu cảm trên mặt cô đều khiến tim hắn trượt một nhịp. Bỗng chốc, hắn ghen tị với người đang nói chuyện với Lam Nhiên... Hắn giật mình, chỉ có thể thốt lên cho bản thân ba chữ "không-thể-nào".

- Hà? Ừm, vậy thì biết rồi. Tạm biệt, sur từ nhỏ!

Nói xong biểu cảm của khuôn mặt Đỗ Lam Nhiên lạnh đi mấy phần. Ấy không! Mà là tỷ phần mới đúng!

- Người ta quan trọng vậy à? - La Đình Diệp hỏi.

- Ừ - Lam Nhiên đáp một chữ "Ừ" nặng trĩu.

- Người yêu? - La Đình Diệp tiếp tục hỏi mặc dù vẫn tập trung ăn.

- Người yêu không bằng một té bào nhỏ của cô ấy! - Nhắc tới "cô ấy", giọng Lam Nhiên có ấm lên vài phần.

Nghe hai chữ "cô ấy" thốt ra từ miệng Lam Nhiên, tim La Đình Diệp đập mạnh một cái tựa như đang thờ phào nhẹ nhõm.

- Con gái?

- Ừ!

- Đồng tính?

- "Chách" - Đó là tiếng động cuối cùng của bữa ăn sáng sau câu hỏi đầy "ngọt ngào" của La Đình Diệp.

Vừa rồi, hắn không kịp phản ứng, hình như có một vật thể gì đó đập vào mặt hắn thì phải!? Nhìn xuống dưới, một chiếc dép phải đi trong nhà cao cấp. Nhìn qua chân Lam Nhiên, chỉ có một chiếc dép trái cô đang tháo ra.

Hai...ba....Chách! Thế là 2 cái má của La Đình Diệp in dấu dép của Đỗ Lam Nhiên. Thật là một buổi sáng đầy sáng khoái!

Cả hai người cùng nhau không đến công ti, cùng nhau không đi làm và cùng nhau vừa xem tivi vừa ăn bánh đến gần trưa với cùng một lý do: KHÔNG CÓ TIỀN. Vậy nên ta mới nói, có tiền là có tất cả mà!

Tuy ngồi cùng nhau cả buổi nhưng cả hai người không ai nói với ai lời gì mãi cho đến khi ông mặt trời ngáp ngáp dài thì...

- Cái cô gái hồi sáng gọi cô là ai vậy? - La Đình Diệp cất giọng nói thảng thốt của mình sau gần 12 tiếng đồng hồ không nói.

- Đừng quan tâm! - Đỗ Lam Nhiên lạnh lùng trả lời.

- Dù gì tôi cũng là chồng chưa cưới của cô, nói cho tôi nghe, cũng không chết cô! - Hấn nói như ra lệnh.

- Tôi đã nói rồi, cưới thì cưới, còn thể giới của cả hai, tốt nhất là đừng bận tâm đến nhau. - Lam Nhiên nhàn nhã buông một câu trong khi đang bấm remote tivi để chuyển kênh.

- Được thôi! - La Đình Diệp giận rồi, hấn giận rồi! Đây là lần đầu tiên hấn giận vì một cô gái, giận chỉ vì cô ấy giữ bí mật mọi thứ của cô ấy với anh, giận vì cô ấy không quan tâm anh cả một ngày ngồi sát nhau.

Đỗ Lam Nhiên đã thành công chọc giận La Đình Diệp! La Đình Diệp giận điên người, quay ngoắt trở về phòng.

Đời còn dài, tình còn nhiều, từ từ rồi yêu...

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chương 7: Dẫn Tình Nhân Về Nhà

- Được rồi, như vậy cũng tốt! - Giọng nói trầm ấm của La Đình Diệp vang lên.

Cúp máy, La Đình Diệp thở dài. Đạo này công việc của anh chất như núi, đến mức mà khi hấn về nhà thì Đỗ Lam Nhiên đã ngủ rồi. La Đình Diệp và Đỗ Lam Nhiên đã sống chung với nhau đã 1 tháng rồi. Nhưng sáng sớm dậy thì Lam Nhiên đã đi mất, tối về thì cô ngủ mất. Thế là cả hai cả tháng nay chưa nói với nhau được nửa câu.

- Tổng giám đốc - Thư kí Lưu Hân là lướt, nhẹ nhàng đi vào phòng của Đình Diệp.

La Đình Diệp không buồn nhìn cô ta một cái mà quay ngoắt đi. Lưu Hân không bỏ cuộc, tiếp tục ôm từ đằng sau của La Đình Diệp mà ve vãn. La Đình Diệp gần đây cũng không chạm qua phụ nữ nào nên có cảm giác bức rức, lập tức quay lại ôm Lưu Hân vào phòng nghỉ.

Sau trận ân ái, La Đình Diệp chuẩn bị đi về thì.

- Diệp, hôm nay hai đứa mình đi ăn tối nhé? - Lưu Hân ngọt ngào hỏi.

- Được! - La Đình Diệp không nóng không lạnh nhạt nhẽo đáp.

Tối nay, Đỗ Lam Nhiên rất buồn, cực kì buồn vì... "người ấy" của cô không gọi điện không tin nhắn. Gọi cũng không bắt máy, nhắn tin cũng không trả lời. Thật là buồn!

Mấy ngày qua, Đỗ Lam Nhiên một mình ở trong nhà thực buồn chán tột độ. Nhắc mới nhớ! Cái tên "mặt lạnh" đó hình như 1 tháng rồi chưa gặp nhau đó nhỉ? Hấn hình như đi công tác? Hay về nhà bố mẹ? Hay sợ cô quá chạy đi rồi? Ừm! Chắc chắn là một trong những giả thuyết cô vừa đưa ra! Nghĩ tới đây, cô cảm thấy bản thân thật tài năng.

(Sarah: Quý! Lạy trước sự tự luyện của tỷ!)

(Đỗ Lam Nhiên tuy lạnh lùng, ít nói nhưng cô có độ ảo tưởng sức mạnh vô cùng cao và chính là một trong những vị "thánh ảo" trong truyền thuyết!)

Tối nay, Đỗ Lam Nhiên lại phải ăn cơm một mình trong khi cả nhà thì tụ họp, sum vầy. Thật là đáng lòng a!

Đỗ Lam Nhiên chuẩn bị đi ngủ thì nghe tiếng cười nói của một cô gái ở dưới nhà. Vì tò mò, Lam Nhiên đã thò đầu qua cửa sổ. Ồ! Không thể tin được! Thì ra là La Đình Diệp dẫn tình nhân về nhà! Hiếm khi thấy hấn đi với phụ nữ. Nếu không có ngày hôm nay, chắc cô đã nghĩ hấn bị gay. Ừm ừm! Cô phải đi ngủ nhanh thôi chứ lỡ đâu, ở phòng bên cạnh lại phát ra cái âm gì đó, cái âm thanh mà ai cũng biết là cái âm thanh gì đó là cô không thể ngủ được mất! Vừa dứt dòng suy nghĩ Lam Nhiên lập tức nằm xuống và nhắm mắt lại.

5 phút sau...

- Lục cục

10 phút sau...

- Từ từ nào...

15 phút sau...

- Diệp~

16 phút sau...

Cô vẫn không thể ngủ với mớ âm thanh hỗn độn bên đó!!! Đổi phòng thôi! Thế là cô ôm gối ôm chần qua phòng khác ngủ nhưng hai con mắt vẫn cứ mở thao láo. Chắc tại lúc trưa cô ngủ nhiều quá. Thôi! Nghe nhạc vậy.

- Hey, I just doing fine before I met you

I drink too much and that's an issue. But I'm OK.....- Đỗ Lam Nhiên nằm xuống thản nhiên nghe nhạc và không quan tâm đến bất kì vấn đề gì kể cả là tên chồng tương lai của cô đang ngoại tình với cô tình nhân xinh đẹp và nóng bỏng của hắn ngay tại trong nhà của cô và hắn.

Cô đang phiêu theo nhạc thì bỗng dừng tiếng nhạc nhỏ dần rồi tắt hẳn kèm theo cái màn hình đen thui của chiếc điện thoại đời mới nhất. Hết pin! Vui thật! Hết pin đúng lúc thật!

Cô đi kiểm đồ sạc pin điện thoại. Lục hết tủ này tới tủ khác mà vẫn không thấy. Thế là cô sang phòng La Đình Diệp mượn đồ sạc mà hoàn toàn quên mất hắn và cô tình nhân của hắn đang ân ái ái ái.

- Diệp, cho tôi mượn...- Đỗ Lam Nhiên không gõ cửa, không cầu nệ xông thẳng vào phòng La Đình Diệp. Ồ mải gót! Cô đã thấy cái gì thế này! Hai thân thể loà loà đang dính chặt nhau như keo. Người đàn bà dưới thân La Đình Diệp thì không ngừng phát ra tiếng tên rì. Và thế là mọi hoạt động ngừng lại sau khi Đỗ Lam Nhiên mở cửa bước vào...

Chăm...ba...chăm...Đỗ Lam Nhiên không nói không rằng, mảy đẹp nhếch lên, thản nhiên nói như thể hai người rất thân nhau:

- Diệp, chơi xong nhớ kêu người tới dọn, cả phòng anh ngập mùi thối. Bẩn chết đi được!

Ngay lập tức, Lưu Hân bật dậy lấy chăn che thân thể đầy vết hôn tím tái tức giận nói không nên lời:

- Cô...cô...

- À, còn nữa! Chơi xong nhớ "dọn" sạch, em không thích đám cưới của chúng ta bị gián đoạn! - Nhấn mạnh cụm từ "đám cưới của chúng ta", Đỗ Lam Nhiên không ngại ngừng mà nhìn La Đình Diệp đang khỏa thân kia. La Đình Diệp chẳng nói chẳng rằng lấy cái khăn đang được vắt trên ghế kia quấn ngang hông đi nhanh vào phòng tắm.

- Diệp~! Cô ta...cô ta ăn hiếp em! - Lưu Hân nũng nịu với La Đình Diệp đang đi vào phòng tắm.

- Ồ! Trông có vẻ là hắn quan tâm cô? - Đỗ Lam Nhiên công kích.

- Hừ! - Lưu Hân một bụng căm phẫn.

- Cách - Tiếng cửa phòng tắm mở, La Đình Diệp bước ra. Thân thể đẹp như pho tượng của hắn luôn khiến mọi cô gái điên cuồng (trừ Nhiên).

- Lam Nhiên, em vào làm gì?- La Đình Diệp giọng trầm đục hỏi.

- Mượn đồ sạc!

- Được, để anh lấy cho em!- Nói rồi hắn lom khom xuống học tủ tìm đồ sạc đưa cho Lam Nhiên.

- Diệp, có thật là cô ta và anh sẽ lấy nhau không? Anh nói anh yêu em mà!- Lưu Hân không cam lòng chỉ về phía Lam Nhiên.

- Cô ấy là vợ chưa cưới của tôi. Còn cô mau chóng mặc đồ rồi về đi. Tiền tôi sẽ sai người chuyển vào tài khoản cho cô. - La Hắc Diệp nhẹ nhàng đưa sạc cho Lam Nhiên lạnh lùng mà nói với Lưu Hân.

- Cô gái, hiểu rõ thân phận của mình rồi chứ?- Lam Nhiên nhếch môi khiêu khích.

- "Chỉ là nhếch môi thôi mà sao đẹp vậy cơ chứ!"- La Đình Diệp tìm lại bị lệch một nhịp khi thấy cô cười.

Lưu Hân không cam lòng đến mức tai muốn xì khói,nhanh chóng rời đi.

- Tình nhân nhỏ của anh thật là dễ thương quá đi a! - Đỗ Lam Nhiên không nói không rằng tự nhiên cười khi lên khiến La Đình Diệp có phần hoảng. Lấy được đồ sạch, Lam Nhiên nhanh chóng trở về phòng để lại La Đình Diệp đứng đó.

- Chồng sắp cưới mang tình nhân về nhà mà vẫn cười được. Em thật khó hiểu. - Với vài suy nghĩ băng quơ với giấc mộng đẹp La Đình Diệp và Đỗ Lam Nhiên cùng chìm vào giấc ngủ để chờ ngày mai đến.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chương 8: Đình Hoàng Mỹ Nhã

Từ ngày hôm đó, La Hắc Diệp đêm nào cũng mang tình nhân về nhà để Lam Nhiên để mắt tới mình hơn. Nhưng Lam Nhiên căn bản là tâm tư không đặt lên La Hắc Diệp hay cô tình nhân sexy nào của hắn mà tâm tư của cô căn bản là đặt lên người kia rồi!

Chính vì cái việc mà Đỗ Lam Nhiên lại trở nên lạnh nhạt với mình mà lòng La Hắc Diệp trở nên lạnh hơn mấy phần. Sáng nào cũng vác cái mặt băng lãnh đi làm. Tối về thì đóng cửa thật mạnh, suýt thì hù cửa!

Cuộc sống nước sông không phạm nước giếng như vậy mãi cho tới ngày họp gia tộc của Đỗ Lam Nhiên và cận lễ ngày kết hôn của hai người thì có một nhân vật có sức ảnh hưởng rất lớn với mỗi tình của hai người sau này...

Sân bay X 9:00 pm

Trong đại sảnh, một cô gái có mái tóc xoăn được nhuộm màu xanh lavi ở phía đuôi tóc. Cô gái mặc một chiếc váy ôm bó sát vào người màu vàng đất và một chiếc áo khoác cùng tông màu rộng thùng thình ôm lấy dáng người mảnh khảnh ấy.

Cô đang loay hoay gọi điện cho con bạn thân nhất của mình.

- Hey, I'm here! - Đôi mắt xám bạc hiện lên tia vui mừng khi thấy chiếc xe Lambroghini quen thuộc.

- Mày về nhanh đấy!- Giọng cô gái ngồi trong xe vang lên.

- Lên xe!

Cô gái trong xe vừa dứt lời thì cô nàng có đôi mắt xám bạc nhanh nhẩu ngồi vào trong xe.

- Nhã này! Lần sau mày về sớm sớm nhá chứ tao nhớ mày chết mất!

- Biết rồi, Nhiên!

Vâng, hai cô gái bí ẩn từ nãy chúng ta luyện thuyên không dứt mà không biết tên đó chính là Đỗ Lam Nhiên và Đình Hoàng Mỹ Nhã. Mỹ Nhã là bạn thân nhất của Lam Nhiên từ Pháp mới về nên cô đích thân lái xế hộp yêu quý của mình ra đón nhỏ.

Hai cô thân nhau từ bé. Đối với Đỗ Lam Nhiên, Mỹ Nhã chính là thiên thần không nhiễm bụi trần mà cô muốn bảo vệ. Còn đối với Mỹ Nhã, Lam Nhiên chính là vệ thần của cô. Hai người này có rất nhiều thứ giống nhau và cực kì hợp nhau.

Tóc Mỹ Nhã uốn xoăn. Lam Nhiên uốn xoăn.

Tóc Mỹ Nhã nhuộm xanh. Lam Nhiên nhuộm xanh.

Đồ Mỹ Nhã hiệu Channel. Lam Nhiên chỉ mua đồ hiệu Channel.

Giày Mỹ Nhã hãng Nike. Lam Nhiên chỉ mua giày của hãng Nike.

Trang sức Mỹ Nhã là bạc. Lam Nhiên chẳng bao giờ mua trang sức vàng.

Và rất nhiều thứ khác nữa mà chỉ cần Mỹ Nhã thích Lam Nhiên đều thích. Có thể nói, chính là Lam Nhiên muốn giống Mỹ Nhã cực kì. Muốn cho cả thế giới biết họ sống chết có nhau.

Mỹ Nhã thích hoa. Lam Nhiên liền trồng một cánh đồng hoa.

Mỹ Nhã thích lâu đài. Lam Nhiên liền xây vài toà lâu đài.

Mỹ Nhã thích phố cổ. Lam Nhiên liền mua hẳn một khu phố cổ.

Mỹ Nhã thích biển. Lam Nhiên liền mua hẳn một bờ biển.

Mỹ Nhã thích du lịch. Lam Nhiên liền không ngại bỏ việc để đi chơi với Nhã.

Mỹ Nhã thích siêu xe. Lam Nhiên liền mua lại hãng siêu xe đó.

Và còn nhiều nhiều nhiều nữa. Bây giờ kể chắc tới năm sau mất. Thử Mỹ Nhã muốn, Lam Nhiên đều muốn. Có thể nói, Lam Nhiên cưng chiều Mỹ Nhã đến trời.

Mỹ Nhã có vai trò cực kì là quan trọng với Lam Nhiên.

Mỹ Nhã chỉ cần nói ghét, Lam Nhiên lập tức giết.

Mỹ Nhã chỉ cần nói thích, Lam Nhiên liền bắt cóc.

Mỹ Nhã chỉ cần nói thích, Lam Nhiên đều muốn có.

Mỹ Nhã chỉ cần nói không vừa mắt, Lam Nhiên lập tức khiến chúng không còn tồn tại.

Chính là Mỹ Nhã chỉ cần nói, Lam Nhiên đều đáp ứng.

Chính là vì Mỹ Nhã có vai trò quan trọng với Lam Nhiên nên chưa có ai có cái lá gan mà đụng tới Mỹ Nhã.

Nhưng mà tại sao Lam Nhiên lại cưng chiều nhỏ như vậy? Bởi vì chân lý chỉ có một...

=====

Hồi tưởng...

Một cô bé cực đáng yêu đang ngồi trầm ngâm quan sát công viên giải trí nhộn nhịp. Cô bé ấy đang nhìn, nhìn một đôi bạn nắm tay nhau chơi hết trò chơi này đến trò chơi khác. Cô bé ghen tị. Cô bé cũng muốn được như vậy. Cô bé cũng muốn được nắm tay bạn của mình rồi cùng nhau chơi, cùng nhau ăn bánh kẹo...Cô bé không thiếu bạn, nhưng bạn có mấy ai thật lòng? Chị em họ hàng cũng vậy, họ không thích cô, xa lánh cô. Nghĩ đến đây, nước mắt chọt rơi. Cô bé khóc, ừ thì chỉ là một cô bé 5 tuổi thôi mà. Buồn thì khóc, vui thì cười.

- Này! - Một giọng nói tiếng Trung lơ lơ không được chuẩn thánh thót vang lên.

- Sao khóc thế? Uống nước đi! Mẹ tui nói khóc nhiều sẽ bị mất nước. Mà mất nước sẽ bị khô da còn bị say nắng đó. Trầm trọng hơn có thể bị xỉu đó. Bạn phải uống nước thật đầy đủ thì mới có một cơ thể khoẻ mạnh và đầy sức sống được! Mẹ mình nói tuổi trẻ thì năng động, khỏe mạnh để làm những thứ mình yêu...bla...bla...bla...- Cô gái nhỏ tiếp tục luyện thuyên về vấn đề "mất nước" với giọng nói lơ lơ cực yêu của cô khiến Lam Nhiên(nhỏ) không khỏi phì cười.

- Bạn tên gì?- Lam Nhiên(nhỏ) cắt ngang bài thuyết trình của cô gái nhỏ đang đứng trước mặt của mình.

- Mình tên là Aurora!- Cô gái nhỏ mỉm cười trả lời.

- Bình minh, cái tên thật đẹp...- Lam Nhiên(nhỏ) nói thầm.

- Nhưng mà bạn gọi mình là Mỹ Nhã cũng được! Đó là tên tiếng Trung của mình!

- Ồ! Mình là Azura, cậu gọi là Lam Nhiên cũng được!

- Azura?Lam Thiên? Điều có nghĩa là bầu trời xanh...- Cô gái nhỏ dường như đã nghe nhầm mà đứng đó trầm ngâm.

- Mình là Lam Nhiên!- Lam Nhiên(nhỏ) nhắc lại một lần nữa.

- Tuyệt! Cậu là bầu trời còn mình là bình minh! Cậu rất quan trọng đấy nhé!- Cô bé dường như không nghe Lam Nhiên nói gì.

Lam Nhiên sững người. Lần đầu tiên ngoài cha mẹ ra còn có người cho cô là quan trọng không khỏi khiến Lam Nhiên cảm động.

Và từ đó hai đứa nhỏ đã thân hơn. Chúng thường xuyên chơi với nhau hơn. Một thời gian sau đó Lam Nhiên mới biết được mẹ của Mỹ Nhã là một nhà thiết kế thời trang nổi tiếng người Mỹ. Còn ba cô là CEO của một tập đoàn thời trang lớn nhất nhì thế giới.

Mỹ Nhã từ nhỏ đã xinh đẹp hơn người lại còn rất tài giỏi đã khiến Lam Nhiên khâm phục. Từ đó Lam Nhiên cũng bắt đầu cố gắng để bản thân mình được hoàn thiện hơn. Hai cô gái nhỏ đã cùng nhau biến bản thân trở nên tuyệt vời hơn. Một hạt giống tình bạn đã sớm được đâm chồi...

Mỹ Nhã đối với Lam Nhiên là một bình minh một thứ mới mẻ luôn sắp được bắt đầu. Một thứ cực kỳ quan trọng trong một ngày hoàn hảo của cô, khiến cô trở nên bình tâm hơn. Lam Nhiên đối với Mỹ Nhã là cả một bầu trời rộng lớn thanh bình luôn khiến cho Mỹ Nhã có cảm giác an toàn và thanh thản khi cô cảm thấy một mối với thế giới đầy bon chen này.

Cho nên ta nói, trong một cuộc sống ai ai cũng cần có một tình bạn. Bên cạnh ta, quan tâm ta chia sẻ với ta. Chỉ cần những điều đơn giản như vậy thôi đã khiến cuộc đời đáng sống lắm rồi!

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chương 9: Đối Thủ Nặng Kí

La Đình Diệp đang xe hấn vào gara. Hấn cũng chỉ mới vừa từ công ty trở về nên cảm thấy rất mệt mỏi.

Vừa mở cửa bước vào La Đình Diệp đã thấy một cảnh tượng kinh hoàng. Ở phòng khách có một cô gái đang ngồi chễm chệ trên sofa. Lam Nhiên thì ngồi ngay bên cạnh và luôn miệng nói: "Àn thêm cái gì đi dạo này tao thấy mày ốm quá!" Cái gì tăng bằng thể kỷ này mà cũng biết quan tâm đến người khác à? Lại còn dám kinh ngạc hơn là làm nhiên tự tay cắt táo và lột vỏ cam đưa cho cô nàng đang ngồi bên cạnh ăn.

Mỹ Nhã đã cảm nhận được sự tồn tại của La Đình Diệp là lên tiếng hỏi:

- Ai kia mày?
- Chồng sắp cưới của tao.- Lam Nhiên không lạnh không nóng trả lời.
- Ủ! Nhìn cũng được đó! - Nhìn sang La Hắc Diệp một lượt Mỹ Nhã lên tiếng nhận xét.

Cái gì mà cũng được của ta có biết hấn là ai không đó từ trước đến nay chưa ai dám chê hấn, cô ta cũng ngông cuồng quá rồi.

- Ở đây chờ một chút nha tao lên lấy điện thoại! - Lam Nhiên nói xong liền chạy mất.

Sau hay Lam Nhiên đi Mỹ Nhã liền trở lại với hình dáng của một tiểu thư kiêu ngạo. Cô hỏi La Đình Diệp:

- Anh thực sự là chồng chưa cưới của Lam Nhiên à?
- Phải!
- Tôi thì không biết lý do vì sao Lam Nhiên lại chọn anh làm chồng chưa cưới....- Ngưng một chút rồi Mỹ Nhã lại nói tiếp -.....Nhưng mà tôi lại không muốn một chút nào cả!
- Ý cô là gì?
- Anh muốn cưới Lam Nhiên phải qua được ba ải. ải thứ nhất là ải của ba mẹ Lam Nhiên. ải thứ hai là của Thuận Nhi. Và thứ ba là ải của tôi.
- Há!?! - La Đình Diệp khó hiểu.
- Tuy anh đã vượt qua được ải của hai ải đầu nhưng mà còn ải thứ ba chưa chắc đâu nhé! Anh phải biết rằng tôi hay anh ai quan trọng hơn đối với Lam Nhiên.

Nói xong Mỹ Nhã cũng ngay lập tức đứng dậy và đi mất để lại La Đình Diệp với mớ suy nghĩ khó hiểu.

Bữa trưa,

- Ngày Diệp, đây là Mỹ Nhã. Từ nay cô ấy sẽ sống ở đây! - Lam Nhiên vừa dứt lời thì lời nói của cô....Nghe như sét đánh ngang tai...
- Cái gì!?! - La Đình Diệp mặt mày tối sầm lại.
- Có gì đâu? Anh với tôi trước sau gì cũng ly hôn cho nên tôi thấy anh với tôi trong hai năm nay cứ sống với nhau nước sông không phạm nước giếng đi! Anh cũng có thể dẫn mấy cô tình nhân bé bỏng của anh về nhà mà! Tôi sẽ không đụng chạm gì tới anh đâu! - Lam Nhiên thản nhiên nói với giọng đều đều.

Ha, ra là trước giờ cô chưa từng quan tâm tới hấn. Sớm được ly hôn với hấn trong khi cô và hấn còn chưa kết hôn. Nghĩ tới đây, tim hấn bỗng nhói lên. Hấn chắc chắn đã thích cô rồi nhưng bản thân hấn vẫn chưa nhận ra. Vẫn cứ cho rằng đó là cảm giác mà một người nổi tiếng như hấn phải chịu sự thờ ơ của một cô

gái.

Lam Nhiên nhanh chóng gấp một miếng sườn bỏ vào đĩa của Mỹ Nhã. Còn cô nàng Mỹ Nhã thì đang cố gắng với đôi đũa phượng Đông này. Mỹ Nhã từ nhỏ đã sống ở nước ngoài và không thường xuyên ăn các món ăn ở phượng Đông nên bây giờ cô đang cố gắng với "hai cái que dài dài" này.

"Hừm, La Đình Diệp. Anh làm sao có thể xứng với Lam Nhiên? Tôi sẽ cho anh biết anh chẳng là cái mống gì trong lòng của Lam Nhiên cả!"- Mỹ Nhã nghĩ thầm. Cả đời này, nhất định cô sẽ không để cho Lam Nhiên chịu khổ. Nam nhân trắng hoa như vậy nếu để cho Lam Nhiên yêu thì mọi thứ sẽ lại như năm đó mất.

- Nhiên, để tui thiết kế trang phục cưới cho hai người nhé! - Mỹ Nhã hỏi.

- Tất nhiên rồi! - Lam Nhiên cười

- Đã đặt áo cưới rồi mà?- La Đình Diệp thắc mắc.

- Mặc bộ đó quá xấu xí!- Lam Nhiên nói.

Quát!? Xấu xí!? Đó là những trang phục cưới do những nhà thiết kế tầm cỡ quốc tế là ít mà cô ta dám nói là xấu xí!?

- Nhiên, để tui thiết kế tiệc cưới cho bà nhé!

- Được!- Lam Nhiên vừa nói vừa đưa một thìa súp cua trước miệng Mỹ Nhã chỉ chờ cô há ra để đưa vào.

- Tiệc đã thiết kế gần xong rồi!- La Đình Diệp đều đều nói.

- Đều có thể làm lại. - Lam Nhiên vừa đáp vừa ăn một miếng cá kho.

Cái gì!? Công sức một tháng trời nay La Đình Diệp đi chọn đi lựa nội thất cho đám cưới của hấn và cô. Vậy mà cô nói bỏ là bỏ. Thật phũ a!

- Nhiên, tui lựa phụ dâu phụ rể nhé!

- Được!

-...- La Đình Diệp biết dù hấn nói như thế nào thì cũng không lay chuyển được Lam Nhiên.

- Nhiên,....

- Được tất!

-...

-...

- Nhiên, tui kí giấy kết hôn giùm bà luôn nhé!

- Không thành vấn đề! Bà thích là được!- Lam Nhiên không cần biết đó là loại câu hỏi gì chỉ cần Mỹ Nhã hỏi lập tức Lam Nhiên sẽ đồng ý.

Bùm! Như một phát súng bay trúng đầu La Đình Diệp. Hấn thực sự hoàn toàn không có khả năng hiểu được nữ nhân này. Rõ ràng, vài tháng trước tới công ty hấn đòi cưới hấn cho bằng được và cũng không ngại diễn kịch để cưới được hấn. Rồi bây giờ, chỉ vì một câu nói của một cô gái mà cô đem hấn tặng một cách nhanh chóng khiến hấn không kịp chớp mắt.

- Ahihi, đồ ngốc! Tui giỡn thế mà cũng đồng ý!- Nói xong Mỹ Nhã ngoan độc cười sang La Đình Diệp.

Hừ, nữ nhân đáng chết. Cứ nhiên đùa giỡn với La Đình Diệp hấn. Có trời mới biết hấn muốn cô ta biết mất như thế nào. Hấn bây giờ đã có thể khẳng định rằng nếu hai năm nay cô ta cứ ở mãi trong cái nhà này thì đến lúc ly hôn La Đình Diệp và Đồ Lam Nhiên vẫn sẽ mãi là người lạ thôi.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 10: Về Nhà Lam Nhiên

Ngày hôm kia là ngày họp gia tộc của nhà Đỗ Lam Nhiên 3 năm mới có một lần. Chính vì thời gian không còn nhiều nên bên nhà chính họ Đỗ đang hối hả chuẩn bị.

- Đại tiệc lần này, mâm cỗ chuẩn bị 100 mâm. Thực đơn bao gồm có 10 món chính và 2 món khai vị. Tôi đã cho mời dàn đầu bếp của chuỗi nhà hàng của tập đoàn. Về phần trang trí thì dinh thự đồng loạt thay tất cả nội thất trong nhà. Nội thất tôi đã cho người đem tới. Nội thất đều là của hãng Henredon mà chúng ta đã sử dụng....bla...bla...bla - Chu quân gia liền thoáng.

- Ủ! - Đỗ Khanh nhàn nhạt đáp lại.

Trong sân, đám người làm bận rộn với bao nhiêu thứ đồ. Còn có con cháu của Đỗ Khanh từ mấy con siêu xe nhìn thấy là đỏ mắt bước ra.

- Ông nội~! Con về rồi! - Vanessa Đỗ chạy tới ôm Đỗ Khanh. Vanessa Đỗ là người Mỹ gốc Việt. Cha là người Việt, con trai thứ ba, mẹ là người Mỹ. Vanessa vốn là một con người vô cùng háms lợi. Nên cực kì ganh ghét với Lam Nhiên.

- Ủ! - Đỗ Khanh không quan tâm lắm vẫn tiếp tục quan sát xung quanh. Đối với cái gia tộc này, Đỗ Khanh ông chỉ có mình Đỗ Luân và Đỗ Trâm My là con ruột thịt máu mủ. Còn ba người còn lại chỉ là thời còn trẻ ông trót dại mà đẻ ra. Chính vì những việc đó mà ông cùng bà nội Lam Nhiên mới phải rời xa nhau. Tất cả là tại ông...Chính vì yêu bà nhiều như vậy nên ông yêu những thứ gì thuộc về hai người kẻ cả Đỗ Luân và Đỗ Trâm My. Còn ba người con kia, sợi dây giữa ông và họ chỉ có một là trách nhiệm.

- Luân, bé My nó tới nơi chưa hả? - Đỗ Khanh quay sang ôn nhu nhìn Đỗ Luân.

- Con bé tới nơi rồi ba. Lát nữa là nó tới nhà thôi. - Đỗ Luân trả lời sau đó đi vào nhà.

- Lam Nhiên về chưa?- Đỗ Khanh quay sang hỏi Chu quân gia.

- Dạ, đại tiểu thư nói là sẽ cùng nhị thiếu gia về.

- Ủây! Con bé không đi cùng cháu rể ta sao?

- Dạ, đại thiếu gia sẽ cùng gia đình đến sau.

- Ủ- Nói đến đây Đỗ Khanh cười một cái.

Chứng kiến toàn bộ sự việc, Vanessa không thể tin rằng là ông nội lại cùng Lam Nhiên đến vậy. Nghĩ đến đây Vanessa càng thêm ghét Lam Nhiên. Ấy, lúc này ông có nói là cháu rể, vậy Lam Nhiên đã có chồng rồi sao. Ha, để xem đàn ông của Lam Nhiên là cái hạng gì. Nghĩ đến đây Vanessa nhếch môi cười nham hiểm.

Sau 1 tiếng đồng hồ...

Phòng khách rộng lớn với sự nầy trí sang trọng nằm ở trung tâm khu dinh thự. Bao quanh căn phòng là hồ nước xanh biếc như ngọc. Đây là căn phòng chỉ có những người trong gia tộc mới có quyền vào đây.

Không khí căn phòng thật yên tĩnh. Ở phía ghế chủ trì có Đỗ Khanh. Bên phải Đỗ Khanh là Đỗ Luân, Nguyễn Phúc và một số vị trưởng bối trong gia tộc. Bên trái là Đỗ Trâm My, Trịnh Cao Quân (chồng của Đỗ Trâm My) và một số vị trưởng lão. Hai bên dãy ghế đều là con cháu trong gia tộc. Một số người hầu thân cận và Chu quân gia. Mọi vị trí đều có chủ trừ vị trí người tiếp theo kế thừa gia tộc là...hai chị em Lam Nhiên.

- Haiz! Chị hai có phải không tôn trọng ông nội hay không mà sao lúc nào cũng đến trễ thế!- Vanessa bực bội với việc lúc nào mọi người trong nhà cũng chờ đợi Lam Nhiên. Hừ, Vanessa không thể biết cô ta(Lam Nhiên)quan trọng như thế nào mà ai cũng chờ cô ta hết vậy.

- Đúng đó ông! Chị ấy thật là...!- Đỗ Kim Viên bực tức, không ngần ngại lên tiếng. Đỗ Kim Viên là con gái của con trai thứ tư. Có thể nói, Đỗ Kim Viên cũng không có tiếng nói trong nhà. Nhưng cô cũng rất ghét Lam Nhiên, có cơ hội tốt tại sao không muốn làm cô ta mất mặt?

- Hừ, cháu ta chưa tới lượt ta nói mà các người đã lên tiếng rồi!- Đỗ Khanh đập bàn, nằng hai đứa cháu gái.

-....- Bọn Vanessa đều chỉ biết cắn răng im lặng

- Cánh cửa mở mọi người đồng loạt nhìn về phía cửa.

Ba thân ảnh bước vào. Hai chàng trai, một với gái. Đỗ Thuận vẫn mặc bộ Veston bình thường nhưng vẫn bật lên thân hình hoàn mỹ của bản thân. Lam Nhiên trong dạ phục xanh đen, lấp lánh như bầu trời đêm. La Đình Diệp mặc bộ Veston cùng màu với chiếc váy của Lam Nhiên, khiến hai người như tiên đồng ngọc nữ, trời sinh một cặp.

Không phải Lam Nhiên hay Đỗ Thuận thu hút sự chú ý của mọi người mà là La Đình Diệp. Hấn - Tổng giám đốc Tân La, Chủ tịch tương lai của Tân La, sao lại ở đây? Lại còn xuất hiện với Lam Nhiên và Đỗ Thuận?

- Chào mọi người, chúng tôi mới tới!- Lam Nhiên nói.

- Thật ngại quá! Hôm nay có một số chuyện cần giải quyết nên chúng tôi đi muộn. - Đỗ Thuần lên tiếng giải thích.

- Giới thiệu với mọi người...- Vừa nói Lam Nhiên vừa đưa tay ra giới thiệu-...đây là La Đình Diệp, nguyên tổng giám đốc Tập Đoàn Tân La kiêm là chồng sắp cưới của tôi.

Vừa dứt lời tất cả mọi người có trong khách phòng đều bị Lam Nhiên dọa cho một trận. Kẻ tám lạng, người nửa cân như vậy, ở cùng một chỗ ai chịu cho được!

- Chào mọi người!- La Đình Diệp lạnh nhạt nói.

- Hahaha! Tôi là được rồi, vào ghế ngồi đi!- Đỗ Khanh cười đắc ý với các trưởng bối. Tất nhiên! Có cháu gái, cháu rể trai tài gái sắc, mười phần vẹn toàn như vậy ai mà không đắc ý chứ.

Vanessa và Đỗ Kim Viên tròn ngược mắt. Không thể tin được. Nữ nhân này đập phải vận chó gì mà may mắn như vậy! Vanessa cô không cam lòng! Từ nhỏ cô đã thích La Đình Diệp, cô đã định hán là của cô! Không ai có thể cướp được!

- Được rồi, bây giờ ta bàn về việc kế thừa Tập Đoàn Đỗ Thị.- Đỗ Khanh lên tiếng, ra hiệu cho trưởng bối bên kia.

- Tất cả các trưởng bối của chúng ta đã bàn về vấn đề này rất lâu và bây giờ đã có quyết định. Là quyết định rằng 40% cổ phần tập đoàn giao cho trưởng nữ của trưởng nam Đỗ Luân. 20% cổ phần tập đoàn giao cho trưởng nam của trưởng nam Đỗ Luân. 5% cổ phần tập đoàn...bla...bla...bla...

Tiếng vị trưởng bối vừa dứt lời thì bất đài có tiếng xầm xì to nhỏ. Ai cũng biết Lam Nhiên đã định trước là Thái Phu Nhân của gia tộc rồi, nhưng không ngờ vị trí chủ tịch của Tập Đoàn cũng là của cô ta. Quả là một người có phúc khí lớn mà.

Nghe như vậy thôi, Vanessa đã muốn bóp chết Lam Nhiên rồi vì cái gì chứ! Vì cái gì mà cô chỉ được thừa hưởng 2% cổ phần!? Lam Nhiên cô sông trên đời này lâu quá rồi! Những thứ của Lam Nhiên đáng ra đều là của cô! Nếu nó không tồn tại trên thế giới này thì mọi thứ tốt đẹp nhất sẽ là của cô!

Tập Đoàn là của cô, cái ghế Thái Phu Nhân là của cô, La Đình Diệp là của cô! Thứ cô muốn không ai có thể giành được...Lam Nhiên cô cứ xem..

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chương 11: Vanessa...jones(1)

12 năm trước....

- Con gái, chúng ta đang đến nhà nội. Con vào, nhớ phải chào ông bà và các cô chú đấy! - Giọng nói của một người đàn ông đang dẫn dò con gái.

- Vâng ạ! - Cô bé tươi cười.

(Những chữ có gạch dưới chân xin hiểu là tiếng Anh)

Chiếc xe BMW đậu trước cổng toà dinh thự phong cách châu Âu to lớn. Trong mắt cô bé 12 tuổi, đây chính là toà lâu đài khổng lồ như trong truyện cổ tích. Vậy... nếu cô sống trong toà lâu đài này cô cũng sẽ trở thành công chúa! Đúng không!? Lòng cô háo hức, cô nôn nóng, cô muốn bay vào đó ngay lập tức. Nếu cô sống trong đó, hằng ngày cô sẽ được ăn của ngon vật lạ, mặc những bộ váy đắt tiền nhất, ngủ nơi êm ái nhất. Cô sẽ không còn bữa đói bữa no, không còn mặc những bộ đồ rách nát, cô không còn phải ngủ trong bếp với mùi than, củi cháy đến khó chịu nữa. Cô sắp trở thành công chúa rồi! Nghĩ đến đây cô càng nôn nóng hơn.

- Bố! Mình mau vào thôi!!

- Cạch- Cánh cửa mở ra. Hai hàng người hầu đứng xếp hàng nghiêm chỉnh.

- Chào cậu Tư, cậu về rồi!

- Ủ! - Đỗ Bình đáp lại.

Trong mắt cô gái 12 tuổi khi đó, cô cảm thấy bố cô thật lợi hại.

- Azura, chào cháu!- Vừa ra uy với đám người hầu kia Đỗ Bình hán lại phải khép nép với đứa nhỏ 15 tuổi.

Vừa nghe bố mình nói xong, Vanessa liền quay lại nhìn về phía cô gái đó. Vanessa lần đầu tiên thấy có một người đẹp như vậy. Dù cô hay xem trên ti vi có rất nhiều người mẫu và diễn viên rất xinh đẹp nhưng khí chất và ngoại hình của họ vẫn kém xa cô gái này. Cô ta cứ như một nữ hoàng ngồi chễm chệ trên ngai vàng của mình, uy nghi nhìn xuống chúng sinh, toát lên một loại khí chất áp đảo đối phương. So với ngoại hình của Lam Nhiên, Vanessa càng chú tâm tới những thứ gì Lam Nhiên đeo trên người hơn. Bộ váy Lam Nhiên đang mặc, Vanessa có thể nhận ra. Đó là bộ váy hôm trước được người ta trình diễn trên sân khấu mà cô thấy trên ti vi! Không những thế giá của chiếc váy khiến cô chỉ có thể nuốt nước bọt mà thôi. Còn nữa, chiếc vòng tay mà Lam Nhiên đeo trông thật bắt mắt, cô chưa thấy qua chiếc vòng nào đẹp đến thế. Còn dây chuyền, khuyên tai Lam Nhiên đeo nữa!! Thật đẹp!!! Chúng cứ lấp lánh khiến Vanessa không thể rời mắt.

- Chị Azura, coi chừng có người giật đồ của chị đấy!- Giọng nói trong veo của một cô nhóc vang lên khiến Vanessa bàng hoàng giật mình.

- Hửm? - Lam Nhiên đưa ra vẻ mặt tò mò không hiểu.

- Azura, chị nhìn kia! Cô ta cứ chăm chăm vào trang sức của chị ấy! Thật thấp kém! - Chàng trai có khuôn mặt y hệt như vậy nói thêm.

- Brian, Bella! Các em thật là!- Từ trên cầu thang xuất hiện một chàng trai mang đậm nét đẹp phương Đông lại có chút nhẹ nhàng của phương Tây khiến trái tim thiếu nữ của Vanessa lỡ một nhịp.

- Chào bác Bình! Bác vừa về sao? Ông và bố cháu đều ở công ti. Bác có cần cháu liên lạc với họ giúp bác không?- Đỗ Thuận lên tiếng. Trong gia tộc, từ nhỏ Đỗ Thuận đã nổi tiếng là người âm áp lại dịu dàng, ân cần. Khiến ai cũng yêu thích.

- À! Không đâu cháu! Bác chỉ muốn giới thiệu con gái bác! Vanessa cho các cháu thôi!- Sau đó Đỗ Bình quay lại nói với Vanessa - Con gái, người kia là chị hai Azura, anh tư, chị năm sinh đôi kia là Brian và Bella, và anh ba đứng trên cầu thang là Julian. Vậy mấy đứa từ từ làm quen bác đi đây! - Nói rồi Đỗ Bình toan bước đi.

- Bao giờ bác đón cô ta về?- Lam Nhiên im lặng từ nãy, giờ đã lên tiếng.

- À! Bác để em sống ở đây ấy mà!

- Bác thiếu nhà sao? Cháu nhớ tháng trước bác vừa mua một căn hộ ở khu Royal, một căn biệt thự ở trung tâm thành phố? - Lam Nhiên biết rõ như vậy vì cô là người quản lý chi tiêu của gia tộc dù cô chỉ mới 15 tuổi.

- À! Bác đùa thôi! Bác chỉ để Vanessa ở đây chơi với các cháu như Brian và Bella...

- Brian và Bella sống suốt đời ở đây cũng được, cho dù chúng nó có đập chỗ này sửa mới lại, gia tộc cũng chẳng nói gì đâu! Còn Vanessa thì khác...

- Được, công việc xong bác sẽ đón con bé về! - Đỗ Bình nhanh nhẩu. Hấn sợ hấn mà để con bé này nói một chút nữa thì mấy căn nhà hay thê của hấn đều bị đóng băng mất.

- Bác Bình, bác thông cảm, chị cháu dạo này tính tình nóng nảy nên...- Đỗ Thuận nói đỡ.

- Không sao, bác hiểu mà.- Nói xong Đỗ Bình bỏ đi mất.

- Ôi! Brian, anh nhìn kia! Người ta là Ngũ tiểu thư của gia tộc đó! Sợ quá! - Bella buông lời châm chọc Vanessa. Đối với những người mà Azura không thích thì Bella, Brian hay Đỗ Thuận cũng chẳng ưa gì.

- Bella, Brian xuống phòng ăn dùng điểm tâm đi! - Đỗ Thuận giải vây cho Vanessa. Nghe Đỗ Thuận nói hai đứa trẻ chạy đi mất. Sau đó anh lại chỗ Vanessa đứng như trời trồng ở đó.

- Anh là Julian, anh ba của em- Đỗ Thuận vừa nói vừa chìa ra chiếc khăn tay đưa cho Vanessa lau đi bộ mặt nhem nhuốc của cô. Vanessa thấy vậy, liền cảm động muốn khóc. Mới bước vào đây cô liền biết không ai thích mình vậy mà còn có người tốt với mình. Cô cảm thấy rất cảm động.

- Julian, mau xuống quản lý hai đứa nhóc quậy phá kia đi! Còn các người...- Vừa nói Lam Nhiên vừa quay mặt về phía hai cô hầu gái nói - ...nói quản gia Kim gọi đến chi nhánh công ti thời trang Đỗ Thị bên này đem tới 100 bộ váy theo số đo của cô ta...sẵn tiện chuẩn bị phòng ở cho cô ta. Chuẩn bị hồ sơ nhập học cho cô ta luôn đi.- Nói xong Lam Nhiên liền đi mất. 100 bộ váy!? Có chết Vanessa cũng không nghĩ cô sẽ có 100 bộ váy đắt tiền và vô cùng lộng lẫy. Nghĩ đến cảnh cô sẽ được mặc những bộ váy đẹp như cái cô tiểu thư xinh đẹp vừa rồi, lại còn có thể ra lệnh cho đám hạ nhân, lại có thể bước vào giới thượng lưu khiến cô cảm thấy tốt cùng là hạnh phúc. Cuộc sống như thế này, hỏi thử ai trong trường cô có thể có được như vậy!? Ấy! Mà khoan, chuyển trường? Tức là cô được học trong ngôi trường quý tộc ư? Không thể tin được! Cuộc sống của cô sắp nở hoa rồi. Cô không thể tin có một ngày cô thoát được ra khỏi nơi ố chuột âm mồm đó. Được sống ở nơi xinh đẹp như vậy. Có mơ Vanessa cô cũng không thể tin được.

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chương 12: Vanessa...jones(2)

- Tiểu thư, lên phòng tắm rửa thôi! - Hai cô hầu gái nhẹ nhàng bảo với Vanessa khiến cô sượng rơm. Đây là lần đầu tiên có người lễ phép với cô như vậy.
- Được. - Vanessa ra uy.

Vừa mở cửa phòng, mọi thứ đã khiến Vanessa cảm thấy choáng ngợp. Căn phòng với chủ đạo là màu trắng tinh khiết. Giữa phòng là một chiếc giường king size rất đẹp. Bên cạnh chiếc giường là một bàn máy tính và bàn trang điểm. Oà! Mỹ phẩm trên bàn toàn thứ mắc tiền, có lẽ cả đời cô cũng không thể nghĩ tới những thứ này nếu cô không phải là con gái của thiếu gia nhà này. Ày! Còn có cả phòng tắm riêng nữa chứ! Vanessa nhanh chóng chạy vào phòng tắm. Trời ơi, nó rộng gấp mấy lần chỗ cô sống trước đây! Ngay bây giờ, cô muốn được phục vụ như công chúa trong phim.

- Tắm chota! - Vanessa thay đổi 180° so với vệt rì khi vừa mới bước vào nhà.
- Tiểu thư nó gì? - Hai công nhân hầu hạ hỏi lại.
- Điếc à? Tắm cho ta! - Vanessa hét lên.
- Tiểu thư!? Cô nói gì? Chúng tôi phục vụ cho cô? - Cô hầu gái thứ nhất lên tiếng.
- Chúng tôi là nhất đẳng hầu gái trong nhà này. Chỉ phục vụ cho lão gia và gia đình đại tiểu thư thôi! - Cô hầu gái thứ hai lên tiếng.
- Cái gì!? Hầu gái mà cũng nhất đẳng ư!? - Vanessa cười khẩy.
- Chát! - Không kịp nói lời tiếp theo Vanessa đã nằm bẹp trên sàn nhà. Cô lập tức đứng dậy và hét lên:
- Các người dám đánh ta!? - Không sai, chính là vừa rồi cô hầu gái thứ nhất đã cầm roi dẩy quất vào người Vanessa.
- Tiểu thư! Chúng tôi chỉ theo mệnh của đại tiểu thư dạy dỗ cho cô trở thành một quý cô thực sự mà thôi! - Cô hầu gái thứ hai nói với giọng châm biếm.

Vanessa khê nuốt nước bọt. Thì ra mọi chuyện không đơn giản như công nghệ. Nhưng cô vẫn muốn có một cuộc sống sung túc, cô không muốn quay lại khu chuộ trách rưởi và hôi hám kia.

Sau khi Vanessa tắm rửa xong, liền lựa chọn và vận cho mình một bộ đồ đẹp nhất. Vanessa phải soi bản thân trong bộ váy lông lấy đến nát gương, nụ cười thì rộng đến mang tai. Vì cô đang rất hạnh phúc, Vanessa cô chưa bao giờ nghĩ bản thân sẽ được diện lên bộ đồ đẹp đến vậy.

Ngắm nghía đã mắt, Vanessa liền xuống phòng để thưởng thức món điểm tâm của quý tộc như một nàng công chúa.

Vừa bước xuống lầu, Vanessa đã thấy Lam Nhiên ngồi nhàn nhả trên chiếc sofa như một bà hoàng. Cái khí chất vương giả toát ra từ thể xác ấy khiến người ta phải rùng rợn. Hai cô hầu gái bên cạnh Lam Nhiên chính là hai cô gái lúc này đang ở đây. Lúc này hai cô ta đang nhàn nhả với Lam Nhiên kính trọng gấp nhiều lần.

- Chị Hai, chúc chị buổi chiều tốt lành! - Vanessa nhón nhẹ như hai cô gái đã dạy cho cô lúc này.
- Ừm - Lam Nhiên lạnh nhạt.
- Ngũ tiểu thư, tôi là Melia Smith. Từ nay tôi sẽ là hầu gái của cô. Ngũ tiểu thư, đã đến giờ cô phải dùng điểm tâm. Mời cô vào phòng ăn. - Một cô hầu gái có vẻ như nhún nhún với Vanessa.
- Được rồi - Nhỏ nhẹ, nhu thuận với mọi người như hai cô gái đã dạy.

Trong phòng ăn...

- Cô Đại tiểu thư ngồi trên kia có vẻ rất có uy nhĩ? - Vanessa hỏi Melia.
- Thừa tiểu thư, cô ấy là Đại tiểu thư trong gia tộc. Là người thừa kế tập đoàn Đỗ Thị. Hiện giờ là người quản lý tài sản trong gia tộc. Đại tiểu thư học ở một ngôi trường dành cho quý tộc hàng đầu thế giới và điểm số của cô ấy bao giờ cũng tuyệt đối. - Melia liền thoáng.
- Nghe xong, Vanessa liền có một suy nghĩ "Nếu cô hơn Lam Nhiên thì một thứ của Lam Nhiên sẽ thuộc về cô." Chính vì suy nghĩ đó mà cô đã luôn cố gắng đến tận sau này.
- Tiểu thư, ngày mai gia tộc có một bữa tối cùng nhau vào lúc 6 giờ tối ạ! - Cô hầu gái Melia nói.

Ngày mai có một bữa tối cùng gia tộc sao? Nhất định cô sẽ khiến mọi người chú ý đến cô! Vanessa rất tự tin về khả năng này. Từ nhỏ, ai cũng khen cô xinh đẹp, rất có chút tư cách và nết nết khác hẳn bọn họ sẽ yêu thích cô nhanh thôi. Ha, cô mong tối ngày mai thật nhanh...

Ngày hôm sau 7.00 p.m....

Cấp phòng đang rất sốt ruột và vô cùng bức bối vì chỉ còn một nhân vật cuối cùng và đó là LamNhiên. Lúc này Vanessa đã cố tình tới muộn 15 phút để gây sự chú ý nhưng cuộc lại bị các di, cậu và bố quở trách. Lần đầu tiên gặp lại gây ấn tượng xấu với ông nội khiến Vanessa rất không thoải mái. Nhưng nghĩ đến việc LamNhiên bị mất là lòng cô lại hân hoan như một tiệc cưới.

- Cách - Cánh cửa vẫn mở, các con người mà tất cả ai có mặt trong căn phòng này đều mong chờ đã xuất hiện.

Điều khiến Vanessa ngạc nhiên khi LamNhiên đi vào là... chỉ là đi ăn thôi mà!! Tại sao lại đi ăn theo một "đàn" vệ sĩ thế!!!! 20-25 người lát!!!

LamNhiên mặt lạnh như băng bước vào phòng chỉ nói vắn vỏi một câu không chút thành ý: "Xin lỗi tôi đến muộn!" Sau đó cô quay qua Đỗ Tâm, Đỗ Tuấn và Nguyễn Phúc cười:

- Ông nội, cha, mẹ con mới tới.

- Được rồi, lại đây ngồi với ta. - Ông nội Đỗ Tâm cười, nhẹ nhàng nói với LamNhiên.

Hà!? Sao vậy!? Chuyện gì đây!? Vanessa cô đến muộn chỉ có 15 phút mà đã bị mắng đến sắp mặt còn LamNhiên cô đã trễ tận một giờ đồng hồ thì mà ông vẫn cười với cô ta. Thậm chí lần trước bà cô, ông chú khó chịu với cô lúc này, cả bố cô nữa cơ chứ!

- Azura (LamNhiên) chúng ta đều là người nhàn mà! Xin lỗi gì chứ! - Cô tút Jennifer Đỗ nói.

- Đúng, cô Tuấn nói đúng! Con bạn như thế nào chúng ta đều biết cơ mà! Và chúng ta cũng rất thông cảm! - Chú Năm Ryan Đỗ hòa theo.

Vanessa quay đầu sang nhìn LamNhiên xem cô đã đoán nhận những thứ mà như thế nào. Rồi cuộc cô cũng chỉ có gạt đầu một cái. Cô LamNhiên đó thật chán!

Suốt bữa ăn, mọi người chỉ chú ý tới LamNhiên thậm chí lần trước đã trách anh nhàn của gia tộc. Thật khiến Vanessa cô cảm nhận!

Sau bữa ăn là một buổi tiệc trà nhẹ cùng với những điệu nhảy của các thiếu nữ quý tộc cùng những công tử phong lưu mà Vanessa luôn thấy trong phim. Dường như, trái ngược với gia tộc đều mời LamNhiên này nhưng chỉ là để từ chối và tránh mặt với Julian (Đỗ Tuấn) và Brian mà thôi!

Phía sau vườn có một cái hồ nước và đó có một cô gái đang tưới cây. Vanessa cô không cảm lòng! Tại sao mọi người chỉ chú ý tới LamNhiên chứ! Rõ ràng cô cũng rất xuất sắc mà!

- Ôi! Chị biết không, bộ đàm hôm nay chị Hai mặc chính là bộ đàm mới ra mắt của nhà thiết kế X! Giá của nó là mười triệu đô la Mỹ. Hàng độ nhất vô nhị đó chị! - Tiếng của một cô gái vang lên.

- Em ơi, mấy cái váy đó chị Hai chị ấy chất đầy cái biệt thự mình tỳ của chị ấy ở bãi biển đó em! - Một cô gái khác nói lại.

Đề tài tán gẫu của hai cô nàng chỉ có LamNhiên... à không... tài sản của LamNhiên mà thôi. Nhưng câu nói cuối cùng của cô gái khiến Vanessa chú ý.

- Chúng ta nếu có được sự chú ý của chị Hai thì các chàng trai khác sẽ chẳng là gì rồi!

Sự chú ý của LamNhiên? Thì sao chứ!? Cô ta chỉ là một con nhóc 15 tuổi thôi mà!

- Ày! Vanessa sao!? - Một cô gái đã phá hiện ra Vanessa.

- Buổi tối ăn lành, Linda, Alice,... Anna - Họ đi ba người nhưng chỉ có hai người nói. Vanessa cười nhẹ.

- Thì là chị! - Linda nói với giọng chán ghét.

- Anna, em nghe mợ nói là cô ta được chú Tư lượm từ bãi rác về đấy! - Alice nói với Anna.

- Ha, tởm thật! Có khi nào chị là con của tên đàn ông khác với mẹ chị không? - Linda che mũi lại như người thứ gì đó rất kinh khủng.

- Chú Tư phong lưu, đẹp trai lại có tiền. Gái điếm nào chẳng thích! - Chẳng ai có thể tưởng tượng đây là lời nói của một thiếu nữ hèn hạ và đi đường có tiếng.

- Hahaha! Đi thôi chị, em không thích những người bạn như thế! - Linda và Alice cười lớn.

Họ đi bỏ lại Vanessa đang đi điên cuồng! Sợ đi cô không nói là bỏ vì họ nói đúng! Cô không phải là con ruột của Đỗ Bình. Cô không phải là người thừa kế của Đỗ Gia hùng mạnh. Cô là con của một tên đàn ông thất bại và khổ nạn đã bỏ đi sau tình một đêm với mẹ cô. Cô chưa thấy mặt cha mình. Thậm chí là chưa biết tên! Cô chỉ biết cha ruột cô tên họ là Jones. Phải, cô không phải là Vanessa Đỗ mà là Vanessa Jones...

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Chương 13: Câu Chuyện Gà Cay

Sau buổi nói chuyện dài dòng và vô cùng buồn ngủ của các bô lão là một bữa ăn gia tộc.

Dưới phòng bếp,

Hôm nay là ngày của Gia tộc nay con dâu và con gái trong nhà phải xuống bếp còn đàn ông con trai trong nhà phải dọn dẹp và bày biện phòng ăn. Tiếng nói cười râm ran của những phụ nữ trung niên dưới bếp không dứt khiến căn nhà trở nên rộn rã hơn.

Tất cả món ăn đã được chế biến xong đều đưa lên bàn tiệc.

Khi căn bếp không còn ai, từ trên cầu thang có một bóng dáng xuất hiện nhanh chóng chạy xuống bếp. Cô ta vào phòng bếp, mở nắp từng món một và dừng lại ngay món Gà cay. Cô ta ngay lập tức không nghĩ ngợi nhiều liền lấy đĩa gà chạy nhanh lên lầu.

- Cách - Tiếng cửa phòng đóng lại. Lam Nhiên thở phào. May mà không có ai phát hiện ra cô. Lâu lắm rồi mới được ăn gà mẹ làm mà chờ tới giờ ăn lâu quá nên cô phải dùng đến hạ sách này. Không sao miếng ăn là miếng tòi tàn mà. Nhưng nếu để La Đình Diệp biết, chắc cô không biết giấu mặt đi đâu!

Lam Nhiên vui vẻ ôm đĩa thịt gà thơm phức nhảy lên giường để thưởng thức. Thế là cô ăn không biết trời sao gì cả.

Tại phòng ăn,

- Diệp, con lên phòng gọi Lam Nhiên xuống giúp mẹ - Nguyễn Phúc nhẹ nhàng bảo La Đình Diệp.

- Phòng nó ở tầng thứ tư, là phòng thứ hai từ cầu thang tính vào.- Đỗ Tuân tiếp lời vợ, chỉ đường cho con rể tương lai.

- Vâng, con biết rồi!- La Đình Diệp gật đầu.

Hừ, cô gái này ông đang làm lễ mà mặt mũi đâu mất tằm. Ày, có mùi thơm của thức ăn! La Đình Diệp Nhắc nhiên, đây là tầng tư mà bếp ở tầng trệt sao có thể nghe mùi chứ!? Mà hình như cái mùi này phát ra từ phòng....kia.

La Đình Diệp hé cửa khe khẽ...

...

...

...

...

Ồi! Quý thần ơi! Hắn vừa thấy cái gì thế! La Đình Diệp dùng tay nheo một cái thật mạnh vào cánh tay. Ồi! Đau, vậy không phải là mơ. Vậy là cái cô bé trong kia là...là...là...Lam Nhiên sao!? Nhưng cô ta đang ở trong cái tình trạng gì vậy? Một chân gác trên giường, một chân ở dưới sàn, hai tay cầm hai miếng gà ăn một cách ngon lành. Chưa hết, nước sốt còn dính ở khóe miệng nữa chứ! Mà điều quan trọng là...là...Lam Nhiên đang mặc một bộ đồ ngủ có hình Hề lô Kít tỷ. Còn búi tóc lên cao nữa chứ! Đây là hình dạng dễ thương nhất của Lam Nhiên mà La Đình Diệp hẳn từng biết tới.

- Suốt- Á chết, Diệp cửa cửa đã bị trượt chân rồi! Thật là nhục nhã! Sống trên đời gần 30 năm chưa bao giờ hắn cảm thấy mình giống một đứa con nít thế này.

- Rầm! - Một thân hình to bự đã ngã xuống sàn nhà trong phòng Lam Nhiên. Và chính tiếng động ấy đã khiến tất cả mọi hoạt động trong phòng ngừng lại.

Lam Nhiên bất động với hai cái đùi gà được sốt cay kỹ càng cùng cái miệng đang há rộng để đón chào một trong hai cái đùi gà sốt cay nhưng lại bị một thế lực đen tối ngăn chặn. Sống trên đời gần 30 năm chưa bao giờ Lam Nhiên cảm thấy muốn chết như vậy. Bị người khác phát hiện mình lên ăn trong phòng, hơn nữa người đó lại là La Đình Diệp - Tên chồng sắp cưới của cô. Ahuhu! Tại sao cô lại sơ suất thế này!

La Đình Diệp nằm đập mặt trên sàn cố gắng ngước mặt lên và mỉm cười một cái thật thân thiện.

Lam Nhiên trên giường lập tức bỏ hai cái đùi gà vào đĩa đồng thời khép miệng lại. Theo phản xạ ôm lấy tờ và ngay lập tức lùi ra sau.

Lam Nhiên nhìn La Đình Diệp với ánh mắt đầy sát khí:

- Anh vô đây muốn lấy gà cay của tui sao?

Rầm! Một lần nữa La Đình Diệp hấn lại đập mặt xuống sàn. Ôi trời, cô vợ tương lai lạnh lùng cao lãnh của hấn đây sao!? Tại sao lại nghĩ hấn muốn cướp đồ ăn của cô như một đứa trẻ vậy chứ!!!

La Đình Diệp Lập tức đứng dậy, chỉnh lại tác phong. Sau đó nói:

- Ba mẹ nhờ tôi lên gọi em xuống ăn cơm.

Nghe thế Lam Nhiên ngẩn người lơ một chút rồi ngược lên nhìn La Đình Diệp:

- Chứ không phải anh lên lấy gà của tui sao?

- Không hề! - La Đình Diệp nhìn vào cái miệng nhỏ dính đầy nước sốt mà khẽ nuốt nước bọt. Hừ! Tại sao lại dễ thương vậy cơ chứ. Hấn chỉ muốn chạy lại ôm cô vào lòng rồi cắn một cái lên cái miệng nhỏ kia thôi. Í!! Hấn đang có một cái suy nghĩ biến thái gì thế.

- Khụ! - La Đình Diệp ho một cái để xua tan đi cái suy nghĩ ban nãy.

Lam Nhiên bỏ đĩa gà xuống rồi chạy vào phòng tắm. La Đình Diệp nhìn quanh phòng. Chỉ có một câu đề hình dung. Tất cả đều là màu hồng. Đây chính là lý do mà Lam Nhiên cấm mọi người không được vào phòng sao???

- Cạch! - Lam Nhiên bước ra từ phòng tắm với khuôn mặt lạnh tanh.

- Anh không được nói cái chuyện lúc nãy với ai! Nghe chưa? Nếu mà anh nói đừng trách sao tôi lại ác như vậy!- Lam Nhiên lên tiếng đe dọa.

Nhếch mép một cái La Đình Diệp nói:

- Phải xem biểu hiện em như thế nào đã!

- Anh muốn cái gì!? - Lam Nhiên bực bội.

- Nếu em nghe lời một chút tôi sẽ suy nghĩ lại. - La Đình Diệp cười châm biếm.

- Được - Nói xong Lam Nhiên liền đi ra ngoài.

Ha! Vui rồi đây.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Chương 14: Ngoan, Nghe Lời Anh (1)

Sau khi vào bàn, Lam Nhiên liền giữ hình tượng "kun ngẫu" và "nạnh nùng" của mình khác hoàn toàn hình ảnh cô gái mặc bộ đồ Hello Kitty, hai tay cầm hai cái đùi gà.

Đồng thời, La Đình Diệp thực hiện "âm mưu bên đĩa gà" của mình.

- Nhiên, có thể cho anh một miếng được không? - La Đình Diệp chăm vào món Lam Nhiên đang đưa vào miệng và vô cùng tự nhiên gọi thẳng tên Lam Nhiên.

Lập tức Lam Nhiên xoay qua lườm Đình Diệp.

- Anh muốn gì?- Lam Nhiên khề nghiêng răng.

- Chính là muốn em bón cho anh a. - La Đình Diệp không kiên dè nói thẳng.

- Dựa vào cái gì mà mà tôi phải bón cho anh ăn a!?- Lam Nhiên vô cùng tức giận đáp lại.

- Dựa vào đĩa gà quay a!- La Đình Diệp nhái lại giọng điệu của Lam Nhiên.

Nghe vậy, Lam Nhiên nghiêng răng rắng chịu đựng tên quý này. Vì danh dự và nhân phẩm tuyệt vời của cô...Rắng nhịn!!!!

Thấy Lam Nhiên tức tối, La Đình Diệp vô cùng vui vẻ. Xem ra tâm trạng hôm nay không tệ a. Papa và mama đại nhân thấy hai con hòa thuận,"một vợ

một chồng" yêu thương nhau, ba mẹ vô cùng là hạnh phúc.

Vanessa với những người tí muội "vô cùng tốt" của Lam Nhiên thấy một cảnh này đều vô cùng ganh tị. Nhất là Vanessa, từ nhỏ Lam Nhiên đã có mọi thứ, lớn lên lại có tất cả, cô cứ nhiên không phục. Mọi thứ vẫn đang diễn biến, mong rằng sự ganh tị Vanessa sẽ không bị người nào đó lợi dụng...

Khi về nhà....

- Nhã ơi, Nhã ơi, hú hú hú - Lam Nhiên vừa về đến nhà đã nhảy tót lên phòng của Mỹ Nhã.
- Cái gì mà hú như chó hú vậy mẹ. - Mỹ Nhã không ngăn ngại mà "đập" những lời lẽ thô tục nhất vào mặt Lam Nhiên.
- La Đình Diệp hẳn ta biết được bí mật rồi! - Lam Nhiên nói luôn.
- Bộp- Miếng bánh từ trên tay Mỹ Nhã rơi xuống. Cái đầu xinh đẹp cứng ngắc quay qua nhìn Lam Nhiên.
- Aiya! Thôi để tao kể cho mày nghe. Chuyện là như vậy....blah blah...

Nghe xong, Mỹ Nhã khỏe môi giật mạnh khỏe mắt cũng theo đó mà giật.

Nhìn mặt của Mỹ Nhã có dính mấy chữ:"Tao Khinh!!!!".

- Mà cũng may là hắn nhìn thấy chữ không phải người khác đấy!- Mỹ Nhã không quan tâm xoay người qua tiếp tục công việc đang dở là ăn bánh.
- "Ồ, Nhã nói cũng đúng. May mà là hắn, người khác là chết rồi." - Lam Nhiên thần thờ đi xuống cầu thang từng bước nặng trĩu. Vừa đi vừa nghĩ làm sao để thoát khỏi cảnh bị La Đình Diệp bắt được điểm yếu. Không chú ý xung quanh thế là Lam Nhiên...một...hai...ba...Suốt
- Aaaaa- Không kịp biết chuyện gì đang xảy ra Lam Nhiên hét lên.

La Đình Diệp đang đứng ngay cầu thang nghe điện thoại thì...môaaaaaaaa...Rầm. Theo sự phản xạ có điều kiện, chiếc điện thoại tân tiến "độc nhĩ vô nhất" của La Đình Diệp bị văng ra xa. Còn cơ thể vô cùng mỹ miều và mềm mại của Lam Nhiên thì trực tiếp đè lên thân hình cường tráng và khỏe mạnh của La Đình Diệp.

(*Mỹ Nhã*: Mòe, hai đứa nó té thì ghi đại là hai cái xác lớn chồng lên nhau thôi là được rồi ghi chi mà lảm thế! _*Sarah*: Nghệ thuật miêu tả sinh động. Ahiihi. _*Mỹ Nhã*:"Lườm")

(Mấy bạn nghĩ sao về diễn biến tiếp theo???)

1. Nam Chủ và Nữ Chủ sẽ "hun" nhau.
2. Cơ thể mềm mại của Nữ Chủ ma sát lên cơ thể Nam Chủ khiến Nam Chủ bị...
3. Chà có gì xảy ra sất! Hai người chỉ phải mộng đứng dậy thôi.)

(Mọi người nhớ comment đáp án nhé! Hẹn mọi người ở chap sau để biết thêm thông tin chi tiết về Nam Chủ và Nữ Chủ nhé! *Hun hun*)

(*Soái độc giả (SDG)*: Dép thẳng tiến!!! Phú phiu!!! Quýnh hấn!!!)

Sarah: Ấy ấy! Á á á!!!)

(Chúng ta hãy cùng tiến đưa S một đoạn đường cuối...Ahiihi đồ ngọc! Giỡn xiu hà! Tiếp nè.

Một giờ đồng hồ sau....

Trong căn phòng trắng tinh vô cùng sang trọng có một đôi tiên đồng ngọc nữ đang "tình tứ". Tiên Đồng thì đang nằm trên giường và Ngọc Nữ thì đang ngồi cạnh giường. Vâng! Đó chính là La Đình Diệp đang nằm trên giường và Lam Nhiên đang ngồi cạnh, cả hai cùng đang ở trong bệnh viện. Vì sao á???

- Bệnh nhân La Đình Diệp bị chấn thương ở vùng hông và vùng bụng. Mọi người nhà bệnh nhân ra ngoài để bác sĩ tiến hành kiểm tra lần hai.- Giọng nói đều của cô y tá vang lên.

Phải rồi. Lam Nhiên bị té cầu thang và đè lên người La Đình Diệp khiến hắn bị thương. Chắc, Lam Nhiên tiểu thư phải ở lại chăm sóc Đình Diệp thiếu gia rồi.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chương 15: Ngoan Nghe Lời Anh (2)

Cái gió thu lạnh nhẹ lướt qua những ngọn lá một cách vô tình lại nhẹ nhàng như múa bay vào khung cửa sổ phòng bệnh.

- Haiz!- Lam Nhiên thở dài.

Từ cái lúc mà La Đình Diệp bị thương tới giờ đã được...3 giờ đồng hồ rồi! Mà tại sao chỗ chấn thương của hắn lâu lành thế nhỉ? Báo hại cô phải ở lại chăm sóc hắn.

- Nhiên, tôi khát! - Tiếng nói khàn khàn hơi yếu của La Đình Diệp vang lên.

- Được, được. Tôi đến đây!

- Đây, anh uống đi, uống rồi nhanh bớt bệnh. - Vừa nói Lam Nhiên vừa rót nước vào một cái...bình thủy tinh "nhỏ" chà bá lửa đưa cho La Đình Diệp.

- Cảm Ơ....- Chưa kịp nói cho tròn vẹn một lời cảm ơn thì La Đình Diệp xém ngất vì sock nặng.

- Anh ngồi dậy không được sao? Để tôi đỡ anh dậy nhé!- Lam Nhiên vô cùng hồn nhiên khi thậm chí không biết bản thân sắp bức người ta "bội thủy" rồi!

Lam Nhiên luôn xuất sắc trong mọi vấn đề nhưng trừ việc phân biệt cái bình với cái ly, cái chén với cái bát là hoàn toàn không thể làm được. Cho nên, với Lam Nhiên, một bình nước là bằng một ly nước, một bát cơm là bằng một chén cơm.

Khi Lam Nhiên chuẩn bị đưa cái "ly nhỏ nhỏ" đến miệng La Đình Diệp để hắn cung cấp nước và "các chất khoáng cần thiết cho cơ thể" thì:

- Em giết tôi đi! - La Đình Diệp phản ứng trước chiếc "ly".

- Há?

- Nếu em không thích tôi thì chỉ cần nói là không thích, tôi sẽ tự cuốn chăn gối và mang tất cả những thứ thuộc về tôi đi khỏi em. Há có gì em lại cho tôi uống cả một chậu nước thế?

- Sao lại là chậu? Đây là ly mà?

- Rõ ràng đây là cái bình a!

- Không, cái ly!

.....

Sau hàng trăm...giây cuộc chiến bình ly vẫn đang trong hồi gay cấn và kết thúc lại một vấn đề:

Thứ đó là cái ly to có hình cái bình

La Đình Diệp đã thực sự hết hơi với cô vợ nhỏ và đang đặt ra câu hỏi rằng:"Tôi có thể không làm nam chính nữa được không?"

9p.m tại Bệnh Viện

Lam Nhiên đang gật gù ngồi ngay ghế trong phòng bệnh của La Đình Diệp. Cô mệt rồi. Chỉ muốn ngủ.

- Nhiên!- Tiếng gọi của La Đình Diệp làm Lam Nhiên giật mình.

- Em phải ngủ đi chứ!

- Vâng!... Nhưng tôi lại phải canh anh suốt đêm a!- Lam Nhiên vừa nói hai tay vừa dụi dụi mắt như một tiểu bánh bao vừa ngủ dậy vẫn còn mơ màng vô cùng đáng yêu.

- Phụt! - La Đình Diệp xém ngất vì Lam Nhiên.

- Lại đây!- La Đình Diệp nói, tay phải đỡ chân đang đắp lên tay trái lại vỗ vỗ phía nệm trống bên cạnh hắn.

- Nam nữ thụ thụ bất tương thân! - Lam Nhiên hiểu ý hắn liền đáp lại bằng một câu nói bất hủ của người xưa (mà hình như có gì đó sai sai).

- Em nghĩ với phé thể này của tôi có thể làm gì em sao?

- Anh nghĩ anh bị bệnh là tôi sẽ không làm gì anh sao?

Nghe Lam Nhiên nói mặt La Đình Diệp có chút phỉếm hồng.

- Khụ! Đừng nói nhiều! Nếu không lại cẩn thận đĩa gà của em - La Đình Diệp hăm dọa.

- Được thôi! - Quả thật đĩa gà rất hữu dụng.

Lam Nhiên ngoan ngoãn chui vào trong chăn, rúc vào trong lồng ngực rộng lớn của La Đình Diệp. Hít một hơi thật sâu, căng tràn lồng ngực Lam Nhiên phả trực tiếp một làn hơi thở ấm nóng lên lồng ngực của hắn. Cô từ từ nhắm mắt lại, chậm chậm cảm nhận nhịp đập mạnh mẽ của quả tim hắn. Tiếng tim đập của hắn cũng khiến tim cô đập liên hồi. Cảm giác như nhịp tim của cô và hắn đang và sẽ hòa làm một. La Đình Diệp choàng tay qua eo Lam Nhiên và ôm cô áp sát vào mình. Hơi thở của cô nhẹ nhàng, ngọt ngào làm hắn ngứa ngáy, cộng thêm tiếng tim đập của cả hai đều cùng một nhịp càng khiến La Đình Diệp hắn tê dại.

Lam Nhiên được La Đình Diệp ôm vào lòng như vậy cảm thấy vô cùng yếu mềm, vô cùng được bảo vệ. Cảm giác này càng khiến cô tham lam hít hết mùi thuốc lá nhẹ nhàng xung quanh hắn. Mùi thuốc lá này khiến cô cảm thấy vô cùng thân thuộc.

- Anh bắt đầu hút thuốc bao giờ thế? - Lam Nhiên lên tiếng hỏi.

- 8 năm trước, thỉnh thoảng mới hút, do áp lực công việc thôi!

- À!

Cuộc đối thoại chỉ vồn vện ba câu nhưng cũng đủ khiến cả hai hiểu nhau nhiều hơn. Lam Nhiên càng vui sâu vào trong lồng ngực La Đình Diệp thì hắn lại càng ôm cô thật chặt mặc cho cái hông của mình đang bị đau.

Cả hai cứ như vậy, dần dần chìm vào giấc mộng. Cả hai cùng mơ, cùng mơ rằng đêm nay ta không cô đơn nữa rồi.

Sáng hôm sau...

- Cách - Cửa phòng bệnh khẽ mở vẫn không làm cho đôi trẻ trên giường thức giấc mà vẫn ngủ ngon trong tư thế ôm nhau suốt đêm qua.

- Anh lại xem hai đứa nó kìa! - Giọng nói hóm hờ của một phụ nữ trung niên vang lên. Ngón tay trỏ của bà chỉ chỉ vào cặp uyên ương đang nằm trên giường.

- Chắc, tuổi trẻ có khác. Tối nay tôi về tôi cũng ôm em như thế nhỉ? - Người đàn ông trung niên đang đứng kế bên nói.

- Cái ông này, đầu hai thứ tóc rồi mà còn nhăng nhít. Thôi! Đi về. Con rể có con gái chăm là đủ. Nhìn bấy nhiêu là vừa. - Nói rồi người phụ nữ cùng người đàn ông đi mất. Hổ hớ! Nghe con rể, con gái là biết ai rồi chứ! Là papa đại nhân Đỗ Luân và mama đại nhân Nguyễn Phúc đó.

15 phút sau...

Một cặp vợ chồng trung niên đến bên phòng bệnh của La Đình Diệp. Người đàn ông khẽ mở cửa.

- Ô! Em xem xem. Hai đứa nó thương nhau chưa kìa.

- Chà! Vất vả cho bé Nhiên rồi. Thương quá đi mất! Tất cả là do thằng nghịch tử của ông đấy! Giờ hành con dâu tôi khổ vậy đây. - Người phụ nữ khẽ mắng.

- Thôi, đi về! Để hai đứa nó ngủ chút nữa. Lát nữa ông phải đưa tôi qua bệnh viện lại đây. Về tôi bảo má Trần nấu ít đồ ăn ngon để tôi mang cho con bé.

- Vâng, bà xã.

Sau đó hai người cũng đi mất. Nghe là biết rồi chứ gì! Là bố La Bạch Đình và mẹ Đình Ngọc Ân đó.

Thế là hai cặp vợ chồng đi mất bỏ lại hai bạn trẻ vẫn còn đang say giấc nồng.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 16: Bạn Bè Của La Đình Diệp

Sau cái đêm mà hai người ôm nhau ngủ tính tới nay đã sắp tròn 6 tháng rồi. Mọi thứ trong nửa năm nay cũng không có gì thay đổi ngoài việc Đình Hoàng Mỹ Nhã đã ra nước ngoài để bận bịu với việc thiết kế và may lễ phục cho Lam Nhiên và La Đình Diệp. Lễ cưới của hai người sẽ diễn ra vào 2 tuần tới và tất cả mọi người trong gia tộc đều đang tập nập và bận rộn để chuẩn bị.

Từ hôm ở bệnh viện tính tới giờ, số lần Lam Nhiên gặp La Đình Diệp chỉ có thể tính trên đầu ngón tay. Bởi lễ cưới sắp diễn ra, papa La Bạch Đình bảo rằng phải nhanh chóng hoàn thành công việc trong những tháng tới thì mới có thể cùng Lam Nhiên đi hưởng tuần trăng mật.

Cũng từ cái hôm đó, Lam Nhiên hay ngẩn ngơ một mình hay mất tập trung trong lúc làm việc. Cô hay nhớ tới cái ôm ấm áp của La Đình Diệp lúc

đó và cô có cảm giác thèm muốn những cái ôm của hắn nhiều hơn. Cô lại hay nhớ đến hắn một cách vu vơ đến cô cũng phải giật mình.

La Đình Diệp dạo gần đây cực kì bận với hồ sơ sổ sách của công ti nên ít khi về nhà. Sau cái lần ôm Lam Nhiên ngủ ở bệnh viện tính tình bỗng dưng thay đổi, có chút dịu dàng, ôn nhu lại hay tự cười một mình khiến Đỗ Thuần phải sọn gáy.

Hôm nay công việc hoàn thành sớm, La Đình Diệp lại muốn về nhà sớm một chút nên vừa tan làm hắn đã lái xe chạy nhanh về nhà.

- Cách - Hắn khẽ mở cửa nhà. Căn nhà vẫn sáng bừng như những ngày nào hắn về trễ. Quanh gia Trần và những người làm đang bận bịu với công việc của mình. Lướt mắt qua bộ bàn ghế, hắn chợt thấy có một cô gái mặc bộ đồ ngủ màu hồng có in hình hoạt hình đang ngồi hưởng thụ mớ bánh ngọt trên bàn. Một mình cô im lặng chả nói năng, thu người vào một góc ghế sofa trông đến là tội.

- Đang làm gì thế? - La Đình Diệp đi đến và hỏi Lam Nhiên.

- Đang đọc sách! - Lam Nhiên bức tức khi có người làm phiền mình lúc bản thân đang chìm đắm trong một biển chữ của quyển sách.

- Sách gì vậy?

- "Thế giới đó có em?" - Lam Nhiên vừa nói vừa giơ bìa sách ra trước che mặt chỉ thấy được đôi mắt tím than đẹp đẽ kia.

- Sách này Mỹ Nhã tặng đúng không?

- Phải! Sao anh biết? Tôi chưa kể cho anh.

La Đình Diệp chỉ cười một cái, cũng không nói gì. Lam Nhiên từ trước tới nay chưa buồn một cái gì cả. Vốn là người không hề biểu lộ cảm xúc, vô cùng cao lãnh. Khiến cô như thế chỉ có thể là một nhân vật vô cùng nguy hiểm thôi. Mà người đó có ai ngoài Mỹ Nhã?

- Ủa! Mà anh về lúc nào mà tôi không biết thế nhỉ? - Lam Nhiên ngạc nhiên.

- Phụt! - Đình Diệp đang uống nước thì bị sặc. Hắn ở đây, nói chuyện với cô từ nãy rồi mà còn hỏi..

- Rinh! Rinh! - Tiếng chuông điện thoại của Lam Nhiên vang lên.

- Alo

-....

- Vậy à! Thế bao giờ bên về?

-...

- Ủ! Nhớ về sớm một chút. Bên đó đang mùa đông lạnh lắm nhớ giữ ấm cẩn thận. Ăn uống phải đầy đủ.

-...

- Ủ! Bye.

La Đình Diệp không cần hỏi cũng biết đó là ai a. Chính là cái cô Đình Hoàng Mỹ Nhã đó.

- Em sắp gả cho tôi rồi. Có hối hận không? - La Đình Diệp lên tiếng hỏi.

- Không! - Tại sao cô phải hối hận chứ? Cô và hắn suy cho cùng chỉ là hôn nhân thương mại thôi.

- Ủ! - La Đình Diệp chỉ gạt đầu rồi lẳng lẳng lên phòng. Hắn không hề biết cái gạt đầu của hắn đã làm khoảng cách giữa hai người bị nói ra một khoảng nữa...

9 p.m

- Nhiên! Đám bạn tới chơi, em lên thay đồ cùng tôi đón tiếp họ một chút.- La Đình Diệp trên cầu thang nói vọng xuống.

- Được- Bạn của La Đình Diệp? Là người như thế nào nhỉ? Cô chưa nghe Đỗ Thuần đề cập đến bao giờ cả. Thôi kệ! Lát nữa cũng gặp mà.

Một lát sau, khi Lam Nhiên vừa xuống nhà cũng là lúc ở dưới nhà có tiếng nói cười rôm rả.

Từng người vào phòng khách và ngồi xuống ghế. La Đình Diệp phẩy tay ra hiệu gọi Lam Nhiên xuống.

- Giới thiệu với mọi người. Đây là bà xã tôi. - La Đình Diệp vừa nói vừa cười.

- Ày! Từ bao giờ mà ánh mắt cậu thâm tình thế hả Diệp? - Người đàn ông mặc bộ vest đen vô cùng nổi bật lên tiếng.

- Đó là Triệu Sở Thiên và người yêu anh ta- Catherine Nguyễn. - La Đình Diệp giới thiệu với tôi. Triệu Sở Thiên là người đứng đầu một tập đoàn về xây dựng và đầu khí nổi tiếng trên thế giới. Vừa rồi anh ta vừa lấn sang Showbiz trở thành chủ một công ti chuyên đào tạo nghệ sĩ nổi tiếng trên thế giới. Catherine Nguyễn là diễn viên có sức ảnh hưởng lớn trên toàn cầu. Vừa rồi họ công khai yêu nhau khiến báo chí tốn không biết bao giấy mực.

- Không phải người yêu! Đây là lão bà nhà tôi. - Triệu Sở Thiên nhìn Catherine Nguyễn vô cùng yêu chiều. Sở Thiên nói là thế nhưng khuôn mặt xinh đẹp của Catherine Nguyễn cũng không có một chút cảm xúc nào.

- Chưa cưới đã nói là lão bà. Anh không biết ngượng miệng sao? - Một cô gái trẻ toàn thân diện một cây đen cười khẩy.

- Đây là Lam Áu Lãng. Cô ấy vẫn còn độc thân. - La Đình Diệp vừa nhìn Áu Lãng vừa cười như muốn chọc cô ấy.

Lam Nhiên gạt đầu. Lam Áu Lãng - Siêu trộm của thế kỉ 21 này. Chỉ cần là thứ cô ta muốn, cô ta đều có được. Trong Thế giới ngầm nghe tên cô ta là đủ cảm thấy e dè rồi.

- Về sau cậu giới thiệu làm gì? Nín bót không được sao?- Lam Áu Lãng nhanh chóng đáp chất lại.

- Nếu không muốn bị chọc nữa thì kiếm bển đồ đi. Cậu đánh đá thế ai yêu cậu được nhỉ? - Người đàn ông có dáng vẻ yêu mị nhất trong đám đàn ông ở đây lên tiếng. Quả thật, hắn ta thật sự rất yêu mị, nếu không cẩn thận có thể bị hắn ta hớp hồn.

- Đây là Dạ Chấn Ngôn và Hà Hạ Băng- Dạ Chấn Ngôn là ông trùm trong giới hắc đạo, một tay che cả thế giới. Hà Hạ Băng, đại tiểu thư Hà thị. Ngày kia cô nghe nói cô ta nổi tiếng là "bạch liên hoa" vô cùng giả tạo hay bày mưu hãm hại em gái mình. Nhưng chỉ có bọn họ mới biết cô ta là sát thủ số một. Cho nên nếu muốn hại sợ là cô em đó không còn mạng rồi.

Ánh mắt Dạ Chấn Ngôn nhìn Lam Nhiên mang đầy ý cười. Lam Nhiên phát hiện có người nhìn, quay về phía ánh mắt đó. Lam Nhiên nhếch mép, đáp trả sắc bén. La Đình Diệp thu một màn này vào mắt, lòng khó chịu.

Ba tên đàn ông ra ngồi một góc nhậu nhẹt, còn bốn người phụ nữ ngồi ở ghế sofa nói chuyện. Nói là nói chuyện nhưng thực chất chỉ có mình Lam Áu Lãng nói là nhiều chứ còn ba người kia hoàn toàn không hề nói.

- Catherine này! Cô có thực sự thích tiểu Thiên không thế? - Áu Lãng lên tiếng.

- Cô nghĩ thử xem? - Quả thật Catherine vô cùng lạnh nhạt.

- Còn cô thì sao hả Hạ Băng? Cô có thương tiểu Dạ không vậy?

- Cô có thể đoán? - Hạ Băng chính là tảng băng trôi a.

- Còn cô th...

- Hôn nhân thương mại.- Không chờ cô ta hỏi Lam Nhiên liền trả lời.

- À...

Ngoại trừ Áu Lãng ba người phụ nữ kia đều ngửa đầu ra, dựa vào thành ghế, mắt nhắm nghiền.

- Dù các cô là ai, nhưng mà được mấy tên kia giới thiệu cho chúng tôi là rất đặc biệt rồi đấy!

Ba cô gái nghe Ấu Lăng nói vậy, liền cười khẩy.

Hạ Băng nói:

- Phải, đặc biệt.

Ấu Lăng im lặng.

- Các cô cứ chờ đi, sớm muộn gì bọn hần cũng phải rơi vào tay cô thôi.

Ba người đều im lặng.

- Cô bằng tuổi Diệp sao? - Lam Nhiên hỏi.

- Ừ.

- Chị già rồi! - Hạ Băng không kiêng nể mà nói thẳng.

Lời nói của Hạ Băng như đòn đá giáng xuống đầu làm Ấu Lăng méo miệng.

Lam Nhiên cùng Catherine Nguyễn bật cười, thật quá đáng a.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Chương 17: Muốn Ngủ Cùng Không?

- Tôi biết chị chỉ muốn khuyên chúng tôi quan tâm họ thêm một chút bởi vì chị biết họ thích chúng tôi nên mới giới thiệu với chị. - Hạ Băng lên tiếng.

- Nhưng họ là đàn ông. Chúng tôi không bình thường như phụ nữ khác tính cách lại đặc biệt nên họ mới cảm thấy thú vị. Đến khi chán thì sẽ vứt đi thôi. - Catherine Nguyễn nói.

-...- Lam Nhiên im lặng.

Phải, họ nói đúng. Quả thật hoang tử chỉ để ý đến Lộ Lem khi cô ấy đẹp và khác biệt nhất.

- Có những thứ đến khi mất đi rồi mới thấy nó quan trọng đến nhường nào.

Cả bốn người phụ nữ đều im lặng. Họ dường như đã nhận ra gì đó rồi.

Bên cánh đàn ông..

- Diệp, cậu cười cô ấy, không hỏi hận chứ? - Triệu Sở Thiên hỏi.

- Ừ! Chúng mình đều vì lợi ích của nhau.

- Mình thích cô ấy. - Triệu Sở Thiên lên tiếng.

- Cậu bại trận dễ vậy à?- Dạ Chấn Ngôn nói - Cô gái này khá thú vị. Tôi muốn giữ lại chơi lâu một chút. - Vừa nói hần vừa vâng vâng ly rượu đỏ chói trong tay.

- Hừ. Sẽ có một ngày có người khiến cậu nổi khùng lên thôi! - Triệu Sở Thiên trong men say, ngà ngà nói.

- Cậu không biết tớ thích cô ấy như thế nào đâu. - Triệu Sở Thiên đã say rồi. Từ lượng không tốt lắm a.

- Cậu say rồi Thiên. - La Đình Diệp nói.

- Tớ chưa say, tớ thích cô ấy. Nhưng mà cô ấy không cho tớ quan tâm, không cho tớ bảo vệ. Tớ...không hiểu cô ấy...một chút cũng không hiểu. - Triệu Sở Thiên cao ngạo đã gục ngã trước rượu men. Giờ anh giống như kẻ nát rượu si tình.

Phải, Sở Thiên không hiểu Catherine. La Đình Diệp hần cũng không thể hiểu Lam Nhiên. Lam Nhiên luôn khiến hần phải phát điên lên bởi lúc thì cô ấy rất đáng yêu, lúc thì muốn tránh xa hần. Hần không hiểu..

Bọn hắn về vào lúc gần nửa đêm.

Triệu Sở Thiên say lắm rồi, hắn vịn vào người Catherine Nguyễn, chân bước lảo đảo, miệng không ngừng nói: "Anh thích em...anh thích em nhất...", như một đứa con nít.

Catherine Nguyễn đang cật lực vác cái thân hình to bự của hắn ném vào xe. Mặt của cô đỏ như gấc vì lời tỏ tình của hắn trong men say.

Dạ Chấn Ngôn không say, bởi tửu lượng của hắn tốt nhất trong cả bọn. Không khí giữa Dạ Chấn Ngôn và Hà Hạ Băng vô cùng ngọt ngào, chỉ im lặng và đi ra xe. Cũng vô cùng im lặng nhẹ nhàng vào xe và đi mất.

Lam Ấu Lăng thì lẻ loi một mình đi. Bóng dáng rất cô đơn như là đang tương tư ai đó.

- Bạn bè anh có những người bạn đời vô cùng là BÌNH THƯỜNG! - Lam Nhiên nói với La Đình Diệp nhấn mạnh hai chữ bình thường.

- Muốn ngủ cùng không? - Nhìn cái miệng nhỏ đang nói La Đình Diệp không kìm được mà nói điều trong lòng.

Lam Nhiên sững người một chút.

- Được đi ngủ thôi! - Gật đầu Lam Nhiên liền kéo tay La Đình Diệp lên phòng.

La Đình Diệp không nói không rằng cứ để cô kéo tay mình vào phòng cô.

- Lên giường đi. - Lam Nhiên nói như ra lệnh.

- Ừ - La Đình Diệp rất nghe lời liền lên giường.

- Tôi đi thay đồ.

- Được.

15 phút sau...

Cô từ phòng tắm bước ra mặt bộ đồ ngủ màu hồng rộng thùng thình che đi những đường cong mê người của cô. Nhưng không thể nào che hết được đôi gò bồng tròn trịa, đầy đặn của cô làm La Đình Diệp khẽ nuốt nước bọt cái ực.

La Đình Diệp bỗng cảm thấy thân dưới nóng lên. Liền dời tầm mắt đi chỗ khác.

- Diệp, muốn uống rượu không?

- Được.

Cả hai cùng ngồi trên sân thượng, im lặng ngắm sao.

- Ring! Ring! - Điện thoại La Đình Diệp kêu vài tiếng.

- "Đỗ Thuần đây." - Đầu dây bên kia nói.

- Ừ.

- "Tôi nghe nói Mỹ Nhã đi Mỹ rồi, tôi đoán là chị hai tâm trạng sẽ không tốt, sẽ uống nhiều rượu đấy. Gọi điện bảo anh cẩn thận thôi."

- Ừ! Tôi cúp máy đây.

- Ai thế? - Lam Nhiên hỏi.

- Một người trên công ti thôi.

- Cô thư kí xinh đẹp hôm trước sao?

La Đình Diệp không trả lời chỉ nhún vai.

- Cạn ly nào.

Tiếng va chạm giữa ly thủy tinh nghe rõ to.

Đúng như Đỗ Thuần nói. Lam Nhiên hôm nay tâm trạng không tốt. Cô uống khá nhiều rượu, hết ly này đến ly khác. La Đình Diệp chỉ nhấp môi vài cái,

uống không nhiều trong khi Lam Nhiên uống đã được một chai.

- Cô thương Mỹ Nhã lắm à?

- Ủ! Nhã Nhã qua bên đó không biết ăn uống ra sao, ngủ có ngon không, có bị bọn cổ đông trên công ti ức hiếp không? Nhã Nhã dạo này không gọi điện cho tôi gì cả. - Lam Nhiên nói bằng một giọng buồn bã vô cùng. Nói xong, lại nốc một ly nữa.

La Đình Diệp thấy, tỏ vẻ sốt ruột.

- Đừng uống nữa - Hắn giắt lấy ly rượu trên tay Lam Nhiên.

- Đưa đây - Lam Nhiên chanh chua giắt lại chai rượu từ tay La Đình Diệp.

La Đình Diệp lại chẳng nói gì, chỉ ngồi im, xem cô uống. Lam Nhiên uống đến say bí tỉ, say đến chả biết trời đất trăng sao gì cả. Báo hại La Đình Diệp phải bế cô vào phòng ngủ.

Vào tới phòng ngủ, Lam Nhiên từ đầu đến cuối đều không chịu buông La Đình Diệp ra, hai tay ôm chặt lấy cổ La Đình Diệp. Lam Nhiên dùng lực ở cổ tay kéo thân La Đình Diệp xuống áp vào thân cô. La Đình Diệp không kịp phản ứng theo đó mà đè lên người

cô.

Cơ thể mềm mại và đầy mùi hương của cô chà sát vào cơ thể của La Đình Diệp khiến hắn như điên lên. Đình Diệp luống tay sau gáy Lam Nhiên, phủ đôi môi của mình xuống môi cô, cắn mút không ngừng nghỉ. Lưỡi của La Đình Diệp luống vào miệng Lam Nhiên, đùa giỡn với lưỡi cô. Hắn tham lam hút hết lấy hơi thở ngọt ngào của cô. Lam Nhiên nói lòng bàn tay đang quàng sau cổ La Đình Diệp trực tiếp choàng tay ra sau ôm hắn, vuốt ve tấm lưng rộng lớn. Đối với La Đình Diệp đây là một sự cảm dỗ lớn nhất từ trước tới giờ. Tay hắn để sau gáy cô nhấn thêm lực, hôn cô điên cuồng hơn. Cả hai quần quýt nhau đến khi không còn chịu được nữa thì bỏ ra, hô hấp cả hai đều dồn dập. Lam Nhiên đôi mắt mờ màng hiện lên một tầng sương, lật La Đình Diệp nằm ngửa ra còn cô nằm áp sát trên thân hắn. Cả người Lam Nhiên hơi rướn lên, hai bàn tay mò mẫm khắp nơi tìm khuôn mặt điển trai kia. Hai bàn tay cô áp lên má hắn, phủ môi mình lên môi hắn, vừa cắn vừa mút cho kì nát mới thôi. Hai tay Lam Nhiên không chịu yên phận vuốt ve quanh vùng ngực rắn chắc của La Đình Diệp. La Đình Diệp thân dưới như có lửa, nóng hừng hực, nhưng phải kiềm chế. Tay không dám động chỉ dám để sau lưng Lam Nhiên xoa xoa tấm lưng nhỏ. La Đình Diệp càng nằm yên Lam Nhiên lại càng làm tới. Tay cô luồn vào lớp áo thun mỏng của hắn, ve vãn từng thớ thịt rắn chắc, từ bụng lên ngực, cô vuốt ve từng chút từng chút. Bàn tay lạnh của Lam Nhiên chạm vào da thịt của La Đình Diệp, khiến hắn tê dại khẽ phát ra những âm thanh mờ ám

- A...Nhiên...em dừ...ng...a!

Tay Lam Nhiên xoa xoa khắp nơi trên cơ thể La Đình Diệp lại dừng lại ở đỉnh ngực hắn nhấn mạnh một chút, lại cùng nhũ hoa nhỏ của hắn trên đầu. La Đình Diệp khuôn mặt ửng hồng, gần giọng:

- Đồ Lam Nhiên, em dừng lại cho tôi!

Đây là sỉ nhục lớn nhất từ trước đến giờ mà La Đình Diệp nhận được là bị một cô gái cường hiếp hơn nữa đó là vợ tương lai của hắn. Hắn hiểu lời cảnh báo của Đỗ Thuần rồi!

Càng nói Lam Nhiên càng làm tới. Cô kéo áo hắn lên cao, cái miệng nhỏ xinh xinh định ngậm lấy nụ hoa nhỏ kia thì...A lê hấp! La Đình Diệp lật bài lại đè Lam Nhiên xuống thân. Vật dưới thân kia của hắn đã căng trướng.

- Soái ca

Mới đó mà không chịu được rồi sao? - Lam Nhiên cất giọng khàn khàn mê hoặc vô cùng.

- Em...- La Đình Diệp cứng họng không thể nói lại.

- Khi...khi...- Tiếng ngáy nho nhỏ phát ra từ cái người đang ở dưới thân hắn kia vô cùng ngọt lại rất êm tai. Lam Nhiên ngủ rồi! Hừ! Tiểu yêu tinh này, vừa chọc cho hắn căng cứng lên đến khó chịu vậy mà giờ đã ngủ rồi! Haiz, hắn phải tự giải quyết rồi.

La Đình Diệp lấy khăn rồi vào phòng tắm. Tắm xong hắn leo lên giường, đắp chăn lại cho cả hai, ôm Lam Nhiên vào lòng, không chịu được hôn một cái thật sâu lên cái má hồng hồng kia, lại hôn thêm một cái ngay mắt phượng kia rồi hắn mới có thể ngủ được. Nhưng thực ra, La Đình Diệp không biết hôm đó hắn hôn nhẹ vào mặt Lam Nhiên không biết bao nhiêu lần.

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chương 18: Lễ Cưới

Cái nắng đầu ngày chiếu sáng cả căn phòng lại thêm tiếng chim hót trên cành cây đã thành công đánh thức La Đình Diệp thức dậy. Chớp chớp đôi mắt bạc vào cái, theo phản xạ hần đưa tay sang bên kia xem cái người tối qua còn ở cạnh hần không. Một cảm giác lạnh lẽo của tấm trải giường cho hần biết rằng cô đã dậy từ lúc nào.

La Đình Diệp mệt mỏi, xoa xoa đầu tóc rối rồi bước xuống giường.

Sau khi làm vệ sinh xong, La Đình Diệp vô cùng thư thái, ung dung đi xuống nhà bếp.

- Má Trần, má xem xem, cái bánh này của con có đủ tròn hay chưa?- Giọng nói ngọt ngào của Lam Nhiên vang lên làm sáng bừng cả gian bếp. Lam Nhiên ngọt ngào như vậy vì má Trần làm quán gia ở nhà cô từ khi cô còn ở trong bụng mẹ. Má Trần rất thương cô, lại hay dạy cô cuộc sống mà cô đang tồn tại rồi cuộc có bao nhiêu ý nghĩa.

- Được, được. Con giúp ta bỏ bánh vào nồi hấp nào.- Má Trần giọng đầy yêu thương nói.

La Đình Diệp thấy một cảnh này, liền cảm thấy vô cùng ấm áp. Cứ như hần đang có gia đình nhỏ cùng một cô vợ xinh đẹp của hần và cô ấy đang nấu cho hần một bữa sáng.

Lam Nhiên sáng ra chỉ mặc cái áo thun cùng cái quần dài đơn giản và đầu tóc cô được búi cao lên để lộ cái cổ nhỏ trắng ngần khiến hần chỉ muốn cắn một phát.

- Thế nào? Tối qua ngủ có ngon không?- Lam Nhiên thấy La Đình Diệp đi xuống liền cười nhẹ, cất tiếng hỏi.

- Rất ngon. - Thấy Lam Nhiên cười với mình La Đình Diệp liền cười lại rồi hần chợt nghĩ tại sao tâm trạng cô lại tốt như vậy. Hay là...

- Nhiên ơi!- Dòng suy nghĩ vừa đi thì một giọng nói quen thuộc ập đến nào bộ của La Đình Diệp. Đình Hoàng Mỹ Nhã! Cô ta về rồi! Hần đoán trúng phúc mà. Chỉ có Mỹ Nhã về Lam Nhiên mới vui như vậy.

- Nhã! -Lam Nhiên vừa nói vừa chạy đến ôm Mỹ Nhã rồi nói đủ điều nào là ốm đi một chút, mắt có quầng thâm, mặt trang điểm đậm,... Đại loại là rất quan tâm.

- Chỉ qua coi mày chết chưa thôi. Giờ tao phải đi qua công ty gấp! Vì cái váy cưới của mày tao bận chết được. Chắc trước lễ cưới tao sẽ ở nhà chính đó!- Mỹ Nhã ôm chặt lấy Lam Nhiên rồi buông ra, nói mấy câu rồi đi mất.

Lam Nhiên không nói chỉ nhìn theo bóng Mỹ Nhã khuất dần rồi khép cửa đi vào nhà. Trên khuôn mặt nhỏ của cô hiện lên vài tia ngọt ngào.

Thời gian thấm thoát trôi đưa rồi cũng tới cái ngày đám cưới của hai người.

Đêm trước đám cưới...

- Nhiên! Em có hối hận khi gả cho tôi không?- La Đình Diệp im lặng mãi giờ mới dám lên tiếng hỏi.

- Há? Tôi tưởng anh gả cho tôi chứ? Là tôi đi cầu thân mà!? - Lam Nhiên nói.

- Chắc! Ừ thì em có hối hận khi muốn tôi gả cho em không?

- Không!

- Ừ!- La Đình Diệp đáp lại một chữ "ừ" lòng lại cảm thấy nhẹ bâng. Cô cảm thấy hai người kết hôn là rất ổn. Hần cũng vậy. Trong hai năm kết hôn hần không tin là cô không yêu hần.

Trong dinh thự nhà họ Đỗ...

Mọi người vô cùng bận rộn để chuẩn bị đám cưới cho Đại tiểu thư Lam Nhiên.

- Này! Cô đánh má hồng nhạt quá! Nhấn thêm chút đi!- Giọng nói quyền lực của Mỹ Nhã ra lệnh cho thợ trang điểm.

- Nhiên, qua đây ta thay đồ cho mi.- Mỹ Nhã quay về phía Lam Nhiên nói.

- Được!- Lam Nhiên tươi cười đi về phía Mỹ Nhã. Hôm nay, cô rất vui không phải vì cô cưới chồng mà một thân cô hôm nay đều do Mỹ Nhã lo lắng.

Bộ trang phục cưới đầu tiên là áo dài truyền thống do chính Mỹ Nhã thiết kế. Áo dài chủ đạo là màu đỏ, từ cổ áo xuống tà áo là một con phượng hoàng đẹp lộng lẫy. Đẹp nhất đôi mắt phượng hoàng, đính viên kim cương đỏ trông đặc biệt nổi bật. Chiếc mấn đỏ được nhấn hoa vô cùng rực rỡ. Lam Nhiên bây giờ nhìn cô mỹ lệ hơn bao giờ hết.

- Xong chưa Nhã? Nhà trai sắp đến rồi con và mẹ ra ngoài đứng với bố thôi nào!- Giọng Mama Nguyễn Phúc gọi Mỹ Nhã. Đối với bà Mỹ Nhã chính là con gái.

- Vâng ạ!

- Mà đẹp nhất hôm nay rồi!- Mỹ Nhã chỉnh váy của mình lại rồi ôm Lam Nhiên một cái mới chạy ra ngoài.

Nhà trai La Đình Diệp đến làm lễ sau đó rước dâu. Và lại tiếp tục làm lễ. Sau đó Lam Nhiên vào trong nghỉ ngơi một chút để thay bộ trang phục mới.

- Một không? Con ăn chút súp trứng rồi ra ngoài tiếp khách với nó.- Đình Ngọc Ân vô cùng dịu dàng bảo với Lam Nhiên.

- Vâng!- Lam Nhiên cười nhẹ rồi đón lấy chén súp trên tay bà.

- Giờ là con gái mẹ rồi cơ đấy!- Đình Ngọc Ân hiền hậu nhìn Lam Nhiên. Lam Nhiên nghe vậy cũng chỉ cười.

- Lam Nhiên- La Đình Diệp trong bộ áo dài truyền thống chạy vào phòng.

- Í mẹ! Mẹ làm gì trong này thế?

- Tôi vào tôi nhìn cô con dâu của tôi chút. Anh sợ tôi cướp vợ của anh sao?

- Ấy áy! Mẹ! Nhưng mà tụi con có chút xíu việc mà!

- Rồi tôi đi ra cho anh vừa lòng.- Vừa nói vừa cười Đình Ngọc Ân liền ra khỏi phòng.

- Em ăn nhanh một chút rồi ra ngoài tiếp khách với tôi.

- Anh thay âu phục đi.

- Được - Nói rồi La Đình Diệp đi mất.

Lam Nhiên nhanh chóng ăn xong chén súp sau đó liền đi thay đồ.

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chương 19: Gặp Lại Người Cũ

Lam Nhiên trong bộ váy cưới màu xám vô cùng dịu dàng và ngọt ngào, bước đến khoác tay La Đình Diệp đang chào hỏi. Đám cưới hôm nay vô cùng náo nhiệt. Náo nhiệt nhất là bàn của bạn bè La Đình Diệp - là những người có những cô vợ kì quái đêm hôm trước.

- Ấy! Tối nay ta đi phá đám tân hôn chứ nhè? - Lam Áu Lăng lúc nào cũng là người bắt đầu mấy trò trẻ con.

- Phải đi chứ! Tôi còn chưa cưới mà hán ta lại nhanh hơn rồi!- Triệu Sở Thiên lên tiếng trêu chọc.

Sau khi bị phạt rượu. Lam Nhiên và La Đình Diệp liền đi qua bàn tiệc của chị em họ hàng nhà Lam Nhiên. Và tất nhiên trong bàn chị em nhà Lam Nhiên có cả Vanessa Đỗ.

- Chị Hai! Hôm nay chị đẹp nhất đấy nha! - Cậu nhóc Brian lên tiếng.

- Chị Hai, chị phải nói anh rể giới thiệu cho em một anh chàng đẹp trai lại tốt như anh rể đấy!- Cô nhóc Bella cũng hòa theo anh trai.

- Nhất định.- La Đình Diệp cười nhẹ.

Cả bàn tiệc ai cũng vui vẻ chỉ trừ Vanessa Đỗ là khuôn mặt xám xịt.

- "Ha, để xem. Đám tân hôn mà cô dâu đi ngủ với đàn ông khác thì chú rể có cười nổi không!"- Với một suy nghĩ không mấy tốt lành, trong đầu Vanessa đã lập ra một kế hoạch.

- Chị Hai, em kính chị một ly nhất định chị phải uống đó nha!- Vanessa Đỗ giọng điệu vô cùng yếu điệu tay cầm ly rượu đưa tới chỗ Lam Nhiên. Rồi cô ta quay qua La Đình Diệp nói luôn: "Anh rể không được uống giúp chị Hai đâu đây."

Lam Nhiên nhận lấy ly rượu, chân chừ, ngược mặt lên nhìn La Đình Diệp.

- Uống đi! Không sao đâu. Có anh mà.

Nghe vậy, Lam Nhiên yên tâm ngửa cổ uống một hơi.

Lam Nhiên cùng La Đình Diệp đứng trước cửa tiễn khách cũ lại có khách mới vào. Khách mới đa phần đều là đối tác quan trọng và bạn bè thân thiết của ba mẹ La Đình Diệp. Lam Nhiên cả buổi chỉ im lặng cũng rất ít nói gì. Đón khách ra ra vào vào khiến cô cảm thấy rất mệt. Bỗng một xế hộp BMW dừng trước bãi đỗ xe một hồi lâu. Chắc vì bãi đỗ xe khá đông và chính điều này đã thu hút được sự chú ý của Lam Nhiên.

- Cách - Cánh cửa xe bật mở, từ bên trong là một chàng trai có nét đẹp khá là ôn hòa, hình thể lại rất chuẩn. Sự xuất hiện của người đó như một sự ngạc nhiên không báo trước, bó hoa trên tay Lam Nhiên rớt xuống nền nhà lạnh lẽo. Đôi mắt phượng trừng lớn. Tại sao?...tại...sao anh ta lại ở đây? Phải! Anh ta chính là mối tình đầu đã đi qua đây thẳng thẳm của cô - Trần Nam Dương.

La Đình Diệp thấy ánh mắt Lam Nhiên dừng lại thì quay sang chỗ dừng của ánh mắt Lam Nhiên.

- Em sao thế? Không biết hán ta sao?

- Không...- Lam Nhiên chậm rãi mở miệng. Nhưng chưa kịp dứt câu thì La Đình Diệp nói luôn:

- Hán là tân chủ tịch của tập đoàn chuyên về kim cương, đá quý Trần Nam - Trần Nam Dương. Khả năng điều hành của hán cũng không tệ lắm. Vừa rồi hán mới kết hôn với đương kim tiểu thư của Hạ Thị.

- À...- Lòng Lam Nhiên đột nhiên nhói đau. Trong đáy mắt của Lam Nhiên lóe lên tia thất vọng lẫn đau khổ. Thì ra, anh ta đã sớm kết hôn với cô gái Hạ Diễm kia chứ không nhớ mong gì đến cô. À quên! Cô là người chủ động nói lời chia tay, thì làm gì có cái quyền được người ta chờ đợi chứ. Một giọt nước mắt ấm nóng từ khóe mắt Lam Nhiên không tự chủ được mà rơi xuống. Đau! Lòng cô rất đau. Thực sự rất đau. Thì ra trong hai năm đó, cô vẫn còn đau vì hán, cô vẫn chưa thể quên hán.

- Nhiên, em sao thế? - La Đình Diệp thấy Lam Nhiên khóc liền vô cùng ngạc nhiên. Lam Nhiên như bưng tinh trong giấc mộng cũ, đôi mày giãn ra, hai mắt phượng chớp chớp. Thật nực cười! Người đứng bên cạnh cô là chồng cô mà tâm tư lại đem đặt lên người đàn ông khác.

- Diệp, tôi nói...hán ta là tình đầu của tôi. Anh có tin không? - Lam Nhiên ngược mặt lên nhìn La Đình Diệp. La Đình Diệp rơi vào trầm mặc, bỗng hán bế cô lên.

- Xin lỗi vợ tôi hơi mệt. Chúng tôi xin phép vào trước.

Bé Lam Nhiên vào phòng. La Đình Diệp nhẹ nhàng đặt cô lên giường.

- Tôi tin em- Chỉ với một câu nói vồn vện ba chữ, La Đình Diệp lại khiến nước mắt Lam Nhiên ồ ạt rơi xuống.

- Tôi nói...tôi không yêu hán nữa. Anh có tin không? - Lam Nhiên bỗng nhiên cảm thấy sợ. Sợ La Đình Diệp sẽ hiểu lầm. Thậm chí, đến cô cũng không hiểu vì sao cô lại sợ điều này.

- Tôi tin em- Chỉ đợi như vậy, Lam Nhiên úp mặt vào bờ vai vững chắc của La Đình Diệp mà khóc ngon lành.

La Đình Diệp áp tay lên má Lam Nhiên. Sau đó lại hôn lên đôi mắt nhoe nhoẹt mascara vì khóc kia. Lam Nhiên vẫn không ngừng khóc, đẩy La Đình Diệp ra:

- Đừng hôn nữa...miệng anh sẽ dính mascara mắt!

- Ừ thì không hôn nữa.- La Đình Diệp nhẹ nhàng nói. Hán im lặng ngắm nhìn khuôn mặt của cô khi khóc. Lam Nhiên lại không ngừng khóc, đánh nhẹ vào người La Đình Diệp:

- Đừng nhìn nữa! Mặt tôi khi khóc rất xấu!

- Ừ thì không nhìn nữa! - La Đình Diệp cười một cái đầy sùng ái. Sau đó ôm Lam Nhiên vào lòng.

Cả hai người đều không nói gì. Chỉ nghe thấy tiếng Lam Nhiên thút thít. La Đình Diệp khi ấy mới phát hiện: Lam Nhiên dù có mạnh mẽ như thế nào cũng rất cần một bến đỗ để dựa vào. Đồng thời, tâm tư La Đình Diệp vô cùng vương bận về cái người đàn ông Trần Nam Dương kia.

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chương 20: Đêm Tân Hôn

Khách đã ra về hết, tiệc cưới của hai người cũng đã tàn. Và chuyện gì đến cũng sẽ đến việc duy nhất của La Đình Diệp bây giờ chính là động phòng với Lam Nhiên. La Đình Diệp đang thực sự rất bối rối. Lam Nhiên chỉ vừa mới hết khóc, hẳn thực sự cũng chả biết làm thế nào. Đây là lần đầu tiên hẳn suy nghĩ cho người khác, sợ bản thân khiến đối phương tổn thương. Sự thay đổi này chính La Đình Diệp hẳn cũng bị bản thân làm cho khiếp sợ.

Bầu không khí trong phòng vô cùng ngột ngạt. Lam Nhiên và La Đình Diệp cứ thế mà im lặng, chả ai chịu nói với ai câu nào.

- Diệp, tôi cảm thấy chúng ta hiện giờ rất tốt nên cứ giữ như thế này đi!- Lam Nhiên khó nhọc cất tiếng.

- Nhưng...

- Tôi biết anh muốn nói gì. Nhưng Diệp, nếu anh vô tình yêu tôi hay thích tôi thì tốt nhất anh nên dừng lại đi. Yêu tôi, chỉ khiến anh đau khổ thôi! - Lam Nhiên cô quá mệt mỏi với chuyện tình cảm rồi. Cô không muốn bản thân mình đau khổ nữa. Một lần, một lần...là quá đủ rồi.

- Được, em cứ yên tâm. Tôi sẽ chẳng thể yêu em.- La Đình Diệp nói những lời này mang theo sự thất vọng tột độ. Thật ra, La Đình Diệp hẳn đã từng nghĩ rằng hẳn có thể yêu cô...

Sau khi tắm xong, cả hai người đều rơi vào trạng thái lúng túng, đều ngồi trên giường bất động.

- Sau này ông nội sẽ cho người giám sát trong nhà nên tôi và em không thể ngủ phòng riêng được. Vậy tôi ngủ dưới đất em ngủ trên giường.- La Đình Diệp hẳn là quá hiểu ông nội của mình nên có thể lường trước được sự việc.

- Không cần! Chúng ta đều là người lớn, hơn nữa còn là vợ chồng. Nên anh cứ ngủ trên giường đi.

- Được - Khi nghe những lời này, La Đình Diệp thực sự tức giận, rõ ràng cô không yêu anh nhưng cô vẫn không phiền nếu chuyện đó xảy ra giữa hai người. Nếu cô người lớn ắt hẳn anh trẻ con rồi?

Nửa đêm, cả hai người đều trần trọc không thể ngủ được.

- Thật ra, hai năm trước sau khi chia tay...- Lam Nhiên bất chợt lên tiếng - Tôi đã từng nuôi hi vọng rằng anh ta sẽ chạy theo tôi, cố gắng níu kéo tôi. Thậm chí là vẫn còn muốn tiếp tục yêu tôi. Nhưng đó chỉ là tôi hi vọng

...- Giọng Lam Nhiên nghẹn ngào.

- Tôi lúc đó, thực sự không biết trách ai. Trách hẳn tệ bạc sao? Hay trách thân phận tôi quá đặc biệt? Tôi lúc đó, gần như điên lên. Tôi thực sự không biết phải làm thế nào. Tôi chưa bao giờ tưởng tượng ra được tôi sẽ mất anh ta. - Lam Nhiên quay lưng về phía La Đình Diệp, cơ thể cuộn tròn trong chăn mà nức nở.

La Đình Diệp trước giờ chưa từng an ủi người khác nên hẳn đang lúng túng bây giờ lại càng lúng túng hơn. La Đình Diệp nghe tiếng khóc thê lương của Lam Nhiên, tim không nhịn được mà nhói lên. Hẳn vụng về lại gần ôm trọn Lam Nhiên vào lòng.

Lam Nhiên trong lòng La Đình Diệp cứ như tìm được chỗ trú nước mắt, lập tức quay trở về tình trạng vài tiếng trước, khóc nức nở. Được vài phút, Lam Nhiên đẩy La Đình Diệp ra, giọng nỉ non như con nít:

- Anh ôm chặt quá, tôi thở không được...hức...

Trước biểu hiện vô cùng trẻ con của Lam Nhiên, La Đình Diệp nhìn không được mà ra sức hôn mạnh vào đôi má đỏ rực lên vì khóc kia. Hôn thôi thì chưa đủ, La Đình Diệp liếm nhẹ má cô. Lúc đầu hẳn nghĩ chỉ hôn ở má thôi nhưng bây giờ cái lưỡi linh hoạt của hẳn chạy dần đến khoe miệng rồi luồn vào cái miệng nhỏ ngọt ngào kia.

Bị La Đình Diệp bắt ngờ hôn, đầu óc Lam Nhiên trở nên mơ hồ...Hai cái miệng quấn quýt nhau không rời, Lam Nhiên chỉ vừa hợp được ngậm không khí La Đình Diệp liền bịt miệng cô lại bằng miệng hẳn. Cứ như vậy, cho đến khi...Lam Nhiên vô ý thiếp đi trong lòng La Đình Diệp.

Khuôn mặt hẳn tỏ vẻ chưa thỏa mãn, cổ cuối đầu xuống hôn phớt lên cái miệng nhỏ kia rồi liếm nhẹ một cái nữa mới có thể cho là miễn cưỡng hài lòng.

(Chương này hơi ngắn, chưa đủ 1000 chữ à! Nhưng mà không sao, tớ sẽ bù cho mấy bạn chương sau. Chương sau ai muốn có xôi thịt nèo??? ~o~)

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Chương 21: Ghen

Hôm nay, Lam Nhiên có hẹn với Mỹ Nhã nên đã sớm ra ngoài. Trước khi đi cô còn được thưởng thức bữa sáng "ngọt ngào" do tự tay chồng mới cưới của cô nấu.

Bởi vì chuyện vô tình chạm mặt Trần Nam Dương mà tâm trạng của cô bây giờ khá tệ. Cô cần được giải tỏa với Mỹ Nhã, như vậy cô mới cảm thấy yên lòng.

Lam Nhiên đích thân lái xế hộp đến đón Mỹ Nhã đến một quán cà phê nhỏ.

- Ăn sáng chưa?

- Chưa ăn. Tối thức khuya - Mỹ Nhã cười nhẹ với Lam Nhiên.

- Tối nay tao qua ngủ với mày.

- Diên à! Lo mà chăm sóc chồng của mày cho tốt đi. - Chả chờ Lam Nhiên lên tiếng Mỹ Nhã nói luôn - Em ơi, cho chị cái menu nào!

- Xì! - Lam Nhiên bĩu môi.

- Cho chị một phần bánh sữa với trứng, một bánh phô mai, một trà sữa matcha và một cà phê sữa nóng cho chị ấy luôn. - Mỹ Nhã luôn là người hiểu rõ Lam Nhiên muốn uống gì nhất.

- Hôm qua, gặp anh ta à? - Mỹ Nhã hỏi thẳng.

- Phải, anh ta là người đã kết hôn rồi! - Lam Nhiên thờ dãi.

- Mày nghĩ gì cũng đừng nghĩ. Hắn ta không phải là loại gì tốt!

- Tao biết.

- La Đình Diệp biết chưa?

- Rồi! Tao kể hết với anh ấy rồi.

Trong mắt Mỹ Nhã thoáng qua một tia kinh ngạc.

- Mày đổi tính lúc nào thế?

- Có sao? - Lam Nhiên ngạc nhiên. Cô thay đổi cái gì đến mức Mỹ Nhã cũng ngạc nhiên thế.

- Mày đã từng nói chuyện riêng của mày cho ai ngoài tao hay sao? Sao lại nói cho La Đình Diệp biết? Mày tin tưởng hắn sao? - Mỹ Nhã đang nổi nóng, cô thực sự tức giận. Tình bạn của cô và Lam Nhiên, cô phải cố gắng hơn 6 năm, 6 năm dài đằng đẳng mới có thể làm cho mối quan hệ của hai người họ vượt bỏ mọi khoảng cách. Thế mà tự nhiên xuất hiện một tên đàn ông chả rõ thế nào đã khiến cho Lam Nhiên chưa đến ba mùa đã bộc lộ mọi thứ với hắn rồi.

- Tao không biết! Chỉ cảm thấy, bên cạnh hắn tao có một cảm giác an toàn, lại có chút tin tưởng. Tao hoàn toàn không biết! Cứ như bị hắn bỏ thuốc mê vậy! Ở cạnh hắn thực sự khiến tao lưu luyến không ngừng. - Lam Nhiên tay đặt trên trán, lộ rõ vẻ sầu bi.

- Nhiên, Nam Dương tồn bốn năm trời, không ngừng theo đuổi mày, đeo bám mày, dựng kịch hi sinh vì mày, mày mới có chút động lòng. Mà La Đình Diệp, hắn chưa làm gì cả, một chút cũng chẳng đụng tới mày. Mà...mày động lòng rồi sao?

- Tao...- Lam Nhiên cô, thật sự đã động lòng với La Đình Diệp rồi sao?

Thức ăn, đồ uống được đem ra, Mỹ Nhã đã cầm cùi ăn. Lam Nhiên thấy Mỹ Nhã như vậy trong lòng liền xuất hiện tia yêu chiều.

- Nhiên, thực ra, với tao...mày thích ai cũng được, động lòng với ai cũng được. Chỉ cần mày vui thì sao cũng được. - Mỹ Nhã ngẩng đầu lên nói.

- Ủ! - Lam Nhiên nở nụ cười nhẹ. Cô cầm tách cà phê lên, nhấp nháp một ngụm. Vị đắng của cà phê hoà lẫn với vị ngọt của sữa cộng thêm chút nóng đã để lại trên đầu lưỡi Lam Nhiên một loại cảm giác khó tả làm cô chậm chạp suy nghĩ về những thứ đang diễn ra với mình trong thời gian này.

- À! Tao có hẹn một người bạn cũ rích của tui mình ra đây ấy. Lâu quá không gặp rồi. - Mỹ Nhã ăn uống no nê, chậm chạp nói.

- Ai thế hả? - Lam Nhiên hỏi tay ra hiệu gọi phục vụ đến dọn bàn.

- Lát nữa sẽ biết thôi! Hắn cũng sắp tới rồi! - Mỹ Nhã cười cười nhìn đồng hồ nói.

Từ cửa quán cà phê, một anh chàng cao tầm 1 mét 7, cả thân bịt kín mít, không lộ một tấc da nào trên người bước đến bàn của Lam Nhiên.

- Sao lại bịt kín thế? - Ất hẳn đây là người Mỹ Nhã nói.

- Fan dí - Chàng trai mở khẩu trang và kính ra.

- Đây không phải là diễn viên Mike đình đám của Cbiz hay sao?- Lam Nhiên nhẹ nhàng lên tiếng.

- Ôi! Azura! - Mike giật mình.

Mike là người Mỹ gốc Trung. Bố mẹ anh ly hôn, từ nhỏ đã sống với bố bên Mỹ. Sau khi tốt nghiệp đại học thì về nước xây dựng sự nghiệp. Đồng thời, Mike cũng là bạn đại học của Lam Nhiên và Mỹ Nhã. Mike có tình cảm với Mỹ Nhã khi là sinh viên năm đầu, cho đến giờ thì vẫn còn. Lúc đó, Mike luôn bám theo Mỹ Nhã mọi lúc mọi nơi nên ba người cũng khá thân.

- Happy Wedding cậu nhé! Lam Nhiên.- Mike nhẹ răng cười.

- Cậu biết rồi hả?

- Báo giật tít từ hôm qua tới giờ đấy! Muốn không biết cũng khó.- Mike lại phô cái điệu cười ngốc nghếch của hắn ra.

- Bây giờ muốn đi đâu đây? - Mỹ Nhã nhìn Lam Nhiên nói.

- Đi shopping đi!

- Ok! Honey. - Tính cách Mike khá thoải mái, nên hay tùy tiện gọi người khác là honey, mà Lam Nhiên lại mặc kệ nên cũng không có vấn đề gì.

Ở một góc của quán cà phê...

- Xin lỗi! Tôi...tôi lỡ đổ thuốc vào ly của...- Giọng nữ ấp a ấp úng.

- Chị điên à!? Chị nghĩ sao vậy hả? Đó là cơ hội duy nhất để khiến Azura sống không bằng chết. Chị có một cơ hội duy nhất thôi. Sao chị có thể bỏ lỡ nó như vậy? - Một giọng nữ khác chua ngoa mắng.

- Chị chuẩn bị chết đi là vừa! - Lại một giọng nữ khác mắng.

Nói xong, hai người phụ nữ bỏ đi mất bỏ lại người bị mắng với tâm trạng tức tối.

(Triệu hồi nam chính...)

- Tổng giám đốc! Châu lão và Châu lão phu nhân đang chờ ngài ở tầng 10.- Trần Lữ cung kính nói với La Đình Diệp. Hôm nay hắn có hẹn với hai người bạn của ông, hắn cũng là tiền bối của bố hắn, cuộc hẹn này không thể không đi.

- Ủ! Ngoài ra còn thứ gì khác nữa không?

- Không ạ!

- Được rồi! Hôm nay tôi muốn về sớm một chút. Sắp xếp cho phù hợp.

- Về nhà với tổng giám đốc phu nhân ạ? - Trần Lữ theo hắn nhiều năm rồi nên có thể nắm thóp hắn dễ dàng. Thật ra, không phải La Đình Diệp là người dễ bị nắm thóp mà là do Trần Lữ quá giỏi trong việc đoán tâm trạng người khác.

- Ủ! - La Đình Diệp cười nhẹ.

La Đình Diệp đi ngang qua một cửa hàng thời trang thì hắn chợt thoáng thấy vóc người thân thuộc. Hắn quay đầu lại.

- Ủa? Đó không phải là phu nhân hay sao? - Trần Lữ ngạc nhiên. Sao phu nhân lại ở chung với mình tính Mike?

Lam Nhiên và Mike vô tư cười cười nói nói, Lam Nhiên còn rất hồn nhiên khoát vai Mike đề hắn xuống sát mặt mình nói thì thầm cái gì đó rồi hai người cười phá lên, trông rất vui vẻ, thoải mái. La Đình Diệp trong lòng bất giác vô cùng và cực kì khó chịu. Ở bên cạnh hắn, Lam Nhiên chưa bao giờ cười như vậy. Một tên Trần Nam Dương đã khiến hắn đầu đau rồi bây giờ bỗng lòi đầu ra một tên mình tính "tiểu thị tui" này nữa, hắn sao "chấp" hết được đây. Không nghĩ nhiều, La Đình Diệp nhanh chân bước về phía Lam Nhiên.

- Tổng giám đốc! Còn cuộc hẹn! - Trần Lữ vội vã chạy theo.

- Nói với vợ chồng già đó, tôi đi bồi phu nhân nhà tôi!- Nói xong, La Đình Diệp bỏ Trần Lữ ở lại chống chọi với bão tố.

(Chị nhà lên sân...)

Lam Nhiên, Mỹ Nhã và Mike đang yên vị trong một shop thời trang. Hiện tại thì Mỹ Nhã đang đánh giá tỉ mỉ về nhãn hiệu thời trang này. Hai con người

Lam Nhiên và Mike cùng yêu thương Mỹ Nhã, thấy cô như vậy liền vui vẻ. Lam Nhiên khoát một tay lên vai Mike, vui vẻ nói:

- Xem bộ dáng của nhỏ kia!

- Đáng yêu chết được! - Mike khuôn mặt đầy sùng nịch.

Thấy Mỹ Nhã mở miệng ra đánh giá, mấy cô nhân viên bán hàng xanh mặt, sợ bị mất uy tín. Thấy một cảnh tượng này, Lam Nhiên đề đầu Mike, nói thì thầm:

- Nhã Nhã đánh giá như vậy người ta sắp tiệm sớm nhè?

- Hí hí hí! Chính xác! Tôi thích Nhã Nhã chết được. - Mike cười ngây ra.

- Hai người kia nói gì thế? Nói xấu tôi đấy phải không? - Mỹ Nhã thấy Lam Nhiên cười đùa vui vẻ, hùa theo nói.

- Không có! Nhã Nhã, điểm tốt của em còn nói chưa hết sao có thể nói xấu được? - Mike kịp thời chữa cháy.

- Cái miệng dẻo thế kia bao nhiêu em đầu hàng rồi? - Mỹ Nhã lườm lườm Mike.

Mỹ Nhã và Mike nói cười vô cùng vui vẻ khiến Lam Nhiên càng vui vẻ thêm. Cô lăng lăng rút tấm thẻ vàng kèm theo một tấm danh thiếp.

- Tôi mua hết đồ ở đây, cứ để họ nói chuyện đi. Đứng đón khách nữa. Đồng đồ mang tới địa chỉ này là được.

- À...à! Vâng ạ! - Nhân viên bán hàng vô cùng ngạc nhiên đang chuẩn bị giờ tay nhận tấm thẻ vàng thì...

- Thanh toán vào thẻ tôi đi. - Giọng nam trầm vang lên.

Ôi trời ơi! Không phải cặp tiên đồng ngọc nữ ở trên các trang mạng, báo chí giật tít tít hay sao. Hôm nay, cô quả là quá may mắn!

Lam Nhiên không quay ra đằng sau, chỉ thu lại thẻ của mình rồi lấy tấm thẻ của La Đình Diệp kèm theo tấm danh thiếp của mình:

- Thanh toán đi!

- Vâng!

Lam Nhiên quay ra sau, ngược đầu lên:

- Anh đến đây chi thế? Không phải hôm nay anh có hẹn với vợ chồng Châu lão sao?

- Sao em biết?

- Hôm nay chú La gọi nói anh sẽ không về dùng bữa trưa.

- Chú?

- Là ba La.

- Anh vừa hủy xong.

- Ồ!

- La phu nhân! Chồng cô làm việc vất vả kiếm cơm nuôi cô, thế mà cô lại ra đây hẹn hò với một tên "tiểu thị tươi" là thế nào? - La Đình Diệp hai tay dòn Lam Nhiên vào tường nói với giọng trầm ấm mùi dấm chua. Lam Nhiên thấy mặt dễ thương này của La Đình Diệp liền thầm cười trộm trong lòng.

- Thế La tổng nói xem, trong lúc đang kiếm cơm nuôi La phu nhân mà anh lại đến đây tìm La phu nhân có chuyện gì? - Lam Nhiên nhin không được mà trêu chọc hần.

- La tổng tôi đi bắt gian La phu nhân a! - La Đình Diệp càng nóng máu hơn khi tiểu yêu tinh này lại lên tiếng chọc hần.

- Ồ! Sao La tổng có thể biết được là La phu nhân nuôi một "tiểu thị tươi" bên ngoài chứ! La tổng thật là cao tay a! - Lam Nhiên hai tay choàng qua cổ La Đình Diệp, chân nhóm lên, mặt để sát mặt hần.

- La phu nhân vừa cười về một ngày mà đã thế rồi! Chắc do La tổng tôi phụng bồi chưa tốt. Giờ thì La phu nhân vui lòng theo La tổng tôi về nhà để tôi có thể bồi La phu nhân tốt nhất. - Không chờ Lam Nhiên đồng ý, La Đình Diệp liền bế Lam Nhiên ra xe ngay và lập tức. Lam Nhiên bắt lực mặt hần lồi mình ra xe, cần điện thoại nhắn với Mỹ Nhã một câu: Bị La tổng bắt được rồi. Ta về cho hần bồi ta đây.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 22: Nụ Hôn Đầu Tiên

Về tới nhà...

La Đình Diệp để Lam Nhiên xuống giường trong giây lát.

- Lão bà đại nhân, để kẻ mọn La Đình Diệp phục vụ cho ngài

Lam Nhiên nghe lời nói đùa của La Đình Diệp cười ngoắt ngoéo.

- Ha...ha...Anh cũng hài quá rồi đó Diệp! Ha...ha..ha!

- Hấn ta là ai thế? - La Đình Diệp vừa hôn khắp người cô vừa hỏi.

- Bạn cùng trường đại học.

- Ô! Em ngoài Mỹ Nhã ra vẫn còn bạn sao?

- Không phải là của tôi, mà hấn bám theo Mỹ Nhã rất lâu đấy!

Tìm La Đình Diệp bỗng nhẹ hẫng đi. May quá, tên Mike đó thích Mỹ Nhã chứ không phải Lam Nhiên. Thật may quá đi!

- Được rồi! Thay đồ đi, anh dẫn em về nhà chính gặp ông bà anh.

- Được!

=====

Một giờ sau...

Chiếc xe Audi sang trọng dừng trước một dinh thự to lớn. Từ trong xe người đàn ông ân cần với người phụ nữ, cô dịu dàng mỉm cười. Người đàn ông dung mạo tuấn mỹ, người phụ nữ dung mạo sắc sảo. Cả hai tạo nên một bức tranh tình ái vô cùng sống động.

- Con chào ông, bà.- Lam Nhiên lễ phép cúi người trước hai vị trưởng lão.

- Ôi, cháu dâu! Ngước mặt lên ta xem nào! - La lão phu nhân là người phụ nữ vô cùng đẹp lão. Bà có khuôn mặt phúc hậu, nếp nhăn không thể che đi khí chất khỏe khoắn của bà.

La lão phu nhân cùng La lão hải lòng nhìn đứa cháu dâu.

Cả hai ông bà đứng nhìn một lúc lâu mới phát giác rằng mình cần phải vào nhà.

- À! Hai đứa mau vào đi. Nhà đang có khách một chút.

- Vâng.

La Đình Diệp và Lam Nhiên cùng bước vào phòng khách, liền thấy một nam một nữ, ai cũng trẻ trung và tràn đầy hơi thở thanh xuân. Cả hai người đều ngập ngừng ở độ tuổi của La Đình Diệp và Lam Nhiên.

Một nam một nữ này đều khiến cho Lam Nhiên kinh và La Đình Diệp kinh ngạc.

- Ô! Tiểu Trần, Tiểu Hạ, ta đừng ván cò nào. Lại đây, lại đây! - La lão gia hào hứng vẫy vẫy tay về phía đôi nam nữ kia.

Hôm nay đáng ra là Trần lão gia sẽ qua thăm La lão gia theo hẹn. Nhưng vì có việc gấp nên đành để con trai và con dâu đến thay. Trần Nam Dương đang đánh cờ với La lão, bỗng một người giúp việc thủ thi với La lão cái gì đó. Chưa kịp hỏi thì La lão đã nhanh ra ngoài. Giờ nghe giọng ông hào hứng như vậy, Trần Nam Dương liền quay lại. Lập tức, anh sững người lại, cơ thể như hóa đá.

- Tiểu Trần, đây là cháu nội ta La Đình Diệp. Nếu cháu vào Trần gia sớm hơn có lẽ hai đứa đã trở thành bạn nối khố rồi! - La lão từ không ngừng luyên thuyên, còn nói thêm - À! Đây là Lam Nhiên cháu dâu ta.

Đỗ Lam Nhiên! Cái tên này chính là một quá khứ mà Trần Nam Dương luôn muốn bắt đầu lại.

- Đây là Nam Dương ta hay nhắc với con đây! - La lão từ quay qua nói với La Đình Diệp.

- Không nhớ!- La Đình Diệp lắc đầu.

Khóe môi Trần Nam Dương giật giật. Đừng đùa chứ! Dù gì anh cũng rất nổi tiếng đây! Sao lại không cho anh ta mặt mũi gì hết!

- Đây là Hạ Đình, vợ của nhóc Trần đây! - Lão gia từ tiếp tục nói.

Cả ba người họ ngoại trừ Hạ Đình ra thì ai cũng không nghe lọt một chữ. La Nhiên trầm mặc, dựa sát vào người La Đình Diệp. Trần Nam Dương trân trối nhìn cô.

- Chào La tổng, nghe danh đã lâu!- Để phá bỏ cục diện, Trần Nam Dương đã chủ động bắt chuyện. Cẩn rắng một hồi, anh mới đủ dũng cảm đưa tay ra.

- Đồ tiểu thư, rất hân hạnh.

Lam Nhiên đang thần thờ, hơi giật mình. Đề nén cảm xúc xuống buông ra một câu.

- Xin lỗi Trần tổng. Tôi hiện giờ đã kết hôn với Diệp nên cảm phiền anh gọi tôi một tiếng La thiếu phu nhân hoặc La tổng phu nhân cũng rất ổn.

Nói như vậy chẳng khác nào Lam Nhiên đang khẳng định rằng cô đã là người lập gia đình dù cho Trần Nam Dương gã có như thế nào cũng không thể quay lại.

- Chào hôn thế đủ rồi, ta vào ăn cơm thôi.- La lão gia cười cười.

Sau khi Trần Nam Dương và Hạ Đình đi khuất, Lam Nhiên nhẹ tựa đầu vào ngực La Đình Diệp, trên mặt cô hiện ra tia đau khổ.

La Đình Diệp hiển nhiên phát hiện ra điều đó và hẩn bẻ bồng Lam Nhiên lên lầu.

Đặt cô xuống giường. La Đình Diệp nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Lam Nhiên.

- Còn yêu không?

Lam Nhiên giật mình rồi khuôn mặt lộ vẻ khó khăn.

- Tình cảm đã sớm hết, chỉ là không biết làm sao để buông bỏ dư âm còn lại thôi.

Sau đó, cả hai rơi vào trầm mặc. La Đình Diệp quỳ dưới chân giường, cặp mắt bạc giường lên chăm chú nhìn Lam Nhiên. Bị nhìn như vậy Lam Nhiên trở nên khó chịu.

- Diệp, anh...

Chưa kịp nói hết câu bờ môi mỏng của La Đình Diệp áp sát vào đôi môi mềm của Lam Nhiên. Hẩn càn quấy tách hàm răng trắng của cô ra, cái lưỡi nhanh nhẹn quấn lấy lưỡi cô nhẹ nhàng thưởng thức hương vị ngọt ngào của nó. Lam Nhiên quá bất ngờ, từ trước tới giờ cùng lắm La Đình Diệp cũng chỉ ôm cô nếu có hôn thì là ở trán hoặc ở mắt hoặc má. Mà lần này hẩn...Lam Nhiên cũng chẳng biết làm gì ngoài việc hôn lại hẩn...

Nụ hôn của hai người vừa dài vừa nồng nhiệt lại dễ mê. Nụ hôn vừa dứt Lam Nhiên lịm xờ dựa trên vai La Đình Diệp thở hẩn hẩn. La Đình Diệp nhân thời cơ liền hôn gáy cô một cái thật kiêu.

- Đây lần đầu anh hôn môi tôi đúng không?- Lam Nhiên đột nhiên hỏi.

Ừnh! Tiếng sấm trong lòng La Đình Diệp vang lên. Thế thì lần trước trong phòng cô không tính à?

La Đình Diệp đứng dậy hôn một phát lên má Lam Nhiên.

- Không phải lần đầu, đồ gà cay ngu ngốc!!!

Cái gì!? Gà cay ngu ngốc! Hôm nay, cô phải trị cái lão chồng lão toét này mới được!

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chương 23: Ăn Anh

Trong bữa cơm trưa cả ba người Lam Nhiên, Đình Diệp và Nam Dương đều trầm mặc, chỉ có Hạ Đình và La lão gia ríu rít trò chuyện.

Nhưng trong ba người đang trầm mặc chỉ có La Đình Diệp có cảm xúc đặc biệt hơn một chút là...Hắn đang cay cú vì Lam Nhiên không nhớ đến nụ hôn của hắn trong khi hắn hôn cô tới tận ba lần. La Đình Diệp đảo mắt khắp bàn ăn, thấy đĩa gà cay nóng hồi điểm thêm vài lá rau thơm, hắn liền gấp một miếng đùi thật to vào chén Lam Nhiên.

Đang mông lung suy nghĩ bỗng miếng gà nóng hồi từ đâu bay vào chén mình, Lam Nhiên ngược lên nhìn La Đình Diệp. Thì ra hắn không quên, cô rất vui, vui đến nỗi người nóng ran. Cô nhìn hắn, cười ngọt ngào:

- Em muốn thêm ít rau thơm.

- Được!- Tâm tình La Đình Diệp tốt hẳn khi thấy cô cười và đòi hỏi hắn phải gấp rau thơm cho cô.

Ánh mắt Trần Nam Dương trần trụi nhìn cặp vợ chồng trẻ diễn một màn ân ái trên bàn ăn. Nụ cười đỏ của cô đã từng chỉ dành cho hắn, lòng Trần Nam Dương bỗng thất lại, đau nhói.

Ở một góc tối nào đó...

- Vanessa, thật không ngờ! Cô ta là người đã có chồng tại sao lại còn bày ra vẻ đáng thương đó cho chồng tôi xem! - Giọng nữ vang lên một cách tức giận.

- Thế thì cô nghe lời tôi đi....- Vanessa ở đầu dây bên kia lên tiếng.

- Được.

- Thợ sửa ống nước này là do ai gọi tới thế? - La lão gia nhìn người đàn ông trước mặt hỏi.

- Là cháu gọi đến đấy ông ạ. Ông nước ở phòng vệ sinh phòng nghỉ của cháu bị vỡ nên...Ông không trách cháu chứ ạ? - Hạ Đình lễ phép nói.

- À! Không sao đâu. - La lão gia nói rồi quay sang tiếp tục đánh bài với La Đình Diệp và Trần Nam Dương.

Hạ Đình nhanh chóng dẫn thợ sửa lên phòng nghỉ.

- Chị Lam Nhiên! Ly hồng trà này em mới làm, còn nóng lắm chị tranh thủ uống nha. - Nói nói cười cười Hạ Đình đặt ly hồng trà xuống bàn. Hạ Đình cũng bung trà đến chỗ La lão gia.

Lam Nhiên ngồi đọc báo, tay thong dong cầm tách trà uống vài ngụm. Một lát sau, đầu Lam Nhiên bỗng dựng thẳng choáng váng, cô liền đứng lên:

- Diệp, em chóng mặt quá! Em về phòng nghỉ một lát!

- Chị Lam Nhiên, để em đỡ chị lên phòng.- Hạ Đình tất bật chạy tới đỡ tay Lam Nhiên. La Đình Diệp nhìn theo bóng Lam Nhiên đi lên phòng, trong lòng đầy nghi vấn.

Hạ Đình nhẹ nhàng đặt Lam Nhiên xuống giường.

- Chị ráng nghỉ cho khỏe chứ để La tổng lo.

- Được rồi, cảm ơn! Đi ra ngoài khóa cửa lại giúp tôi.- Lam Nhiên đột nhiên cảm thấy cả cơ thể nóng hừng hực như có lửa đốt.

- Vâng. Chị mau khỏe nhé! - Nói rồi Hạ Đình liền đi ra ngoài và không khóa cửa lại.

Sau đó, cô ta liền qua phòng bên cạnh nói với người đàn ông đang lui cui sửa ống nước:

- Anh ơi, ống nước phòng bên cũng hỏng rồi. Bên này cũng sắp xong rồi, anh mau qua bên đó sửa lại luôn nhé.

Lam Nhiên trong phòng nóng như lửa đốt:"Chết tiệt, ly trà lúc này!"Lam Nhiên đột nhiên nghĩ ra. Cô ngồi dậy cố gượng đi đến phòng tắm. Nhưng vừa đặt chân xuống giường, cô liền ngã khụy xuống cả cơ thể như mất hết sức lực.

La Đình Diệp trong lòng lo lắng, không chịu được liền đi lên phòng. Vừa bước lên tầng trên thì thấy người thợ lúc nãy chuẩn bị mở cửa phòng mình.

- Đây! - La Đình Diệp hét lên.

- Vâng! Có chuyện gì sao cậu?

- Anh làm gì ở đó thế? - La Đình Diệp vừa nói vừa chạy tới.

- Cô Hạ nói ống nước phòng vệ sinh của phòng này bị hỏng nên...

- Không cần đâu! Tiền đây anh có thể ra về rồi. - La Đình Diệp đưa ra một tờ séc.

- Ồ, cảm ơn cậu.- Thợ sửa ống đó nhanh chóng rời khỏi.

La Đình Diệp mở cửa phòng ra thì thấy Lam Nhiên đang nằm trên sàn lạnh.

- Lam Nhiên! Em sao thế? - La Đình Diệp nhanh chóng chạy tới ôm lấy Lam Nhiên.

Đột nhiên Lam Nhiên vòng tay qua cổ La Đình Diệp rồi nhanh chóng hôn lên môi hắn. La Đình Diệp quá bất ngờ, liền dứt Lam Nhiên ra khỏi hắn.

- Diệp, tôi nóng. Mau, mau cởi áo ra cho tôi. - Cô như con mèo nhỏ dụi dụi trong lòng hắn.

- Nhiên, em sao thế này? - Hắn tuy rung động trước hành động này của cô nhưng mà hắn cảm thấy rất kì lạ.

- Ly hồng trà lúc nãy của Hạ Đình! A...Tôi nóng quá!- Hô hấp Lam Nhiên dồn dập, cô nhắm tới đôi môi bạc kia mà hôn, mà cắn. Hạ Đình...La Đình Diệp bỗng nhớ tới câu nói của người thợ kia:"Cô Hạ nói...". Thì ra là vậy, Hạ Đình...

- Để anh tắm nước lạnh cho em- La Đình Diệp ôm Lam Nhiên đứng dậy.

- Diệp...anh mau cởi áo cho tôi đi! Chẳng phải chúng ta đã là vợ chồng rồi sao? - Lam Nhiên cạ cạ đầu mình vào ngực La Đình Diệp ní non.

Thật hay cho câu "chúng ta đã là vợ chồng" đã khiến La Đình Diệp rơi vào con đê mê. Hắn ôm cô trên người, hôn cô thật lâu. Hắn hôn cô từ môi xuống gáy, xuống xương quai xanh, rồi xuống vai. La Đình Diệp nhẹ nhàng đặt Lam Nhiên trên giường, không ngừng hôn hít khắp cả người cô. La Đình Diệp nhẹ nhàng vòng tay ra sau kéo váy Lam Nhiên và không ngừng hôn. Hắn nhanh chóng vứt áo ngực của cô ra để lộ đôi gò bồng trắng nõn nà. La Đình Diệp đặt tay lên và không ngừng xoa nắn. Bỗng hắn bật dậy, vuốt má Lam Nhiên.

- Diệp, mau cho tôi đi.- Hắn như vậy khiến Lam Nhiên có chút mất mát.

- Lam Nhiên, nếu em muốn làm thế thì chờ lúc em thật tỉnh táo. Như vậy, em mới tự nguyện cho anh hết được. Anh không muốn ép buộc em.- La Đình Diệp ôn nhu nói. Hắn bế bổng cô vào phòng tắm, nhẹ nhàng cởi quần áo trên người cho Lam Nhiên.

- Tôi đây được rồi, em tự tắm đi. Anh không chịu nổi mất!

- Ừm...ừm- Lam Nhiên đôi mắt mơ màng như muốn ngủ.

- Hừ! Được rồi! - La Đình Diệp thở mạnh.

Hắn nhẹ nhàng lau khắp người cô, tắm rửa thật sạch sẽ như chăm sóc một vật trân quý. Mọi thứ xong xuôi La Đình Diệp bế Lam Nhiên trở lại phòng ngủ. Cô như con mèo nhỏ ngủ ngon lành mặc anh sống chết ra sao.

Lam Nhiên...anh đợi em...

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chương 23-2: Ngoại Truyện 1: Bạn Thân Của Chị

Con gió của mùa hè chậm rãi bay qua các tán lá, thoang thoảng để lại dư vị trên các khung cửa sổ của phòng học vẫn không thể nào khiến âm thanh loạt xoạt của sách vở dừng lại.

- Đây! - Tiếng gọi của cô bạn bàn trên khiến Mỹ Nhã giật mình.

- Hử? - Mỹ Nhã lười biếng đáp.

- Lát nữa ra sân bóng đi! Có trận đấu của năm Hai và năm Ba đó.- Bích Lăng hào hứng.

- Ồ! - Mỹ Nhã quay sang bàn Lam Nhiên - Ê! Lát nữa ra sân bóng không? Có thằng em siêu cấp vô địch đẹp trai gì đó của mày kia!

- Đi chứ! Hôm qua nó cứ nhắc mãi trong miệng.- Lam Nhiên cười cười.

Sân bóng...

- Chị Hai! - Đỗ Thuần í ới gọi Lam Nhiên.

Lam Nhiên đảo mắt nhìn khắp người Đỗ Thuần, chán ghét buồn một câu:

- Cả người thúi hoắc! Cấm đừng chạm!

- Hừ! Đâu có trận bóng trong trường mà làm như đấu quốc tế ấy! Bày đặt gọi Lam Nhiên ra xem - Mỹ Nhã khinh bỉ nói.

- Ôi gòi ơi! Chị này đã già rồi còn lăm mồm thế nhỏ? - Đỗ Thuần cũng chẳng nhường.

- Ăn nói cho cẩn thận, chị mày bẻ răng! - Lam Nhiên trừng.

- Chị

! Sao lại bênh vực người ngoài.

- Chị ấy ăn ở trong nhà sắp tròn ba năm mà còn coi là người ngoài sao?

- Nhưng mà...

- Chị cất thẻ tháng này lần tháng sau của em!

- Ôi không! Chị Haiiiii!

- Ngồi đó mà tru tréo! Đi thôi Nhã! - Nói xong Lam Nhiên phui mông đất Mỹ Nhã đi mất. Mỹ Nhã được dịp, quay đầu lại phía Đỗ Thuần.

- Ble..ble..ble! Tu thêm nha em! Cố lên!

- Ôi trời! - Đỗ Thuần đau khổ.

Lam Nhiên và Mỹ Nhã vào căn tin để mua nước.

- Coca...Pepsi...Nước suối...Lấy cái nào đây?...Thôi, quất hết ba thứ vậy! - Mỹ Nhã trên tay cầm đủ ba loại nước.

- Uống đi kéo nguội!

- Đưa tao lon Coca đi!

- Tự lấy!

Mỹ Nhã đắm chiêu nhìn chai nước suối. Nghĩ nghĩ gì đó, cầm chai nước trên tay rồi chạy vào căn tin mua thêm cái khăn, bỏ Lam Nhiên lại ngơ ngác.

Mỹ Nhã chạy một mạch ra sân bóng rổ, ánh mắt dạo kiếm hình dáng cao lớn.

A! Hắn ở bên kia. Nhưng mà đang đứng với một cô gái nhỏ nhắn khác. Cô gái đó dễ thương thật. Nhỏ nhỏ, mềm mềm cứ như thỏ con ý. Cái biểu hiện ngượng ngùng kia cũng khiến người ta rung động.

Mỹ Nhã nhìn chai nước trên tay, thôi về cho Lam Nhiên vậy.

- Chị! - Đằng sau vang lên tiếng kêu.

- Sao thế? - Mỹ Nhã quay lại.

- Nước này mang cho em à? Mon mon! - Không để Mỹ Nhã đáp lại Đỗ Thuần lấy ngay chai nước và tu một hơi.

- Lấy khăn đi này! - Mỹ Nhã cầm khăn quơ quơ trước mặt Đỗ Thuần.

- Chị lau cho em nha.- Đỗ Thuần bày ra bộ mặt làm nũng.

- Tự lau đi chứ!

- Chị

~~ Một lần thôi đấy! - Mỹ Nhã một tay cầm khăn một tay giữ đầu Đỗ Thuần lại, lau khắp mặt hắn.

Khuôn mặt nhỏ đỏ bừng lên vì nắng. Đôi mắt híp lại vì chói. Cặp mày nhú lại như đang nghiêm túc làm một việc gì đó. Cái miệng nhỏ động đậy không yên. Chỉ những điều đơn giản đó của Mỹ Nhã đã khiến tim của Đỗ Thuận thỉnh thoảng. Nhịn không nổi nữa tên nhóc đánh bạo hôn lên má Mỹ Nhã một cái thật sâu.

Mỹ Nhã bắt gờ giặt nải mình lên nhưng tên nhóc khôn lỏi đã giữ chặt Mỹ Nhã lại.

- Chị

~~ Gì!!! - Mỹ Nhã phát cáu, khuôn mặt đỏ bừng.

- Cảm ơn.

- Mon gì mà mon! Bàn mặt thấy ghét! Bỏ tiểu thư đi đây.

Nhìn theo dáng đi hăm hực của Mỹ Nhã, lòng Đỗ Thuận bỗng dưng ngọt ngào đến lạ.

"Tên nhóc đứng đó ngây ngốc nhìn theo cô bạn thân của chị..."

Hỡi các thánh iu vầu! S cảm thấy mình đăng truyện quá chậm dãi. Nên sau một khoảng thời gian không ngắn cũng không dài, không nhanh cũng không chậm, S đã quyết định đưa ra một quyết định hết sức là táo bạo. Đó là một tuần đăng 2 chap! Mỗi thứ Năm và Chủ Nhật hàng tuần nha mấy thánh!

●LƯU Ý: Lúc 23:59 vẫn tính là trong ngày đọc nha!

#iuuiu

#0711182212

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chương 24: Sự Quyến Rũ Của Lam Nhiên

Đôi mắt mơ màng mở ra, Lam Nhiên nhú mày vì ánh đèn điện. Cô trở mình sang bên phải, ông chồng mới cưới của cô nằm sát bên.

Lam Nhiên cố gắng lục lại kí ức của mình. Một chuỗi sự việc chạy qua đầu cô. Hừ! Hạ Đình, chuẩn bị tiếp nhận sự trả thù của tôi đi.

Lam Nhiên nhìn xuống thân, là quần áo mới. Vậy là đã "làm" rồi sao? Lam Nhiên bước xuống giường lật chăn ra.

Đã thay tấm trải giường rồi sao? Lam Nhiên cố gắng tìm kiếm mảnh kí ức về chuyện ấy của hai đứa.

Lam Nhiên nằm xuống bên giường.

- Dậy rồi à? - La Đình Diệp cười sáng lạn.

- "Làm" sướng không?

- Làm? Làm gì cơ? - La Đình Diệp ngơ ngác.

- Đó là lần đầu của tôi!

- Hả? - Ngơ ngác tập 2. Nghĩ nghĩ gì đó, La Đình Diệp "à" lên một tiếng.

- Chưa làm!

- Sao lại chưa? - Đến lượt Lam Nhiên ngơ ngác. Một miếng thịt tươi như cô đã dâng tới miệng mà còn...

- Anh đã cố gắng! - La Đình Diệp lắc đầu ra vẻ thông cảm.

- Anh bị yếu sinh lý à? Hay vô sinh? - Ánh mắt Lam Nhiên xuất hiện tia hoảng hốt.

- Em có cần tôi chứng minh không? - La Đình Diệp bắt đầu giận dữ.

- A! Không cần! Vậy anh...- Lam Nhiên ngập ngừng.

- Hử?

- "Anh ta không thích phụ nữ? Ày, không đúng. Lần trước anh ta dắt phụ nữ về ân ái cơ mà!"- Lam Nhiên thầm nghĩ.

- Có chuyện gì sao? - La Đình Diệp nhăn mày.

- Không có gì! - Lam Nhiên tiếp tục nghĩ - "Hay mình không đủ quyến rũ, không đủ đẹp?"

- Em rửa mặt đi. Xuống chào ông rồi mình về nhà.- La Đình Diệp bước xuống giường.

- Ừ.

Một lát sau...

- "Tít...tít...tít"

- Alo! Chị gọi em chi thế? - Giọng nói trầm trầm của Đỗ Thuận vang lên.

- Chị đẹp không?

- Chị hỏi cái gì vậy? Trước giờ vẫn không đề ý đó sao?

- Một trả lời, hai...- Lam Nhiên hăm dọa.

- Áy! Chị đẹp lắm luôn á! - Đỗ Thuận nhanh nhẩu.

- Thật không?

- Nếu không đàn ông đâu có xếp hàng chờ chị đâu chứ!

- Ừm

- "Tít...tít...tít..."

- À nhô Nhiên. Gọi chi thế? - Mỹ Nhã ở đầu dây bên kia ngáp ngắn ngáp dài.

- Tao đẹp không?

- Há? Mày cụng đầu vào cột điện à? - Mỹ Nhã bên kia không nóng không lạnh nói.

- Mày thật là...- Lam Nhiên ngượng ngùng.

- Mày đẹp lắm lắm. Nếu không lũ đàn ông ngoài kia sao thích mày.- Mỹ Nhã đáp thẳng.

- Ừm. Tao hỏi cái này...

Tối.....

Sau bữa tối, Lam Nhiên chạy lên phòng úp úp mở mở làm chuyện gì đó.

Trong thư phòng, gấp chiếc laptop lại, La Đình Diệp xoa xoa thái dương. Cả ngày nay hắn đã phải giải quyết cả đồng văn kiện thiếu bóng hấn trong mấy ngày cuối. La Đình Diệp nặng nề lết thân về phòng ngủ.

Một, hai, ba.

- Cách. - La Đình Diệp vừa mở cửa thì...

Ồi mẹ ơi sặc máu! Lam Nhiên...cô ấy...đang mặc áo sơ mi của hắn. Cổ áo bị bẻ ra sau không thể che lấp đi cái cổ nhỏ trắng nõn. Xương quai xanh được lộ rõ sau lớp áo mỏng. Đôi chân dài lộ ra khiến bọn đàn ông phải quỳ rạp. La Đình Diệp khẽ nuốt nước bọt. Hắn đang cố kìm chế tưởng tượng của mình về cơ thể yêu mị thoát ẩn thoát hiện sau lớp vải mỏng tan.

- Xong việc rồi sao? - Lam Nhiên hỏi.

- Ủ! Em mặc như vậy sẽ bị cảm! - La Đình Diệp nheo mắt.

- Đồ cũ có chút không thoải mái, mượn đồ anh. Không vấn đề chứ?

- Không sao. - Sắp sặc máu tới nơi mà vẫn gượng nói không sao, La Đình Diệp cảm thấy càng lúc hần càng trở nên vĩ đại.

- Đi ngủ thôi. - Lam Nhiên bước lên giường đắp chăn, vỗ vỗ chỗ trống bên cạnh như cô vợ nhỏ chăm chồng ngủ.

La Đình Diệp thấy một cảnh này, tim ngọt ngào như rót mật, liền nhanh chóng trèo lên giường.

Một lát sau....

La Đình Diệp chăm chú nhìn Lam Nhiên đang say nồng giấc ngủ. Qua ánh đèn mờ ảo, khuôn mặt cô càng diễm lệ hơn.

Lam Nhiên bỗng lật người sang phía La Đình Diệp, vô tình ôm lấy tay hần, khiến bộ ngực đầy đà của cô ma sát với tay hần. Chút điều nhỏ khiến La Đình Diệp như sắp điên. Hần cố gắng động đậy để thoát khỏi cô, nhưng hần càng vậy thì cô càng ôm chặt lấy hần. Sau đó cô ôm từ cánh tay cho cả người hần.

Mùi hương bạc hà của cô xông thẳng vào mũi La Đình Diệp kích thích hần, La Đình Diệp xoay người ôm lấy Lam Nhiên hôn môi cô. Cái lưỡi càn quấy của hần nhanh chóng tách hàm răng đang say giấc, sau đó gọn gàng đem tất thấy hương vị của cô nuốt trọn. Mỗi bạc mỏng tan của hần dòi môi cô lại chuyển sang cô, liếm nhẹ khiến Lam Nhiên không nhịn được mà ngậm nga vài tiếng. La Đình Diệp cứ thế mà lần tới. Bàn tay không yên phận sở soạn khắp nơi. Sau khi quậy phá đôi gò bồng nhấp nhô theo nhịp thở đều đều của Lam Nhiên đầy quyến rũ. La Đình Diệp không nhịn được liền cởi nút áo cô ra, xoa xoa vùng bụng trắng nõn. Bàn tay thành thực di chuyển xuống mông cô xoa nhẹ. Lam Nhiên lại rên vài tiếng khiến La Đình Diệp tỉnh mộng. Hần lập tức ngồi dậy, vẻ mặt đau khổ nhìn Lam Nhiên: "Em cứ như vậy, tôi sẽ điên mất!". La Đình Diệp sai bước vào phòng tắm.

Ngoài giường có một cô gái nhỏ bật dậy, thầm nghĩ sự rù quấy của cô vẫn hấp dẫn hần. Thì ra hần không phải không được mà vì sợ cô ghét hần sao?

Lam Nhiên bỗng đứng dậy khi ở cùng La Đình Diệp, cô có chút tùy hứng, có chút trẻ con, có chút làm nũng thậm chí còn làm hần hằng đêm "được" tắm nước lạnh nữa. Nhưng chưa bao giờ hần khó chịu với cô, còn rất chu đáo nữa. Thật ra cô không bày xích chuyện hần chạm vào cô. Cô thích nụ hôn của hần, ngọt ngào, diễm tĩnh lại mang theo chút cuồng dã. Chẳng lẽ như Mỹ Nhã nói cô thích hần sao?

#5923071518

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương 25: Bà Chủ Giá Đáo

Khi Lam Nhiên vừa thức dậy thì đã 8 giờ sáng, sở soạn vị trí lạnh lẽo bên cạnh mình Lam Nhiên liền tỉnh ngủ. Thì ra La Đình Diệp đã đi từ sớm.

Vừa xuống phòng bếp Lam Nhiên đã thấy Lý quản gia cung kính đứng cạnh bàn ăn.

- Mời Thiếu phu nhân dùng bữa sáng.

- Má Trần đâu?

- Thưa phu nhân, vừa sáng sớm nay phu nhân đã cho gọi Trần tổng quản gia.

- Được rồi. Ông bận việc của ông đi.

Lam Nhiên nhìn đồ ăn trên bàn, lẳng lặng ăn mấy miếng rồi buông nĩa xuống.

- Thiếu phu nhân, thiếu gia gọi. - Lý quản gia từ phòng khách mang điện thoại xuống bếp cung kính đưa cho Lam Nhiên.

- Alo? - Lam Nhiên nghe máy.

- Nhiên, em ngủ dậy chưa đấy? - La Đình Diệp từ đầu dây bên kia cười cười.

- Dậy rồi. Đang ăn sáng.

- Ồ!

- Chuyện gì? Nói mau!

- À! Anh để quên tài liệu ở Thư phòng, nếu không bạn thì giúp anh mang nó tới công ti.

Lam Nhiên im lặng một lát.

- Được.

Sau khi cúp máy, Lam Nhiên liền chạy lên phòng mở cửa căn phòng toàn là đồ của cô, tắt bật thử hết cái này đến cái khác. Lam Nhiên muốn hôm nay La Đình Diệp phải nhìn cô đến ngốc mồm. Lam Nhiên từ khi ở bên cạnh La Đình Diệp không những tùy hứng mà còn thích được anh nhìn cô. Thật ra, trong lòng Lam Nhiên rất muốn La Đình Diệp chỉ nhìn mỗi cô. Nhưng cô lại không hề muốn thừa nhận.

Tới trước trụ sở tập đoàn Tân La, Lam Nhiên nhanh chóng bước vào. Đứng tại quầy tiếp tân, Lam Nhiên rất tự nhiên nói như ra lệnh:

- Gọi Đình Diệp xuống đây!

Tất nhiên cô tiếp tân hoàn toàn biết Lam Nhiên là ai rồi, liền nhanh chóng gọi cho La Đình Diệp. Chỉ một lát sau, thang máy riêng của Tổng giám đốc "tìng" một tiếng. Hình dáng quen thuộc bước ra khiến nữ nhân viên ngẩn ngơ. Lam Nhiên đang xoay lưng lại phía La Đình Diệp, tập trung vào điện thoại không để ý đến người đang bước tới.

Một cổ hơi thở quen thuộc thổi vào gáy Lam Nhiên, bàn tay anh ôm từ phía sau khiến Lam Nhiên bất ngờ quay lại.

- Sao thế?

- Gặp em, vui quá thôi!

- Nhảm nhí- Khinh thường một câu, Lam Nhiên đưa tập tài liệu cho La Đình Diệp.

- Đã cất công đến đây, em đi dạo một vòng đi.

- Được.

Lam Nhiên sai bước về phía trước, La Đình Diệp nhìn theo bóng lưng kiều ngạo kia cười mỉm. Sau đó cũng tức tốc chạy theo vòng tay giữ lấy eo Lam Nhiên. Nhìn cả hai người vừa đi vào thang máy, nhân viên ở đây liền ồ ồ cả lên.

- Ôi trời ạ! Bà thấy chưa? Làm gì có người đàn ông nào được như Tổng giám đốc chứ!

- Ôi! Hai người họ tình cảm tốt thật đấy!

- Ghen tị quá!

- Bà chủ đẹp thật đấy! Đúng là trời sinh một cặp.

- Có bà chủ rồi thì thư kí Lưu Hân kia chắc cũng phải chạy mất dép!

- Đúng! Trước kia, cô ta ngang ngược. Được Tổng giám đốc để ý một chút, liền ảo tưởng mình chính là Tổng giám đốc phu nhân sao?

- Ngày xưa, chúng ta bị cô ta chèn ép đủ rồi. Giờ thì ôm đuôi bà chủ thôi!

- Tôi cũng muốn nha!

-....

Lam Nhiên sánh vai cùng La Đình Diệp đi ngang qua bộ phận thư kí Tổng giám đốc.

- Bà xã! Đây là bộ phận thư kí của anh.

- Phu nhân, Tổng giám đốc. - Cả phòng thấy Lam Nhiên cùng La Đình Diệp liền đứng dậy.

Lam Nhiên quét mắt một chút thấy Lưu Hân. Ấy dà, không phải là cái cô ấy ấy với La Đình Diệp tại nhà cô năm ngoái hay sao? Lúc đó, cô chưa thích La Đình Diệp nên không thể trách được, nhưng giờ cô đã để ý anh rồi nên càng phải trách Lưu Hân. Nghĩ lại hồi kia Lưu Hân dây dưa với La Đình Diệp, Lam Nhiên lại thấy trong người nóng lên.

Lam Nhiên chẳng nói chẳng rằng bước nhanh vào phòng làm việc của La Đình Diệp. La Đình Diệp hơi bất ngờ nhưng rồi cũng đi theo Lam Nhiên.

Ba mươi phút sau...

Lam Nhiên đang ngồi xem tạp chí tiện thể nhìn La Đình Diệp làm việc. Đôi mắt anh nghiêm nghị, cặp chân mày rậm rạp điểm tỉnh, đôi môi bạc thỉnh thoảng mấp máy. Lam Nhiên không tự chủ được đi lại chỗ La Đình Diệp.

- Sao thế? - Thấy Lam Nhiên bỗng đứng lại gần mình La Đình Diệp giật mình.

- Chẳng sao cả, muốn xem anh làm gì thôi.

La Đình Diệp nghe thấy thế thì im lặng. Lam Nhiên đứng đằng sau La Đình Diệp, tay chống lên bàn, tiếp tục nhìn anh. Không vì sự có mặt của Lam Nhiên mà La Đình Diệp mất tập trung, vẫn nghiêm túc làm việc. Lam Nhiên vẫn cứ nhìn mãi La Đình Diệp, mặc cho tim mình vẫn đập thình thịch. Đôi môi bạc chuẩn bị nói ra điều gì đó thì bàn tay Lam Nhiên xoay khuôn mặt La Đình Diệp về phía mình nhanh chóng đặt lên đó một nụ hôn.

La Đình Diệp vô cùng bất ngờ, không ngờ cô lại làm như vậy. Lưỡi Lam Nhiên bắt chước theo trình tự mà La Đình Diệp vẫn hay làm. Đầu tiên, tách hàm răng anh ra, tiếp theo lưỡi Lam Nhiên vụng về phá phách La Đình Diệp. Mãi mà không thấy La Đình Diệp đáp lại nụ hôn của cô, Lam Nhiên định dừng lại thì La Đình Diệp lại mạnh mẽ trêu đùa cô. Hai tay La Đình Diệp ôm eo Lam Nhiên bế bổng cô đặt trên bàn, tiếp tục cuồng dã hôn cô. Lam Nhiên bắt ngờ trước sự đột ngột của La Đình Diệp nhưng rồi cũng vòng tay ra sau gáy hắn đáp lại nụ hôn của hắn. Hai người trong phòng hôn nhau triền miên đến khi tiếng gõ cửa vang lên.

- Tổng giám đốc, tôi đến đưa tài liệu.- Giọng nói ngọt ngào này là của Luru Hân.

- Vào đi. - Vừa dứt nụ hôn triền miên của cả hai, La Đình Diệp nhìn Lam Nhiên lụi xơ dựa vào ngực mình cười thỏa mãn.

Luru Hân đi vào thấy một cảnh này thì kinh hãi kêu lên một tiếng "a". Cô ta chưa bao giờ nghĩ mối quan hệ giữa Tổng giám đốc và phu nhân lại tốt đến mức ôm nhau trong phòng làm việc. Bởi cô ta biết rất rõ La Đình Diệp rất ghét những chuyện như thế này xảy ra khi đang làm việc. Bàn tay Luru Hân nắm chặt, đôi mắt ghen ghét nhìn chằm chằm vào Lam Nhiên đang úp mặt vào ngực La Đình Diệp.

Lam Nhiên khẽ quay mặt lại, ném cho Luru Hân một cái nhếch mép.

#0719182240

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chương 26: Tôi Muốn Ôm Đùi Bà Chủ

Sau khi Luru Hân đi khỏi phòng, Lam Nhiên đứng dậy chuẩn bị ra khỏi phòng thì bị La Đình Diệp chặn hỏi:

- Lúc này bỗng dừng hôn tôi? Yêu tôi à?

Lam Nhiên trưng ra bộ mặt đờn đò, hást mặt lên:

- Thích! Ý kiến?

Vừa ném cho hắn một câu trả lời, Lam Nhiên định ra ngoài.

- Em đi đâu?

- Đi WC. Muốn đi chung à?

- Được! - La Đình Diệp định đứng dậy thì bị một cái lườm khiến cho hắn an tọa tại vị trí.

Lam Nhiên vừa ra ngoài, vào thẳng toilet.

- Bà chủ vừa vào khí thế ngút trời mây nhĩ? - Giọng nói của một nữ thư kí, lúc này Lam Nhiên có nghe qua khi ở bộ phận thư kí.

- Như vậy Luru Hân mới không vênh váo nữa chứ! - Một giọng nữ khác vang lên.

- Trước kia đại boss chưa kết hôn, Luru Hân nhờ vào việc trèo được lên giường của boss vài lần liền nghĩ mình đã biến thành phu nhân tổng giám đốc.

Trèo lên giường La Đình Diệp vài lần?! Hắn ta cũng đói khát quá nhĩ? Đồ đại sắc lang! Lam Nhiên trong lòng nổi lên cuồng nộ.

- Phải, phải! Tôi nhớ có lần đại boss bảo cô ta xử lý văn kiện hợp đồng của công ti XXX, cô ta liền đẩy sang cho tôi còn hăm dọa tôi nếu không làm sẽ biết tay cô ta. À! Mấy hôm bữa tôi tăng ca đêm tôi thấy Luru Hân vào phòng làm việc của tổng giám đốc nhưng khoảng nửa tiếng sau cô ta bị đá đít ra ngoài. Chính tai tôi nghe thấy cô ta bị boss mắng đấy!

- Nhưng mà cô ta rõ ràng biết La đại boss đã kết hôn rồi mà?

- Hừ! Kết hôn đã tính là gì? Dù cho bà chủ đã sinh cho boss một đứa cô ta cũng sẽ bò lên giường đại boss thôi.

- Nay có bà chủ xem cô ta vênh vào được bao lâu.

Tiếng nói dần dần biến mất, hai cô thư kí đã rời khỏi phòng vệ sinh. Lam Nhiên từ trong toilet bước ra, mặt đầy vạch đen. Ấy! Mà sao cô lại giận dữ? Không phải đã nói trong hai năm sẽ không liên quan tới nhau cơ mà? Sao giờ cô lại để ý chuyện của La Đình Diệp thế này?

Hừ, mặt kệ nó. Tiêu diệt tiêu tam tăng thêm uy nghiêm của chính thất là nhiệm vụ cấp độ SSS. Vốn dĩ nếu Lưu Hân ngừng dây dưa với La Đình Diệp sau khi hấn cưới cô thì cô sẽ không để ý. Nhưng hấn cưới cô về đến nhà rồi mà cô ta còn...Không sao, hồ lý tính kia xem bốn chính thất thay trời hành đạo đây. À! Còn tên đại biến thái tình trường thượng nã kia nữa!

Lam Nhiên một bụng nộ khí bước ra khỏi phòng vệ sinh, tiến thẳng phòng làm việc của La Đình Diệp. Vung chân đập cửa, Lam Nhiên hất mặt (thật ra là bộ mặt đối đòn cơ) bước vào.

La Đình Diệp bị tiếng động lớn làm cho chú ý, hấn ngược mặt lên nhìn cô vợ đang ôm một bụng tức giận:

- Sao thế?

- Anh! Một tháng tới cấm ngủ trong phòng tôi. Mỗi ngày tám năm lần. Chú ý chà rửa tiểu đệ mỹ miều của anh thật kĩ.

-...- La Đình Diệp bị Lam Nhiên làm cho phát hoảng.

- Nếu để tôi biết một ngày anh tám thiếu một lần thì hai tháng, mỗi ngày mười lần tám! - Nói xong, Lam Nhiên không để ý tới biểu tình của La Đình Diệp hất mặt đi tìm Trần Lữ (nam thư kí riêng của La Đình Diệp).

- Trần thư kí! - Lam Nhiên bước vào.

- Bà chủ có gì phân phó? - Trần Lữ ngạc nhiên, La đại boss làm gì mà khiến bà chủ mặt đầy vạch đen thế kia.

- Anh cho người thay toàn bộ đồ đạc trong phòng của Diệp cho tôi.

- Thay hết ả? - Trần Lữ trở mặt. Bà chủ lại nổi điên gì thế này.

- Phải. Tất cả những phục trang của hấn cũng thay. Thay tường luôn đi từ ngoài vào trong tới phòng vệ sinh. Cái bồn cầu cũng phải thay mới cho tôi! - Cô không muốn hấn dính dáng một xú gì đến Lưu Hân.

- Vâng ạ! - Thôi thì nghe lời bà chủ vậy, "đùi" bà chủ "to" hơn mà.

- Mang hồ sơ nhân sự bên phòng thư kí sang cho tôi.

- Vâng ạ! - Ấy, bà chủ muốn làm gì đây. Trần Lữ gọi một cuộc cho phòng nhân sự cố ý bật chế độ gọi kép (mị cũng không biết nó là cái gì nữa) để La Đình Diệp nghe được:

- Giám đốc Chu, tôi là Trần Lữ. Mang hồ sơ nhân sự của phòng thư kí đến phòng làm việc tôi ngay!

La Đình Diệp ngồi trong phòng làm việc nghe được liền ngạc nhiên. Hôm nay thái độ của Lam Nhiên khiến hấn vô cùng kinh hãi.

- Thừa bà chủ, đây là hồ sơ cô muốn! - Giám đốc Chu nói.

Lam Nhiên cầm lấy hồ sơ, lật từng trang xem thật trọng. Sau đó, Lam Nhiên đứng lên đi ra khỏi phòng ngoắc tay ra hiệu Trần Lữ đi theo. Ồi giờ ơi, vợ chồng nhà này bố "háo" thế nhợ! Gọi người ta đi cùng mà cứ như gọi chó ấy, ngoắt ngoắt tay đồ!

Trần Lữ theo Lam Nhiên đến phòng thư kí, thừa lúc cô không quan tâm hấn liền nhắn tin cho La Đình Diệp: Boss, bà chủ ở phòng thư kí. Gấp!

- Tập hợp tất cả thư kí đến đây! - Lam Nhiên chễm chệ ngồi ra lệnh.

Một lúc sau, các thư kí đều có mặt đầy đủ...À tổng giám đốc Diệp cũng có mặt nữa. Nếu hấn có mặt thì cho hấn xem trò đi, Lam Nhiên cô không ngăn.

- Để thực hiện chính sách chi tiêu tiết kiệm tôi quyết định dùng quyền hạn của tổng giám đốc sa thải một số nhân viên.- Lam Nhiên hùng hồn tuyên bố.

Hả??? Có cái chính sách chi tiêu tiết kiệm sao? Công ti phát động lúc nào thế nào thế? Đến tổng giám đốc cũng nghếch mặt ra.

- Thừa bà chủ, chính sách này phát động lúc nào vậy ạ? - Một nam thư kí mạnh dạn hỏi.

- Tổng giám đốc vừa quyết định xong, phải không Diệp? - Lam Nhiên lườm La Đình Diệp.

Nếu bạn không muốn được rình quà khuyến mãi của băng lãnh bà xã Lam Nhiên là combo hai tháng ngủ không vợ và mười lần tắm trong một ngày thì tốt nhất nên vạ nhất nghe lời.

Có một đại boss La Tổng, dáng trông thật là ngoan quá. Gọi dạ, bảo vâng, lễ phép ngoan nhất nhà!

- Tôi muốn thi hành ở đây trước. - Lam Nhiên vẻ mặt nguy hiểm- Tôi sẽ sa thải thư kí Luru Hân. Chúc mừng cô Luru, ngày mai cô không cần phải đến công ti nữa rồi! - Lam Nhiên nở nụ cười.

- Cái gì? Tại sao lại sa thải tôi? Tôi trong công ti thành tích tôi rất tốt! - Luru Hân như muốn khùng lên, cô ta dựa vào cái gì mà sa thải cô.

- Thành tích đó là của cô hay là của người khác? - Lam Nhiên lạnh nhạt.

- Tất nhiên là của tôi! - Tất nhiên là không phải, những văn kiện xử lý cô đều đưa cho bọn thư kí cùng phòng. Cô chỉ làm mấy vụ tiếp khách thôi.

- Dù sao thì tôi vẫn sẽ sa thải cô!

- Cô dựa vào cái gì mà sa thải tôi chứ! - Luru Hân hét lên.

- Dựa vào tôi thích! - Lam Nhiên hơi hất mặt lên (bản mặt đoi đòn).

- Cô...

- Lam Nhiên! - La Đình Diệp kêu lên.

- Sao?

- Tại sao em lại vô cớ sa thải nhân viên của tôi!? - La Đình Diệp giận dữ.

- Ý kiến? - Lam Nhiên vẫn giữ thái độ khinh người, chẳng buồn liếc hắt một cái.

- Tất nhiên là không. Gọi để em biết tôi đang đứng đây thôi. - La Đình Diệp ngậm ngùi lui xuống, khuôn mặt ỳ khướt.

- Trần Lữ, báo với phòng nhân sự ngày mai thư kí Luru không còn là nhân viên của Tập đoàn Tân La nữa. - Lam Nhiên không nóng không lạnh nhẹ nhàng đứng dậy.

- Lam Nhiên, tôi sẽ kiện cô tội lạm dụng chức quyền! - Luru Hân không phục đứng chỉ chỏ hét lên.

- Quên nhắc cô. Tôi là con ông cháu cha đấy. - Lam Nhiên nhếch mép cười.

- Cô...Đồ hồ ly tinh! Cô dám quyến rũ Diệp của tôi, giờ cô còn muốn đập đổ sự nghiệp của tôi nữa à! - Luru Hân như điên tay chân múa loạn xạ miệng la hét ầm ĩ. Chẳng ra sao cả!

- Ai là của cô? - Lam Nhiên quay lại.

- Cô đừng tưởng Diệp yêu cô! Anh ấy cũng chỉ là bị ép buộc thôi! - Luru Hân thấy lời của cô tác động được Lam Nhiên, cô ta liền lần tới.

- A! - Lam Nhiên không nóng không lạnh khẽ "a" lên một tiếng. Cô kéo La Đình Diệp lại, xoay đầu hôn môi hân. Hai người cứ thế đẩy dùa không quan tâm đến ánh mắt của người khác. Luru Hân đứng như trời trồng trừng Lam Nhiên. Lam Nhiên dờ mõi La Đình Diệp đi đến gáy hân cắn một phát. Sau đó xoay lại vươn tay vuốt ve vết cắn.

- Diệp của cô bỗng nhiên là của tôi rồi!

- Anh trước giờ đều là của em! - La Đình Diệp thâm tình ôm eo Lam Nhiên nói. Hân không ngờ vì Luru Hân có quan hệ với hân nên cô mới làm vậy. Điều này chứng tỏ, cuối cùng hân trong lòng cô cũng có chỗ đứng rồi.

- Diệp...anh...- Luru Hân ngã huych xuống đất. Lam Nhiên, thù này tôi không trả tôi không làm người. La Đình Diệp không để ý đến Luru Hân chỉ thâm tình ôm Lam Nhiên. Lam Nhiên trong vòng tay của La Đình Diệp đi mất.

- Xi! Gà rừng có đắp lông phượng hoàng lên thì cũng chỉ là chẳng thể trở thành phượng hoàng đâu! - Các thư kí khác bắt đầu bàn tán.

Lời xì xầm càng lúc càng nhiều, Luru Hân tức giận quát tháo:

- Các người im đi!

- Ấy dà! Lại tưởng mình là phu nhân tổng giám đốc đấy à? - Một cô thư kí mỉa mai.

-...- Lam Nhiên, Lam Nhiên, Lam Nhiên. Sẽ có lúc tôi đập cô dưới chân. Cô phải chịu sự nhục nhã của tôi ngày hôm nay.

Ngày hôm sau...

- Ôi giỏi ơi! Chúng mày ơi, hôm qua bà chủ phát uy tiêu diệt Lưu hồ ly đấy. Đã thể đại boss chẳng nói gì hết nhé!

- Ôi chúng bây ơi! Tao muốn ôm đùi bà chủ nha nha nha!

- Tao cũng muốn đây này!

Lãnh khốc bà chủ, con dân Tân La đều muốn ôm đùi nha!

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chương 27: Dạ Tiệc La Gia

La gia sắp tới sẽ tổ chức tiệc mừng thọ của La lão phu nhân. Tiệc mừng thọ được tổ chức theo phong cách phương Tây. Đại tiệc lần này có thể nói là lớn nhất của La gia từ trước tới giờ vì vừa là đại thọ tiệc vừa là kỉ niệm 53 năm ngày cưới của La lão gia và La lão phu nhân.

La Đình Diệp mệt mỏi thức dậy, uể oải bước vào phòng vệ sinh. Ôm Lam Nhiên ngủ đã dĩ nhiên trở thành thói quen của La Đình Diệp, bỗng dưng thói quen bị thay đổi khiến hắn không thích ứng được.

Lam Nhiên đưa tay mò mắt sang chỗ trống một bên. Lòng bỗng trùng xuống. Không có La Đình Diệp bên cạnh khiến cô ngủ không ngon.

- Phu nhân! - Lý quản gia cùng người hầu trong nhà cung kính một tiếng khi thấy cô bước xuống.

Lam Nhiên lạnh nhạt vào bàn ăn và thưởng thức bữa sáng. Vị ngọt của mứt dâu tây hòa quyện cùng độ giòn của bánh mì Pháp cùng vài lát thịt nguội khiến Lam Nhiên thoải mái. Uống một ngụm nước ép cam. Lam Nhiên cười mỉm. Cô rất thích đồ ngọt nhất là những loại có độ ngọt vừa phải. Cô cũng thích những loại quả thanh mát như cam, chanh. Được thưởng thức cả hai món khoái khẩu, Lam Nhiên liền vui.

La Đình Diệp đứng trên cầu thang thấy một loạt biểu cảm này của Lam Nhiên trong lòng liền cảm thấy ngọt ngào như phết đường. Nhịn không được hắn buông một câu hỏi.

- Bữa sáng ngon lắm sao?

- Ủ! Mứt này rất ngon.

La Đình Diệp nhanh chóng lại chỗ Lam Nhiên, nâng cằm cô lên, xoa xoa sau đó đặt lên môi cô một nụ hôn chuẩn chuẩn lướt tiện thể liếm cả mứt dâu còn đọng lại trên môi cô.

- Chào buổi sáng, vợ!

Lam Nhiên vì câu nói của La Đình Diệp mà rung động.

- Sau này mỗi buổi sáng thức dậy anh sẽ nói một câu như vậy. Chỉ khi anh nói đủ bảy trăm ba mươi lần thì em mới được phép ly hôn.

A! Hai năm! A! Thì ra hắn cũng mong muốn cô và hắn nhanh chóng ly hôn, nhanh chóng không còn liên quan tới nhau. Lòng thất lại, Lam Nhiên giận đau.

- Phu nhân, Thiếu gia. Nhà chính La gia gửi thiệp mời.- Lý quản gia đưa ra một tấm hồng thiệp.

- À! Ngày kia ông bà nội của anh tổ chức kỉ niệm 53 năm ngày cưới và tiệc mừng thọ.

- Ồ!

- Em có muốn đi chọn lễ phục không?

- Thôi.

- Ủ. Anh đi làm đây.

Cập cập cập. Chap mới ngắn quá! Chủ nhật mị sẽ bù cho các bạn 2 chap nha. Các thánh muốn:

A. Hai chương ngoại truyện Đỗ Thuần và Mỹ Nhã.

B. Hai chương theo mạch truyện chính.

C. Một chương A và một chương B.

#imsorrybabe

#2chapatsun

#07262215

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chương 28: Nhảy Một Điệu Waltz, Yêu Một Đòi

Hôm nay là Dạ tiệc của La gia. La Đình Diệp và Lam Nhiên từ sáng sớm đã bị gọi sang nhà chính của La gia.

- Bà nội, lần này hình như khoa trương hơn.- La Đình Diệp nhìn người hầu kẻ hạ chạy tấp bật.

- Phải. Dù sao ta và ông con phải trải qua biết bao sinh tử mới tới được với nhau. Sống được tới bây giờ là đã rất tốt rồi! - La lão phu nhân nói giọng ôn hòa, ánh mắt xa xăm, ngẩn lẹ.

- Ngày xưa, ông nội con còn trong Hắc đạo, tung hoành khắp nơi nhưng vào sinh ra tử cũng không ít.

Lam Nhiên bên cạnh chăm chú lắng nghe, gương mặt không biểu lộ cảm xúc.

La Đình Diệp nhìn Lam Nhiên, trong lòng thầm thở dài. Tuy rằng hắn cũng có thể lực trong hắc đạo. Nhưng hắn không thích dính dáng tới nên đã giao toàn quyền cho Dạ Chấn Ngôn.

(Nếu ai không biết Dạ Chấn Ngôn liền chạy về chương 17 nha)

Cho nên bây giờ cũng có thể nói hắn với hắc đạo đã không liên quan tới nhau, bây giờ sao có thể có những khoảnh khắc thử thách tình yêu các kiểu như ông bà hắn.

- Lão phu nhân! Lão gia ở ngoài vườn hoa chờ bà.- Một cô hầu cung kính.

- Được được! - La lão phu nhân quay lại nhìn Lam Nhiên - Con đó! Nhanh chóng sinh cho ta thằng chất đó!

Nghe xong La Đình Diệp trong đáy mắt xuất hiện tia hoảng hốt. Lam Nhiên bình tĩnh, hòa nhã như nước, cười ngọt ngào:

- Con với Diệp mới cưới nhau về, chưa yêu đủ đâu ạ.

- Ày ày! Diệp Nhi năm nay cũng đã 32 tuổi rồi nhanh chóng có vãn hơn.

Lam Nhiên cười cười rồi đưa La lão phu nhân ra cửa.

- Em cảm thấy chuyện đó như thế nào? - La Đình Diệp nhìn Lam Nhiên.

- Cũng tốt!

La Đình Diệp kinh ngạc, không nghĩ Lam Nhiên sẽ trả lời như vậy. Hắn cười cười:

- Thích anh rồi sao?

- Phải! Thích anh rồi! - Lam Nhiên khuôn mặt nghiêm túc.

Nụ cười trên môi La Đình Diệp tắt ngấm. Lam Nhiên biết mình lỡ lời, khuôn mặt trắng nõn xuất hiện chút hồng hồng rất đáng yêu, bẽn lẽn chuồn đi mắt.

La Đình Diệp ngồi ở đó cười ngu ngơ: hợp đồng hai năm được kéo dài rồi.

Buổi tiệc bắt đầu từ 7 giờ tối, nhưng khoảng 6 giờ rưỡi đại sảnh đã bắt đầu đông đúc.

Đúng 7 giờ giọng nói của nam MC vang vọng trong micro.

- Chào mừng quý khách đến với đại mừng thọ của La lão phu nhân! Và điều đặc biệt hôm nay cũng chính là kỷ niệm 53 năm ngày cưới của La lão gia và La lão phu nhân! - MC vừa dứt lời, bên dưới có tiếng vỗ tay rầm rang.

La lão gia lên phát biểu sau đó tặng quà cho La lão phu nhân, mỗi lời ông nói đều khiến mọi người mắt ngấn nước.

- Buổi tiệc xin được bắt đầu! Chúng ta cùng mở màn với điệu Waltz ngọt ngào! - Tiếng MC vừa dứt âm nhạc vừa xuất hiện. La lão gia cầm tay La lão phu nhân đi vào chính giữa đại tiệc. Sau đó các cặp đôi khác cũng bắt đầu nhảy.

Lam Nhiên từ đầu đến ở trong phòng với lý do không khỏe nên La lão phu nhân rất quan tâm. Cô rất không thích những bữa tiệc, giả tạo, nồng nặc mùi thuốc súng trên thương trường.

Điệu Waltz vừa vang lên La Đình Diệp bước vào:

- La phu nhân, không biết tiểu nhân có vinh hạnh được nhảy với cô một điệu?

Lam Nhiên trong lòng rất vui vẻ liền đồng ý. Cả hai nắm tay nhau khiêu vũ xung quanh phòng. Mặt đối mặt, mắt nhìn mắt, trong tâm trí chỉ toàn là đối phương.

Kết thúc điệu nhảy La Đình Diệp ôm lấy Lam Nhiên:

- Đi xuống cùng anh.

Cả hai vừa xuống đại sảnh liền nghe tiếng La lão phu nhân nói:

- Ngày xưa, tôi và ông ấy lần đầu gặp mặt trong một buổi tiệc. Tôi và ông ấy cùng nhau nhảy, chỉ vừa nắm tay đối phương là đã yêu...

- Tình cảm của ông bà anh rất tốt! - Lam Nhiên ánh mắt dịu dàng nhìn La lão phu nhân.

- Ủ! - La Đình Diệp ánh mắt dịu dàng nhìn Lam Nhiên.

La Đình Diệp hay Lam Nhiên đều muốn được như ông bà hần, có thể cưới người mình yêu, chân chính nói lên một câu thề cả đời bên nhau, sinh tử hay bệnh tật đều không tách rời.

Hần và Lam Nhiên hoàn cảnh gặp nhau không lãng mạn. Hạn và Lam Nhiên không yêu mà cưới. Hạn và Lam Nhiên đều không yêu đối phương. Nhưng hạn và Lam Nhiên tương lai sẽ yêu đối phương.

Nhảy một điệu Waltz, say đắm một đời.

#08022203

#imsorrybabe

Tự nhiên Wat của mì không vào được cả tuần nay, không đăng truyện cho các chế được. Hoảng cả hồn! Nên ngày mai và một bù hai chap mạch truyện chính nhá!!!:))

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Chương 29: Tình Định Bị Knock Out

Dạ tiệc hoa lệ, những ly rượu đắt đỏ đầy màu sắc, ánh đèn vàng yêu mị, mỗi một người khoác lên mình một bộ áo ngực trang kiều sa. Vanessa nhẹ nhàng bước tới, đuôi váy nhịp nhàng theo sự uyển chuyển của cô tôn lên vẻ đẹp sắc sảo của cô.

- Chị Hai! - Vanessa khẽ gọi. Nhà Lam Nhiên đến dự tiệc có Anna, Brian, Đỗ Thuần nhưng Brian không thể đi nên Vanessa đi thay.

Lam Nhiên khuôn mặt trầm tĩnh khẽ gật đầu đáp lại.

- Chị Hai! - Tiếng nói ngọt ngào như tiếng hát, Anna đi đến chỗ Lam Nhiên. Anna hôm nay diện một chiếc váy cup ngực hồng nhạt, dài chưa đến đầu

gối, tại eo thắt hoa hồng. Trên cổ đeo vòng choker đồng bộ với chiếc váy. Mái tóc dài uốn xoắn nhẹ nhàng. Mỗi cong một nụ cười mê người, điên đảo chúng sinh. Anna chính là một đại minh tinh đang rất phát triển ở thành phố S.

- Chị Anna.- Vanessa lên tiếng chào, ánh mắt đầy ghen ghét. Bởi lẽ Anna đẹp hơn cô rất nhiều.

Trong mắt Lam Nhiên, Anna là cô em khá hiểu chuyện, chưa hề khiến ai phải phiền lòng. Lam Nhiên xoay người sang Anna lạnh nhạt gật đầu.

- Anh rê! Tình cảm hai người tốt quá nha! - Anna ngọt ngào cười nhìn Lam Nhiên và La Đình Diệp. Trong đáy mắt loáng thoáng xuất hiện tia đố kỵ.

La Đình Diệp mỉm cười gật đầu.

- Nhiên! - Mỹ Nhã bước tới gương mặt hiền hòa, theo sau cô là Đỗ Thuần.

- Tôi rồi sao? - Lam Nhiên ôn nhu cười.

Lam Nhiên và Mỹ Nhã ôm nhau như chào hỏi sau đó Mỹ Nhã bị Đỗ Thuần kéo đi mất.

La Đình Diệp và Lam Nhiên bị vây quanh bởi nhiều người muốn tạo quan hệ với Tân La và Đỗ thị. Mãi một lúc lâu sau cả hai mới thoát được.

Trần Nam Dương cùng Hạ Đình tay trong tay bước tới. Thấy một màn Lam Nhiên cùng La Đình Diệp, lòng liền đau.

La Đình Diệp thấy Trần Nam Dương, ôm eo Lam Nhiên, còn hôn phớt lên môi cô, nhìn Nam Dương nhếch môi cười đầy khiêu khích.

- Chào Trần tổng, Trần phu nhân! - La Đình Diệp ôm ôm ấp ấp cùng Lam Nhiên đi tới. Hạ Đình bởi một tiếng "Trần phu nhân" mà cười e thẹn.

- Chào La tổng, La phu nhân! - Trần Nam Dương trong lòng chế giễu bản thân.

Người phục vụ rượu dừng lại chỗ bọn họ. La Đình Diệp lấy hai ly vang đỏ đưa cho Lam Nhiên một ly. Sở dĩ hắn chọn vang đỏ vì hắn thấy Lam Nhiên thường uống rượu vang đỏ trước khi ngủ và hắn biết cô rất thích vang đỏ.

- Lam Nhiên không uống được rượu!- Trần Nam Dương theo bản năng phát ngôn một câu. Quả thật trước kia quen Trần Nam Dương cô không uống được rượu nhưng hậu chia tay cô lại rất thích.

La Đình Diệp sắc mặt trầm xuống nhưng vẫn cười:

- Ô! Thời gian gần đây vợ tôi đã bắt đầu uống rượu vào mỗi buổi tối trước khi đi ngủ. Vợ chồng chúng tôi cùng nhau làm vài ly sau đó làm vài chuyện thì mới đi ngủ được. Đúng không bà xã?

Lam Nhiên tuy hơi bất ngờ trước lời nói xạo của La Đình Diệp nhưng vẫn nhìn hắn tươi cười thay cho câu trả lời.

Cái gì chứ? Uống vài ly? Làm vài chuyện? Tay Trần Nam Dương vô thức nắm chặt thành quyền. Hạ Đình thu hết một màn vào mắt, ánh mắt lóe lên tia đố kỵ cùng giận dữ nhưng khuôn mặt vẫn giữ nguyên nụ cười ngọt ngào:

- Tình cảm của hai vợ chồng La tổng thật tốt!

- Chúng tôi là vì yêu mà đến. - La Đình Diệp nhìn Lam Nhiên đầy thâm tình. Nói kiểu này chính là muốn đá xoáy Hạ Đình và Trần Nam Dương rằng hai người kết hôn với nhau là vì lợi ích gia tộc, không có một chút hạnh phúc.

Và tất nhiên Trần Nam Dương và Hạ Đình cũng không phải kẻ ngốc, họ đương nhiên hiểu ý tứ của La Đình Diệp.

- Vì yêu? - Trần Nam Dương tròn tròn mắt, lòng đau như cắt.

Hạ Đình nhìn Trần Nam Dương lại nhìn Lam Nhiên khuôn mặt vắn vẹo đến khó coi. Cô choàng lấy tay Trần Nam Dương, tươi cười nói:

- Phải nha! Chúng tôi cũng như hai người, vô cùng hạnh phúc.

- A! Phải không? - La Đình Diệp tựa tiểu phi tiểu nhìn Hạ Đình.

- Tôi còn tưởng Trần tổng có ý với lão bà của tôi nha!

Hạ Đình bị nói trúng chỗ hiểm, trợn ngược cả hai mắt, nhìn La Đình Diệp.

- Anh đừng nói bậy! Tôi và Dương là thật lòng yêu nhau. Chồng tôi còn lâu mới có ý với vợ anh!

- Ô! Tôi cũng mong là vậy lắm! Thịnh Trần phu nhân giữ chồng thật chặt. - La Đình Diệp nhếch mép.

Lam Nhiên im lặng không nói, mặc cho La Đình Diệp ôm mình vào lòng, chỉ lẳng lặng nghe La Đình Diệp nói. Lòng cô thầm nghĩ hắn thật giống trẻ con.

Trần Nam Dương không mấy may quan tâm đến Hạ Đình, chỉ đứng đó đau khổ nhìn Lam Nhiên dựa vào ngực của La Đình Diệp. Hắn không thể cướp cô từ tay hắn và ôm cô thật chặt. Trước kia, mục đích đơn giản của hắn để tiếp cận Lam Nhiên là thật nhưng tình cảm của hắn cũng là thật.

- Diệp, em muốn qua chỗ bà nội. - Lam Nhiên cười nhẹ với La Đình Diệp.

- Được! - Đáp lại Lam Nhiên một tiếng sau đó hắn quay qua - Xin lỗi hai vị, tôi phải đưa lão bà nhà tôi đi rồi.

La Đình Diệp một tiếng lão bà, hai tiếng lão bà khiến cho Trần Nam Dương máu lên đến não, tay nắm chặt lộ rõ gân máu, mặt đen kịt, mắt tối sầm. Cả người như muốn vỡ toác xé La Đình Diệp.

Sau khi bữa tiệc kết thúc, Lam Nhiên và La Đình Diệp vào xe chuẩn bị về nhà riêng thì Lam Nhiên chợt nhớ đến là mình để quên đồ trong nhà chính.

- Để anh đi lấy cho.

- Không cần! Tôi đi một lát thôi.

La Đình Diệp nhìn theo Lam Nhiên đi vào, lòng khẽ ảm áp.

Lam Nhiên đã tìm được đồ nhanh chóng quay lại xe nhưng đi giữa đường lại bị ai đó kéo ngược ra sau. Lam Nhiên phải ứng nhanh, quay lập tức ra đằng sau tay chân định động thủ thì...

- Việc gì? - Lam Nhiên mặt lạnh tanh nhìn tên đàn ông trước mặt.

- Anh...anh... - Trần Nam Dương ấp úng.

- Anh muốn chúng ta quay lại! - Trần Nam Dương không dò mặt, hơi vội vàng nói ra điều mình ấp ủ từ khi gặp lại cô.

Lam Nhiên vừa nghe được, lòng cả kinh, nhìn Trần Nam Dương lạnh tanh nói:

- Anh nghĩ còn có thể sao?

Trần Nam Dương tưởng rằng cô cho hắn cơ hội liền vội vàng vàng.

- Anh không yêu Hạ Đình, anh cùng cô ta có thể ly hôn!

Hạ Đình vừa bước đến nghe được lời này, liền hoảng hốt chạy đến.

- Dương! Anh điên à! Anh có biết khó khăn lắm ba anh mới đồng ý hôn sự cho chúng ta không?

Trần Nam Dương không quan tâm đến Hạ Đình, tiếp tục thuyết phục Lam Nhiên.

- Em cũng không yêu La Đình Diệp. Hà cớ gì phải ép buộc bản thân? Anh thực rất yêu em.

Hạ Đình như bị sét đánh, đứng như trời trồng. Cái gì? Trần Nam Dương vừa nói hắn yêu Lam Nhiên? Vậy cô tính là cái gì?

- Lam Nhiên! Đồ tiện nhân! Tôi giết chết cô! - Hạ Đình hét lên, lập tức nhào tới chỗ Lam Nhiên. Hạ Đình đã nổi điên lên rồi!

Lam Nhiên nhanh chóng tránh né, tiện chân hất ngã Hạ Đình. Cả quá trình không tốn nhiều thời gian. Hạ Đình ngay tức thời té đến úp mặt xuống đất, cả mình trầy xước, tạm thời không đứng dậy nổi. Lam Nhiên lạnh lùng nhìn Trần Nam Dương.

- Ai nói với anh tôi không yêu chồng tôi? Ai nói rằng tôi muốn quay lại với anh?

- Anh...anh... - Trần Nam Dương bị những lời này của Lam Nhiên làm cho rối loạn.

- Tôi cảnh cáo anh và vợ anh. Đừng bao giờ tìm đến vợ chồng tôi gây rối. - Lam Nhiên dừng một chút, yêu mị cười.

- Để lão công tôi biết hậu quả phụ thê các người gánh không nổi đâu! - Lam Nhiên quay phát người đi thì thấy La Đình Diệp ở không xa đang đi tới. Cô nhanh chóng kéo La Đình Diệp đi.

Thực chất, La Đình Diệp đã đến từ lúc cô hát chân Hạ Đình. Sau đó nghe được lời cô nói, hắn ảm áp trong lòng. Thật hay cho câu vợ chồng tôi! Thật hay cho câu lão công tôi!

La Đình Diệp quay đầu ra sau nhìn Trần Nam Dương đang nhìn theo mà nhếch môi cười. Tình địch số 1 đã bị knock out!

#08032107

#sarah6552

Hẹn mai bù chương nha!

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Chương 30: Gặp Nạn

Sáng hôm nay, La Đình Diệp và Lam Nhiên lại bận rộn chạy từ nhà sang công ty, từ công ty sang nhà chính Đỗ gia. Lam Nhiên trong thời gian này đang đến tập đoàn Đỗ thị làm việc. Cũng trong thời gian này, Lam Nhiên và La Đình Diệp phải chuẩn bị về nhà Lam Nhiên dùng cơm, đây là kiểu nghỉ thức con gái về nhà sau khi gả đi.

Lam Nhiên vì quá bận nên cũng chỉ trang điểm nhẹ, khoác lên bộ trang phục trong bộ sưu tập mới nhất của Mỹ Nhã. Bộ váy khá đơn giản, cả thân váy đều màu đen, cổ áo hình chữ V, có che ngang lớp vải ren đen, lưng áo khoét sâu tới hông, cánh lưng áo hai bên để hở, đuôi váy tạo kiểu đuôi cá, nhẹ nhàng nhưng không kém phần quyến rũ. Lam Nhiên vì ngại trang phục làm lộ tằm lưng nên khoác thêm một áo khoác lông.

La Đình Diệp vẫn như mọi ngày. Một thân tây trang chín chu, có điều màu đen của bộ đồ rất hợp với váy Lam Nhiên.

Hai người Lam Nhiên và La Đình Diệp chính là đang mặc đồ đôi.

Vừa bước vào sảnh, tất cả người hầu đều cúi rạp người xuống để chào Lam Nhiên và La Đình Diệp. Hai người thuận lợi bước vào phòng ăn. Sau khi chào hỏi, Lam Nhiên và La Đình Diệp liền tìm chỗ thích hợp ngồi xuống.

Khoảng 15 phút sau, Anna từ cửa phòng ăn đi vào. Chiếc váy màu tím than ôm sát cơ thể, đi theo từng đường cong của Anna khiến cô vô cùng quyến rũ. Tay áo để hở, kết thêm vài ren chạy qua lưng. Anna cũng rất khiêm tốn, không mang đồ trang sức lộ liễu như Vanessa, cô chỉ mang chiếc đồng hồ bạc cùng chiếc nhẫn đơn giản được đeo ở ngón cái. Sợi dây chuyền bạc uyển chuyển làm tôn lên cái cổ trắng ngần của cô.

- Chị Anna! - Linda ngọt ngào chào hỏi kéo theo sau là Vanessa. Anna quay lại cười gật đầu với hai cô em, quay sang chào mọi người rồi đi kèm đàm về chỗ.

Giữa bữa ăn, Lam Nhiên muốn đi vệ sinh liền rời chỗ ngồi. Bỗng nhiên Vanessa liền theo Lam Nhiên rời chỗ. La Đình Diệp cảm thấy kì quái, định đi theo nhưng bị Đỗ Thuần mời rượu.

Lam Nhiên một mắt nhìn bản thân trong gương. Cả tháng nay cô vô cùng bận rộn đến mức bản thân tiêu tụy đi không ít. Da mặt trắng hồng như trước kia lại xanh tái lại. Lam Nhiên chuẩn bị ra ngoài thì gặp Vanessa.

- Chị Hai, chị chuẩn bị đi ra đấy à?

- Ủ! - Lam Nhiên quay lại một mắt trả lời.

- Lát nữa ra uống với em một ly nha? - Giọng Vanessa có chút kì quái, hình như còn mang ý cười rõ rệt. Đằng sau Lam Nhiên truyền cảm giác, chắc là những người khác dùng phòng vệ sinh nhưng...một bàn tay thô ráp bịt miệng Lam Nhiên, Lam Nhiên nhất thời bình tĩnh nhưng sau đó lại ngất đi, tầm nhìn phía trước chỉ còn màu đen.

- Mang nó đi nhanh lên! - Vanessa cười đến rợn người nói với hai người đàn ông.

Hai tên đàn ông cao to thô lỗ nhanh chóng mang Lam Nhiên đi.

La Đình Diệp sau khi uống rượu với Đỗ Thuần thì đi tìm Lam Nhiên. Vừa tới phòng vệ sinh thì thấy Vanessa bước ra.

- Anh rể! Anh chưa đi sao? Lúc nãy chị Hai nói với em chị ấy mệt nên đã đi ra ngoài. Hình như chị ấy muốn về. - Vanessa phi thường bình tĩnh, càng cười ngọt ngào nhìn không có điểm bất thường. Sau đó cô nhanh chóng rời đi.

La Đình Diệp nghi ngờ, nhanh chóng chạy ra phía ngoài. Thấy một màn trước mắt La Đình Diệp sắp mất bình tĩnh, hai gã đàn ông cao to đang bung Lam Nhiên, chắc chắn cô gái ấy là Lam Nhiên, dáng vẻ của cô hẳn không bao giờ quên.

Trong lòng không có lấy tia kinh hãi mà là trầm lắng đến bất thường. La Đình Diệp nhanh chóng lái xe ra đuổi theo chiếc xe phía trước.

Trong bàn ăn, Đỗ Thuần không thấy Lam Nhiên thì lên tiếng hỏi:

- Chị Hai và anh rể đâu?

- Lúc nãy chị Hai nói dạo này chị ấy bận rộn, có chút mệt mỏi, muốn về nghỉ ngơi nên hình như anh rể đưa chị về rồi ạ. - Vanessa nhu thuận, ôn hòa cười nói.

Cả bàn ăn nghe Vanessa nói, lòng liền hết vương vís bạn tâm. Nhưng Đỗ Thuận và Mỹ Nhã lại thấy điều kỳ lạ.

#08042239

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chương 31: Rơi Xuống Vách Núi

Xe La Đình Diệp chạy theo sát xe bắt cóc Lam Nhiên, nhưng không bật đèn, La Đình Diệp lái né sang một bên tránh bị chúng phát hiện. Hai xe cứ theo sát nhau tới đường lớn nằm ở bìa rừng, ít người qua lại, La Đình Diệp nhanh tay lấy khẩu súng lục trong ngăn kéo xe. Bởi vì phòng trường hợp nguy hiểm nên La Đình Diệp lúc nào cũng chuẩn bị một khẩu súng. La Đình Diệp tăng tốc lái xe vượt qua xe của lũ bắt cóc.

Trong xe, hai tên bắt cóc du côn to lớn, khuôn mặt đầy sát khí. Chúng chỉ mong nhanh chóng quay về địa bàn của mình bởi khu vực này rất nguy hiểm và không nằm vùng quản lí của chúng.

Bỗng tiếng bánh xe ma sát với mặt đường vang lên chói tai một chiếc xe thể thao bị đánh ngang chặn lại không cho chúng băng qua đường lớn. Hai tên du côn hoảng sợ phanh xe gấp.

Tiếng động lớn cộng thêm bất thành linh bị té Lam Nhiên tỉnh dậy. Đầu óc mơ hồ, cố gắng sắp xếp các mảnh kí ức, Lam Nhiên nhớ ra là mình bị tập kích. Cô đang nói chuyện với Vanessa trong phòng vệ sinh, sau đó cô ta cười thì bàn tay thô lỗ đằng sau chụp cô lại và sau đó thì không có nữa.

Lam Nhiên bình tĩnh hơn bao giờ hết. Cô khẽ quan sát, cô đang ở trong một chiếc xe tải. Phát hiện không có ai, Lam Nhiên ngồi dậy, nhìn ra phía trước, hai tên du côn bắt cóc cô đang hoảng loạn chửi bậy vài tiếng.

- Đ** mẹ! Thằng ch* chán sống rồi à!

- Cái l**! Thằng điên, để tao ra bóp chết nó!

Lam Nhiên nhìn phía trước, một chiếc xe thể thao chặn ngang bọn chúng lại. Kính cửa xe từ từ mở ra, lộ ra khuôn mặt tinh xảo của một người đàn ông. Hắn ta đeo kính nhìn đêm, quay lại nhìn bọn du côn, môi bạc cong lên, tay phải hắn đưa ra chĩa thẳng vào bọn họ. Mà tay hắn cầm súng! Lam Nhiên kinh ngạc tay phải hắn đeo nhẫn, còn là nhẫn cặp với cô. Chẳng lẽ là La Đình Diệp? Phải rồi! La Đình Diệp hay đeo nhẫn bên tay phải. Lam Nhiên nhanh chóng nằm xuống.

- Pằng! Pằng! - Hai tiếng chói tai vang lên, hai tên du côn đang trước ngã gục, máu từ đầu chảy ra lênh láng, nhuộm đỏ một thân, nhìn đến rợn.

Lam Nhiên thấy ông chồng mở cửa xe đi ra, cô nhanh chóng dùng kẹp tóc mình mở khóa xe tải nhưng ổ khóa quá cũ, bị rỉ nên hơi mất thời gian. Cô vừa mở cửa xe La Đình Diệp đã ở đó, cô ôm chặt lấy La Đình Diệp.

Cả hai người chưa kịp nói với nhau câu nào thì đã thấy đèn hai xe tải y hệt chiếc bắt cóc cô từ phía xa đi tới. Lam Nhiên và La Đình Diệp liền hiểu. Hừ! Bắt cóc có tổ chức! Bọn chúng đã chuẩn bị trước.

- Đi thôi! Chúng đuổi tới!

Cả hai vợ chồng lao vào xe lái xe đi vun vút. Hai xe tải kia dừng lại chỗ xe tải vừa chờ Lam Nhiên.

- Đ** mẹ chúng nó! Chúng nó thoát rồi! Gọi hai xe tập kích ở phía trước chuẩn bị đi! - Gã du côn thấy hai tên trong xe chết rồi thì gào lên.

- Đ** l**! Thằng ch* chết nào lại cứu tiện nhân đó?

Hai xe Lam Nhiên đi được một đoạn thì lấy máy gọi cho Đỗ Thuận.

- Chị Hai! Sao em gọi chị không nghe máy!

- Chị và Diệp bị bắt cóc nhưng hiện tại đã thoát được.

- Cái gì! Sao lại có chuyện này xảy ra!

- Vanessa!

- Cái gì? Vanessa!

Ngay tại khúc có đường rẽ bỗng có một xe tải phía trước lao tới. Lam Nhiên nhanh trí nhận ra vấn đề

- Chúng theo kịp chị rồi! Đường XXX nằm rìa núi ZZZ. Nhanh lên, kêu người trong bang ra mau! - Lam Nhiên nói xong liền cúp máy, quay qua La Đình Diệp.

- Bật chế độ tự lái!

La Đình Diệp nhanh chóng làm theo. Lam Nhiên bên ghế phụ nhanh tay mở hờ cửa xe.

- Khi nào tôi nói nhảy, anh lập tức nhảy ra và điều chỉnh tư thế cứu hộ!

- Được!

Khi chiếc xe tải cách xe Lam Nhiên còn khoảng 5cm, cô đẩy mạnh cửa xe ra, hét lên.

- Nhảy!

La Đình Diệp đã chuẩn bị tư thế từ trước lao đến ôm Lam Nhiên, cô đã thủ sẵn tư thế để ngã xuống vực nhưng không ngờ La Đình Diệp lại ôm cô. Thế là cả hai người như bay vượt thành đường, lao xuống vách đá. Chiếc xe thể thao bị đâm mạnh, liền bị lật. Tên tài xế xe tải độc ác ném quả bom hẹn giờ lên con xe thể thao.

- Oành!

Lam Nhiên và La Đình Diệp vừa lao xuống vách núi liền nghe tiếng nổ mạnh của chiếc xe. Các mảnh vỡ nhỏ bay tung tóe xuống vực, La Đình Diệp ôm trọn lấy Lam Nhiên mặc mình bị các mảnh nhọn đâm vào lưng.

Tiếng nổ dừng lại, chỉ còn tiếng tách tách của nhúm lửa nhỏ bé cố gắng đốt cháy những thứ còn sót lại của chiếc xe. La Đình Diệp mau chóng bế Lam Nhiên đến chỗ cây cao để che khuất tầm nhìn của bọn bất cóc.

- Haha! Chúng nổ banh xác rồi! Mau gọi điện cho người kia nói nhiệm vụ hoàn thành.

- Mau chụp lại làm bằng chứng cho cô ta!

Mấy tên côn đồ ở đoạn lúc này nhanh chóng dừng lại. Thấy cảnh tượng này, chúng cười ha hả sung sướng.

La Đình Diệp khi té xuống vì ôm lấy Lam Nhiên nên vai bị đá đâm trúng lại thêm lúc này hấn gượng ôm Lam Nhiên trốn nửa nên vết thương hấn máu chảy đầm đìa.

Lam Nhiên thấy vậy, không hoảng loạn, bình tĩnh xé một mảnh lớn đuôi váy, lại xé thành một miếng nhỏ hơn. Cô nhẹ nhàng cởi áo La Đình Diệp ra, thân hình rắn chắc đẹp như tượng hiện ra trước mắt cô, nhưng cô lại dè dặt quan tâm vì vai hấn đang chảy máu rất nhiều. Nhanh chóng lau hết máu, Lam Nhiên thực hiện cầm máu cho La Đình Diệp. Động tác cô nhẹ nhàng, lại chăm chú nhìn vào vết thương. Cô quan tâm hấn! La Đình Diệp lỏng lại như ôm một bình mặt. Mỗi mòng cong nụ cười mím.

#08072249

Bù bữa Chủ nhật mì không đáng. Cùng mì xem tiếp diễn biến vào thứ Năm nha nha nha!

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Chương 32: Ân Cần Dịu Dàng

Lam Nhiên sau khi sơ cứu cho vết thương trên vai, liền xoay lưng La Đình Diệp lại, thấy nhiều mảnh vỡ cắm vào da thịt hấn, cô lại thấy đau lòng.

Nhẹ nhàng rút các mảnh vỡ, Lam Nhiên rửa vết thương cho hấn. Trước khi đi Mỹ Nhà đưa cho cô chai này bảo là treo bên người nếu đi giày cao gót bị té thì rửa vết thương, tránh bị nhiễm trùng. Nhưng không ngờ vào lúc này lại có lợi.

- Tránh xa chỗ vực này một chút, lỡ có xe ngã xuống thì khôn. - Lam Nhiên lo lắng kéo La Đình Diệp đứng dậy.

- Á! - Lam Nhiên bắt ngờ té xuống.

- Chân bị thương rồi! - La Đình Diệp lên tiếng. Hấn cởi áo khoác, khoác lên người cô sau đó nhấc bổng cô lên đi vào sâu bên trong núi.

Đi được một lát, Lam Nhiên ngược mặt hỏi:

- Sao anh biết mà cứu tôi?
- Thấy em đi vệ sinh hơi lâu anh đi theo. Vừa tới thì cô em họ em nói em đã về trước sau đó anh ra lấy xe thì thấy chúng.
- Thế là anh không ngần ngại đi theo?
- Ủ!
- Đồ ngốc!
- Ủ!
- Đồ điên!
- Ủ!

Lam Nhiên vừa nói vừa chôn mặt trong ngực La Đình Diệp tham lam hít lấy hơi ấm của hắn. La Đình Diệp mặc cho cô mắng mình chỉ nhẹ nhàng đáp lại, khuôn mặt lộ vẻ yêu chiều. Lam Nhiên lại sợ nếu hắn xảy ra chuyện gì thì biết làm sao, tìm cô co rút từng đợt. Đau!

- Lần sau đừng chơi ngu nữa! - Lam Nhiên hờn dỗi.
- Không đâu! Nếu chuyện như vậy xảy ra anh cũng sẽ chơi ngu như vậy.

La Đình Diệp đặt Lam Nhiên xuống gốc cây, cẩn thận xoa bóp chân cho Lam Nhiên. Lam Nhiên sực nhớ ra thứ gì đó quay sang hỏi:

- Điện thoại đâu rồi?
- Rớt bể rồi.
- Chờ Đỗ Thuần lật núi lên vậy!

Trên con đường núi, có mười mấy chiếc xe đen nối đuôi nhau. Trong đó có hai chiếc đầu là motor hạng nặng. Cô gái một thân đen, hai khẩu súng hạng nặng vắt hai bên hông. Cô lao đi vun vút trong màn đêm, mái tóc đen dài bay tán loạn, đôi mắt sắc lạnh hân lên tia hận thù.

- Nhã! Chị liên lạc được với chị Hai chưa? - Đỗ Thuần điện một cây đen lái motor bên cạnh hét lên.
- Chị mày liên lạc được thì đéch phải bay tán loạn như vậy! - Mỹ Nhã điện tiết nói to.

Mỹ Nhã bật bộ đàm liên lạc với tất cả các anh em trong xe phía sau.

- Chúng bây tối nay phải lật núi tìm chị Hai cho tao. Tìm không ra cả lũ về nhà ăn cám heo đi!
- Dạ chị Ba! - Cả bọn trong xe đồng thanh hô lên.
- "Mẹ kiếp Vanessa! Dám động tới gà cay nhà tao. Đừng trách tao băm mày ra nấu cháo cho gà cay ăn tẩm bổ!" - Mỹ Nhã càng nói càng tăng tốc lái đi như gió.

Đỗ Thuần bên cạnh im lặng không nói gì, khuôn mặt âm trầm đến đáng sợ.

- Khoảng hai tiếng nữa Mỹ Nhã với Đỗ Thuần sẽ tới! - Lam Nhiên bình tĩnh nói.
- Ủ!
- Tôi ở trong Hắc đạo.
- Anh cũng vậy mà!
- Tổ chức của tôi là 001.

Nói đến đây, La Đình Diệp ngạc nhiên đến tròn dẹt mắt. 001 là một tổ chức có quy mô phát triển cả bên châu Âu và châu Á. Cái tên 001 bắt nguồn từ số thành viên ban đầu của tổ chức. Lúc đầu tổ chức có 100 tên cầm đầu tinh nhuệ trên khắp châu Á và châu Âu. Chỉ riêng hai người đứng đầu rất bí ẩn, chưa ai biết họ là ai.

Tổ chức của Dạ Chấn Ngôn có mối quan hệ rất tốt với 001. Dạ Chấn Ngôn! La Đình Diệp bỗng tức giận, hắn ta biết Lam Nhiên là người cầm đầu! Bạn thân thế đấy! Chả trách ánh mắt hắn nhìn Lam Nhiên thật là chăm ba chăm.

- Ông nội anh trước kia quản lý thị trường châu Á. Ông nội tôi quản lý thị trường châu Âu. Mặt hàng bọn họ kinh doanh là vũ khí.

La Đình Diệp còn cả kinh hơn nữa. Không ngờ ông lại là người của 001! Thế mà ông vẫn tạo ra một thế lực riêng lớn mạnh như vậy.

- Vì cùng nhau nên chuyện năm đó mới xảy ra.

- Chuyện năm đó?

- Lý do vì sao ông tôi trở thành ân nhân cứu mạng của ông anh.

- Vì sao?

-...- Lam Nhiên trầm mặc.

- Đoàng! Đoàng! Đoàng! - Tiếng súng vang lên nổ toát cả bầu không khí.

- Mỹ Nhã! - Lam Nhiên bật dậy nhưng ngã ngay lập tức, chân cô vẫn chưa bớt đau. Đây là dấu hiệu riêng của Mỹ Nhã: trên trời ba tiếng súng.

- Chờ tôi một lát. - Lam Nhiên gỡ chiếc bông tai như giọt nước. Ấn mạnh vào vòng tròn chính giữa; nhanh tay vút đi trong bán kính 50 mét. Cô hét lên:

- Nằm úp xuống!

Cả hai người nhanh chóng nằm xuống, một âm thanh oanh toạc trời vang lên.

- Rầm!

- Lam Nhiên! - Mỹ Nhã phát hiện ra phía phát ra âm thanh và mau chóng đi đến. Đỗ Thuần cũng chạy theo sau.

Tiếng nổ này là bom trong chiếc hoa tai do cô đặc chế. Trên đời này có ba thứ Mỹ Nhã thích nhất là: thiết kế, chế tạo và Lam Nhiên.

Lam Nhiên và La Đình Diệp rốt cục cũng được tìm ra. Trước khi lên xe trở về, Mỹ Nhã quay lại nói với La Đình Diệp:

- Cảm ơn!

Cảm ơn vì hấn cứu Lam Nhiên. Cảm ơn vì hấn chẳng ngần ngại mà chạy theo Lam Nhiên. Cảm ơn vì hấn không hề giả tạo như tên kia. Chỉ vồn vẹn hai chữ mà sao lại chứa chất nhiều ý nghĩa đến vậy.

- Dù sao gà cay ngu ngốc ấy cũng là của tôi! - La Đình Diệp quay lưng đi. Mọi chuyện đang diễn ra rất ngầu lòi, rất giống phim nhưng...

- Tên đầu mọc hoa kia! Ai là gà cay ngu ngốc hả! - Mỹ Nhã bay tới đá đít La Đình Diệp tới tấp.

- Cái cô này! Muốn gây sự à? - La Đình Diệp cũng đếch vừa, chuẩn bị tư thế đánh lộn.

- Đây thì gà cay của anh....

- Rõ ràng là gà cay của tôi..

- Của tôi..

- Của tôi..

- Rầm rầm! Huych huych!

Lam Nhiên nằm trong xe, bắt lực nhìn thẳng chồng và con bạn thân đang "hú hí" với nhau.

Đỗ Thuần khuôn mặt bình tĩnh nhưng trong đầu đang nghĩ cách nào hành hạ Vanessa là tốt nhất.

#08092309

Bạn đang đọc truyện *Em Á Anh Thua Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chương 33: Dụ Rắn Ra Hang

Lam Nhiên bị gãy xương chân, sau khi trở về thì bị nuôi đến mức sắp thành phế vật.

Hôm nay, Đỗ Thuận vào bệnh viện thăm cô.

- Thằng kia! Nước.
- Thằng kia! Snack.
- Thằng kia! Trái cây.
- Thằng kia! Trà sữa.
- Thằng kia! Gà cay phô mai.
- Thằng kia! Toilet.
- Thằng kia! Quạt.

.....

Thế là tổng giám đốc của Đỗ thị nghỉ làm một ngày để "chùi mông" cho chị.

Hôm nay, Mỹ Nhã đến thăm Lam Nhiên cùng với anh để Mike. (Nếu bạn chưa biết, lật ngay chương 21)

Tất nhiên Lam Nhiên sao có thể để Mỹ Nhã làm chứ. Và...

- Mít! Cháo.
- Mít! Nước.
- Mít! Bánh.
- Mít! Sách.

.....

Anh để Mike đã dẹp tất cả các hợp đồng hàng tí để "lau mông" cho Lam Nhiên.

La Đình Diệp bận rộn với việc điều tra Vanessa và đồng bọn của cô ta. Thực chất muốn tra cô ta chỉ tốn vài phút nhưng e rằng cô ta còn có thêm đồng bọn. Diệt cô tận gốc, trừ hậu họa sau này.

La Đình Diệp tay nhiều tay ít, xách mấy túi đồ ăn đặt lên bàn cho Lam Nhiên.

- Em đã ăn sáng chưa?
- Chưa!
- Anh mua cháo với bánh bao cho em. Mau ăn cho nóng! - La Đình Diệp kê bàn trên giường cho Lam Nhiên, đặt tô cháo thơm phức nóng hổi lên bàn, bụng thêm một đĩa bánh bao tròn ụm.
- Vết thương trên lưng anh sao rồi? - Lam Nhiên chột nhó.
- Ổn rồi! Bởi vì khoảng cách xa nên mảnh vỡ không đâm sâu vào.
- Ủ! - Lam Nhiên an tâm hơn.
- Chuyện Vanessa thì sao đây?
- Đừng nháo! Anh đã tung tin tôi muốn chưa?
- Tất nhiên rồi! Chuyện gì bà xã bảo, là sẽ xong ngay.

Suốt một tuần nay, khắp nơi có tin đồn rằng đại tiểu thư Đỗ thị bị bắt cóc, cứu về được thì đã bị thương rất nặng. Nghe đâu đang lâm vào tình trạng nguy kịch. Còn nghe nói dung mạo xinh đẹp đã bị hủy hơn một nửa, tay chân đều bị phế.

Tin tức này nóng hổi, đám paparazi không bao giờ bỏ qua chuyện lớn như vậy. Bọn họ túc trực bên dưới bên viện Trung tâm thành phố là bệnh viện Lam Nhiên đang ở.

Ngày hôm kia họ thấy Đỗ Thuần vào bệnh viện sau hồi lâu đi ra với đôi mắt đỏ hoe, ầng ầng nước. Ngày hôm qua, họ thấy ảnh để Mike đi vào với Mỹ Nhã, sau khi đi ra Mỹ Nhã khóc nức nở dựa vào Mike. Mike nhẹ nhàng an ủi, đôi mắt ngấn lệ, hiện lên một tầng sương. Và hôm nay, họ thấy La Đình Diệp đi vào vội vàng, sau đó hần trở về, khuôn mặt buồn bã, biểu tình đau khổ.

Với những điều trên, đám nhà báo tung tin: Đại tiểu thư Đỗ thị lâm vào nguy kịch. Còn có nhiều tòa soạn phóng đại sự việc, nói Lam Nhiên không thể qua nổi.

Cả thành phố S đang rần rần về việc của Lam Nhiên. Còn có nhiều tiểu thư bắt đầu tân trang nhan sắc với ý nghĩ: nếu như Lam Nhiên chết, họ sẽ là La phu nhân tiếp theo.

#08112205

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Cá Đã Mắc Câu! Thu Lưới!

Nghe tin Lam Nhiên gặp nạn, cả Đỗ gia náo loạn. Chỉ có Đỗ lão gia là giữ được bình tĩnh.

- Ôi trời ơi con gái tôi! Huhuhu...- Nguyễn Phúc khóc cũng đã được ba giờ đồng hồ. Đỗ Đình vuốt lưng an ủi bà. Khuôn mặt ông đầy muộn phiền.

Các anh chị em họ "thân thương" cũng đến nhà chính, chỉ có Brian và Bella là thực sự lo lắng cho Lam Nhiên.

- Chẳng lẽ người nhà cũng không đi thăm được hả dì?

- Hu...hu...hu...- Nguyễn Phúc khóc lóc, nói không ra tiếng.

- La Đình Diệp không cho ai vào cả.- Đỗ Thuần trả lời Bella.

- Chị Hai như thế nào?

- Gãy tay trái và chân trái. Xương sườn bị chấn thương, hộp sọ cũng tổn thương. - Đỗ Thuần đau khổ.

- Chị Hai ơi! - Cánh cửa phòng khách bị đẩy mạnh, Anna từ ngoài chạy vào.

Lập tức bay đến chỗ Đỗ Thuần.

- Chị Hai sao rồi hả anh Ba? Chị Hai...chị Hai có thực là như báo nói không hả?

Anna vừa nức nở vừa hỏi, khóc đến thê lương. Khuôn mặt giàn giụa nước mắt khiến cho người khác muốn ôm vào lòng mà bảo bọc.

Vanessa đứng im trong góc không nói, ha ha trời cao có mắt cuối cùng thì mộng ảo của cô ta cũng sắp thành hiện thực rồi. Bây giờ chỉ cần Lam Nhiên chết đi, số cổ phần của cô ta sẽ là của cô. Vanessa một bụng tính toán, âm hiểm nhìn Đỗ Thuần.

Bệnh Viện Trung Ương...

- Tôi nay sẽ có người tới đó! - Lam Nhiên nói với La Đình Diệp.

- Anh sẽ hóa trang cho em thật lỏng lẻo. - La Đình Diệp cười nguy hiểm nhìn Lam Nhiên.

- Hừ! Tôi đói, mau đem đồ ăn cho tôi!- Lam Nhiên dẫu môi lên đòi ăn.

La Đình Diệp cười cười mang nét nham hiểm nồng đậm

Sau hàng giờ vật vã với cái nóng của lớp băng quần siêu dày, Lam Nhiên đã có thể dần dần nhắm đôi mi nặng trĩu.

- Cách - Bên ngoài phát ra tiếng động siêu khê nhưng với cặp tai thính như chos của Lam Nhiên thì vẫn nghe được. Cô mở mắt. A! Khách đến rồi.

Vanessa sợ hãi những chuyện đó đều không có thật nên cô ta đã đích thân đến xem Lam Nhiên. Tất nhiên La Đình Diệp bảo anh em của mình lơ là việc gác đêm để cô ta có thể dễ dàng đi vào.

Thấy Lam Nhiên một thân chẳng chịt băng bó, cô ta vui sướng. Lam Nhiên ơi là Lam Nhiên, một đời đi tới đi lui, cô vẫn là người hạnh phúc nhất! Nhưng giờ cái hạnh phúc của cô tới đành phải nhận thay cô rồi. Vanessa khẽ bước tới rút ống oxi trên khuôn mặt bị hủy hoại của Lam Nhiên.

Chưa đầy vài phút, máy đo nhịp tim bên cạnh vang lên vài tiếng lạnh lẽo.

Píp...píp...píp...Sợi dây trên màn hình lúc trước còn nhấp nhô bây giờ chỉ còn một đường thẳng.

Vanessa nhìn Lam Nhiên, đôi mắt hẳn lên sự vui sướng nhưng sâu trong nó là sự cuồng dại. Vanessa nhanh chóng rời khỏi bệnh viện. Chỉ vừa bước lên xe cô ta đã cười ha hả, trông rất khoái chí.

Ngày sáng mai, sẽ có một loạt tin tức về cái chết của Lam Nhiên, sẽ là ngày hạnh phúc nhất của cô.

Xế hộp của Vanessa phóng đi trong màn đêm. Căn phòng cô ta vừa rời đi lại sáng trưng.

- Cá mắc câu rồi! Thu lưới!

Lam Nhiên ngồi dậy, khuôn mặt tươi cười. La Đình Diệp từ ngoài bước vào cười đầy phúc hắc.

- Ok! Bà xã!

Sáng hôm sau, báo chí đưa tin Lam Nhiên đã chết.

Tại nhà chính Đỗ Gia...

Nguyễn Phúc khóc đến ngất đi vì thương con, những người trong dòng họ cũng khóc thê lương. Duy chỉ có Đỗ Tuấn và Đỗ lão gia là bình tĩnh, trầm mặc.

Vanessa cười lạnh, 20% cổ phần của Lam Nhiên giờ đã là của cô ta. Bởi cô ta chắc chắn kế hoạch sẽ thành công nên sau khi lừa được anh em họ là cổ đông thì cô ta nhanh chóng xác nhập vào cổ phần của Lam Nhiên. Mà cô ta còn cho là Lam Nhiên ngu ngốc, nghĩ rằng cô ta muốn tốt cho Lam Nhiên.

Vì thế, cổ phần "của" cô ta hiện giờ là 35%. Ngoài Vanessa ra thì Đỗ Tuấn là người nắm nhiều cổ phần nhất 15%. Nhưng không sao, lão già đó cũng phải chịu trước cô thôi.

Trong bầu không khí u ám, Vanessa khoanh tay bước ra như một bà chủ, cất cao giọng:

- Im lặng cả đi! Chết cũng đã chết rồi, khóc cái gì!

Cả đại sảnh hốt hoảng trước lời nói của Vanessa. Bella đang rất đau khổ, nghe Vanessa nói vậy, cô gào lên:

- Chị Hai đã như vậy mà cô ăn nói kiểu gì đấy!

Cha Vanessa là Đỗ Bình hét lên:

- Con nói cái gì đấy!

Vanessa cười cười, hất mặt lên, cao giọng nói tiếp:

- Ăn nói kiểu gì à? Tất nhiên là kiểu bà

chủ trương lai của cái nhà này rồi. Còn nói cái gì à? Tất nhiên là nói...Lam Nhiên đại tiểu thư chết rồi, chỉ còn Vanessa đại tiểu thư thôi.

- Cô...- Bella đứng người, không thể tin là Vanessa nói như vậy.

- Cô cái gì! Bella, em phải gọi chị là chị Hai.

- Cô...

- Im lặng cả đi! - Đỗ lão gia gõ mạnh cây gậy xuống sàn nhà.

- Ông nội, con mong ông nén bị thương lại mà chuyển nhượng 35% cổ phần của Lam Nhiên cho con đi.- Vanessa vừa nói vừa cười ngọt ngào.

- Cô là thứ mất dạy! - Đỗ lão gia hét lên.

- Mất dạy? Ông nội, ông có cần con nhắc lại quy định chuyển nhượng tài sản của gia tộc họ Đỗ không? - Vanessa đi tới chỗ Đỗ lão gia, ngồi xuống bên thành ghế cười cười.

- Tài sản thuộc về trưởng nữ của trưởng nam sẽ chuyển nhượng cho trưởng nữ của thứ nam nếu trưởng nữ của trưởng nam không còn khả năng quản lý tài sản. - Nói xong, cô ta ôm vai Đỗ lão gia.- Đúng không, ông nội?

- Nếu như cô thuyết phục được ông nội cô chuyển nhượng tài sản của con gái tôi cho cô thì 15% cổ phần của tôi cũng sẽ là của cô. - Đỗ Tuấn lên tiếng.

cả đại sảnh như ngưng thở, im phăng phắc.

- Bác Hai, bác đúng là khôn khéo! - Vanessa vô cùng ngạc nhiên, nhưng cô ta chỉ nghĩ Đỗ Tuấn là lão cáo già trên thương trường nên gió theo chiều nào thì theo chiều ấy.

- Sau khi nhậm chức chủ tịch, con sẽ khai trừ giám đốc quản lý kinh doanh Bella, trưởng phòng thiết kế Brian,...- Những cái tên cô ta đọc đều là con cháu trong gia phả nhà họ Đỗ. Cô ta muốn diệt trừ cả bọn họ để tránh bọn họ tính kế cô.

- Con chỉ muốn xây dựng một môi trường công minh liêm chính thôi! - Vanessa tự tin nói.

- Vanessa! Cô lật lọng! - Trong đám người bỗng giọng nữ chất chứa vang lên.

- Ô! Linda, sao em lại nói vậy?

- Chị dám khai trừ tôi khỏi công ti ư?

- Chị đã nói rồi! Công bằng liêm minh!

- Hừ! Được...được! Mọi người nghe con nói đây! Cô ta - Vanessa là người đã giết chết chị Hai!

- Cái gì? - Cả đại sảnh nháo nhào lên.

- Dựa vào đâu em nói thế? - Vanessa bị vạch trần, không hoảng hốt, không kinh sợ, rất bình tĩnh.

- Cô còn hỏi cơ đấy! Chính cô...

- Chính cái gì mà chính! Nói có sách, mách có chứng. Em mau mau đưa bằng chứng chị đã giết chị Hai xem nào? Em có không? - Nói đến câu cuối Vanessa cao giọng.

- Tôi...tôi...

- Ôn đấy! Tôi đồng ý với đề xuất của Vanessa. - Đỗ Tuấn gật gật đầu, đại sảnh ngày hôm nay có quá nhiều điều bất ngờ. Không thể tin, người cha yêu thương con vô bờ bên lại là kẻ dối trá! Vì hám lợi mà bán rẻ mạng sống của con mình.

- Nhưng Linda nói...

- Không có bằng chứng làm sao chứng minh được nó có thật hay không? Huống hồ bác thấy nó chả liên quan gì đến cháu cả! - Đỗ Tuấn bây giờ nhìn rất khốn nạn.

- Cảm ơn bác Hai!

Đỗ Tuấn vừa nhìn điện thoại vừa nói với Đỗ lão gia.

- Bố thấy sao?

- Tôi thì sao cũng được nhưng...

- Nhưng sao hả ông? - Vanessa nghe Đỗ lão gia đồng ý, cả người sướng rên cứ như ở trên mây.

- Nhưng phải hỏi xem cháu gái đích tôn của Đỗ lão gia có đồng ý hay không. - Giọng nói nhẹ nhàng, quen thuộc vang lên. Tất cả mọi người đều nhìn ra trước cửa.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thịt Tới Miệng Mà Không Được Ăn

- Nhưng phải hỏi xem cháu gái đích tôn của Đỗ lão gia có đồng ý hay không. - Giọng nói nhẹ nhàng, quen thuộc vang lên. Tất cả mọi người đều nhìn ra trước cửa.

Vanessa và tất cả đều đứng như trời trồng, mồm miệng há hốc.

- Lam Nhiên! - Ai trong số họ hàng đó hô lên.

- Chị hai! - Bella vỗ òa sung sướng, chạy nhanh đến chỗ Lam Nhiên. Cô ôm Bella vào lòng.

Vanessa kinh sợ, hoảng hốt không động đậy được. Phát ngôn cũng chẳng thành lời.

- Chị...chị...chị...chư...chư....

- Phái! Chị chưa chết! Không cần nhìn như thế đâu.- Lam Nhiên thông dong phát ngôn.

- Như...nhưng tối hôm qua...tô...tôi đã rút ống thở của chị ra...- Bị khí thế bức người của Lam Nhiên làm cho kinh hãi, Vanessa khó khăn mở miệng.

- Cái gì? Mấy rút ống thở của chị Hai sao? - Alice từ nãy im lặng, khôn ngoan hét lên.

- Cái thứ đàn bà độc ác! - Linda lúc nãy đã thấy rõ ràng bộ mặt thật của Vanessa, tức tối mắng chửi.

Thế là rò rỉ lên cả đám người bên dưới bắt đầu lảng mạ Vanessa. Vanessa tức điên lên, kế hoạch hoàn hảo mà cô ta sắp tâm gầy dựng nên lại bị Lam Nhiên một bước phá hủy. Cô ta không cam lòng!

- Chính tôi làm đấy thì sao? Không phải cuối cùng bộ mặt thật của lão cáo già Đỗ Đình đã bị vạch ra hay sao? Cô đã thấy thứ "tình thân" bấy lâu nay cô bảo vệ chưa? - Ha, không phải cuối cùng, Lam Nhiên cũng như cô ta, bị cha vứt bỏ đấy hay sao?

- Ô! Cha, cha có sao? - Lam Nhiên giả vờ thảng thốt.

- Ô! Hình như là có đấy con gái! - Đỗ Đình bắt chước giọng điệu của Lam Nhiên.

- Ô! Oscar nợ ba một tượng vàng!

Nghe lời châm biếm của Lam Nhiên, mọi người đều hiểu ra. Từ đầu tới cuối, đều là kế hoạch của Lam Nhiên, Vanessa chỉ là con mồi ngu ngốc lọt vào lưới của Lam Nhiên.

- Các người...các người...- Vanessa chỉ tay vào mặt Lam Nhiên, mặt mày nhăn nhó đến biến dạng. Hung hăng chưa tới một phút, cô ta liền té lăn ra sàn.

Một lúc sau, cảnh sát ồ ạt tới Đỗ Gia vì Vanessa bị tố là có liên quan đến một tổ chức bắt cóc khét tiếng và cố ý giết người.

Một ngày sau khi Vanessa tỉnh dậy, cô ta liền bị cảnh sát đưa đi. Miệng mồm luôn mắng chửi Lam Nhiên.

Hiện nay, trên các trang báo hàng đầu, hot nhất là tin về hào môn của Đỗ Gia, mà cụ thể hơn là chuyện của Vanessa.

Lam Nhiên đang yên vị tại nhà, trang nhã uống ly trà. Đôi mắt đẹp lâu lâu lại liếc qua cửa phòng, như đang mong chờ điều gì.

Cánh cửa rộng lớn di chuyển chậm chậm, đôi mi dài khẽ động, một đôi chân thon dài bước vào. La Đình Diệp một thân tây trang nghiêm chỉnh, khuôn mặt lạnh bước vào.

Lam Nhiên khoé miệng hiện lên ý cười. La Đình Diệp đến chỗ Lam Nhiên, hôn lên khoé môi còn vương vẩn hương trà thơm ngát.

- Thừa phụ nhân! Lão công của ngài đã hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc. Ngài nên thưởng cho lão công. - La Đình Diệp trưng ra bộ mặt mè nheo, đôi mắt lấp lánh nhìn Lam Nhiên.

Lam Nhiên phì cười, ngoắc ngoắc tay ra hiệu hấn cúi người xuống. La Đình Diệp liền làm theo. Một bàn tay mảnh khảnh xuất hiện trên gáy hấn, một tay nữa choàng lấy cổ hấn. Lam Nhiên áp môi mình vào môi La Đình Diệp. Cả hai quán quýt không rời. La Đình Diệp thuận đà bế Lam Nhiên lên. Nhẹ nhàng nhắc bổng cô, đặt Lam Nhiên xuống giường. La Đình Diệp vẫn đang say sưa với nụ hôn. Hấn chậm chậm chuyển từ môi đến cổ, mân mê cái cổ nhỏ trắng nõn, miệng phát ra vài chữ:

- Hôm nay, anh không dừng lại đâu.

- Ừ. - Lam Nhiên ừ một tiếng, nhẹ bằng. La Đình Diệp như bay lên, đầu óc hoang mang lại hôn cô mạnh mẽ hơn. Hấn đang chuẩn bị dòi xuống ngực cô thì...

- Lam Nhiên! Đi ăn mừm...- Mỹ Nhã khoác vai Đỗ Thuần hăng hái đi vào, lỗ mũi nở hết cả ra thì...Mỹ Nhã nhanh chóng vả cái "pốp" vào mặt Đỗ Thuần, che mắt anh lại.

- Gì thế?

- Cấm trẻ em dưới 18. Đi thôi! - Vừa nói xong Mỹ Nhã kéo Đỗ Thuần đi mất.

Lam Nhiên ngại ngừng, tự nhiên lại bị bạn thân bắt gắp thế này đúng là hơi...

Cô thẹn quá liền bật dậy chạy ra khỏi phòng, í ới gọi theo Mỹ Nhã. Còn La Đình Diệp ở trong phòng.

- "Thịt tới miệng mà không được ăn!".

Quá đáng. Quá đáng. Mỹ Nhã quá đáng. Lúc vợ chồng người ta đang...ừ...với nhau, vậy mà lại...Thôi, chờ đợt kế vậy. La Đình Diệp thở dài, đi theo Lam Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Em À Anh Thua Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.